

Законодавство о чиновницима, књига друга, 1932.

Садржај

1. Уредба Бр. 14822 од 15. априла 1931. год. о распореду звања званичника и служитеља у Министарству грађевина и његовој спољној служби
2. Уредба Бр. 25493 – III од 27. априла 1931. год. о распореду звања званичника и служитеља ресора Министарства унутрашњих послова
3. Уредба Бр. 26318 – III од 1. маја 1931. год. о полагању заклетве државних службеника ресора Министарства унутрашњих послова
4. Уредба Бр. 8677 од 11. маја 1931. год. о распореду звања званичника и служитеља Министарства социјалне политике и народног здравља
5. Измена Бр. 36681 од 25. маја 1931. год. у Правилнику за полагање државног стручног испита пореских чиновника
6. Уредба Бр. 35500 – I од 27. маја 1931. год. о додацима на скупоћу државних службеника грађанског реда
7. Уредба Бр. 33340 – I од 25. маја 1931. год. о распореду звања званичника и служитеља у ресору Министарства пољопривреде
8. Уредба Бр. 67150 – У – 535 од 6. јуна 1931. год. о службеницима казнених и других сличних завода
9. Уредба Бр. 17286 – О – од 8. јуна 1931. год. о распореду звања званичника и служитеља ресора Министарства трговине и индустрије
10. Уредба Бр. 22250 од 13. јуна 1931. год. о полагању заклетве државних службеника у ресору Министарства грађевина
11. Уредба Бр. 73450 – У – 556 од 20. јуна 1931. год. о тексту заклетве у ресору Министарства правде
12. Уредба Бр. 78234 – У – 598 од 30. јуна 1931. год. о одређивању дисциплинских тужилаца
13. Уредба Бр. 57000 – I од 4. августа 1931. год. о тексту заклетве за службенике финансијске управе

14. Правилник Бр. 84000 – II од 22. јула 1931. год. о чиновничком пензионом фонду
15. Уредба О. Бр. 9495 од 18. августа 1931. год. о тексту заклетве службеника ресора Министарства социјалне политике и народног здравља
16. Упутство Бр. 52600 – I од 10. августа 1931. год. за попуњавање пријаве за примање породичног додатка на скупоћу
17. Измена Бр. 73840 – I од 19. октобра 1931. год. Упутства за попуњавање пријаве за примање породичног додатка на скупоћу
18. Уредба од 12. септембра 1931. год. о утврђивању вредности станова државних службеника грађанског реда
19. Уредба Бр. 66300 – I од 19. септембра 1931. год. о смањењу личног додатка на скупоћу
20. Закон о смањењу припадности од 20. септембра 1931. год, са изменама и допунама од 29. октобра 1931. год.
21. Уредба П. Бр. 44938 од 24. септембра 1931. год. о распореду звања званичника и служитеља у ресору Министарства просвете
22. Правила П. Бр. 46562 од 30. септембра 1931. год. о полагању државног стручног испита чиновничких приправника у ресору Министарства просвете
23. Правила П. Бр. 46563 од 30. септембра 1931. год. о полагању државног стручног испита чиновничких приправника државних централних позоришта
24. Правилник М. Г. Бр. 35664 од 30. септембра 1931. год. о полагању државног стручног испита дипломираних инжењера; грађевинских свих струка, машинских, електро-машинских, бродарских и архитеката
25. Правилник III Бр. 59441 од 21. октобра 1931. год. о пракси и полагању државних стручних испита чиновничких приправника ресора Министарства унутрашњих послова
26. Уредба Бр. 66858 – I од 22. октобра 1931. год. о полагању заклетве државних службеника ресора Министарства пољопривреде
27. Правила Бр. 98152 од 23. октобра 1931. год. о полагању државног стручног испита за чиновнике Главне контроле
28. Закон о задругама државних службеника од 5. децембра 1920. године, са изменама и допунама од 12. маја 1928. год. и 3. новембра 1931. год. – од 3. новембра 1931. год.

29. Правила I Бр. 37353 – O од 12. новембра 1931. год. о полагању државног стручног испита у ресору Министарства трговине и индустрије
30. Уредба Бр. 68000 – од 26. септембра 1931. год. о припадностима у натури државних службеника грађанског реда
31. Правилник Бр. 41193 од 20. новембра 1931. год. о саставу и вођењу спискова службеника Министарства грађевина и подручних му установа по рангу утврђеном по прописима закона о чиновницима
32. Решење Бр. 37673 од 18. новембра 1931. год. о звању писара Српске краљевске академије у Београду
33. Уредба Бр. 75500 – I од 27. октобра 1931. год. о додацима на скупоћу државних пензионера
34. Правилник Бр. 41196 од 24. новембра 1931. год. о полагању државног испита чиновничких приправника у Министарству грађевина и то: дипломираних правника, техничара, административних рачунских и архивских чиновника, практичних техничара, надзорника путева и надзорника вода
35. Наредба Бр. 83900 – I од 12. децембра 1931. год. о пријави за пријем додатака на скупоћу државних пензионера
36. Правила Пр. бр. 2058 од 11. децембра 1931. год. о полагању државног стручног испита по струци управе за заштиту индустријске својине
37. Уредба O. Бр. 22480 од 14. децембра 1931. год. о величини награде дневничара у ресору Министарства социјалне политике и народног здравља
38. Уредба Бр. 76000 – I од 5. децембра 1931. год. о додацима на скупоћу државних пензионера
39. Правила од 18. децембра 1931. год. о државним стручним испитима за чиновничка звања у поштанско-телеграфској струци
40. Решење Бр. 21997 од 11. септембра 1931. год. о дневницама за путовање радника
41. Уредба З. Бр. 364 од 21. децембра 1931. од. O величини награде дневничара претседништва министарског савета
42. Уредба Бр. 84600 – I од 12. децембра 1931. год. о накнади путних и сеобних трошкова државних службеника грађанског реда

Књ. ил. шр. 1 675.12

189. Св.

ЗБИРКА ЗАКОНА

Св. 189.

Протумачених судском и администра-
тивном праксом

Издаје Др. БОЖО НИКЕТИЋ

SAVEZNA KANCELARIJA
CENTAR ZA INFORMACIONU I
DOKUMENTACIONU DELATNOST

Inv. br. 4976

SIGN.

ЗАКОНОДАВСТВО О ЧИНОВНИЦИМА

КЊИГА ДРУГА

Закони, уредбе, правилници, прави-
ла и наредбе за извршење Закона
о чиновницима издани закључно до
31. децембра, 1931. год.

34993

БЕОГРАД
ИЗДАВАЧКА КЊИЖАРНИЦА ГЕЦЕ КОНА
1, КНЕЗ МИХАИЛОВА УЛИЦА 1.

1932

САДРЖАЈ

	страна
1. Уредба Бр. 14822. од 15. априла, 1931. год., о распореду звања званичника и служитеља у Министарству грађевина и његовој сјољној служби	9
2. Уредба Бр. 25493. — III од 27. априла, 1931. год., о распореду звања званичника и служитеља ресора Министарства унутрашњих послова	11
3. Уредба Бр. 26318. — III од 1. маја, 1931. год., о полагању заклетве државних службеника ресора Министарства унутрашњих послова	14
4. Уредба Бр. 8677. од 11. маја, 1931. год., о распореду звања званичника и служитеља Министарства социјалне политике и народној здравља	15
5. Измена Бр. 36681. од 25. маја, 1931. год. у Правилнику за полагање државној стручној испити пореских чиновника	17

страна

6. Уредба Бр. 35500. — I од 27. маја, 1931. год. о додацима на скупоћу државних службеника грађанској реда 19
7. Уредба Бр. 33340. — I од 25. маја, 1931. год. о распореду звања званичника и служитеља у ресору Министарства пољопривреде 27
8. Уредба Бр. 67150. — У — 536. од 6. јуна, 1931. год. о службеницима казних и друћих сличних завода 30
9. Уредба Бр. 17286. — О — I од 8. јуна, 1931. год. о распореду звања званичника и служитеља ресора Министарства трговине и индустрије 45
10. Уредба Бр. 22250. од 13. јуна, 1931. год. о полагању заклетве државних службеника у ресору Министарства грађевина 47
11. Уредба Бр. 73450. — У — 556. од 20. јуна, 1931. год. о тексту заклетве у ресору Министарства правде 50
12. Уредба Бр. 78234. — У — 598. од 30. јуна, 1931. год. о одређивању дисциплинских тужилаца 53
13. Уредба Бр. 57000. — I од 4. августа, 1931. год. о тексту заклетве за службенике финансијске управе 57
14. Правилник Бр. 84000. — II од 22. јула, 1931. год. о чиновничком пензионском фонду 59

страна

15. Уредба О. Бр. 9495. од 18. августа, 1931. год. о тексту заклетве службеника ресора Министарства социјалне политике и народној здравља 73
16. Ујутство Бр. 52600. — I од 10. августа, 1931. год. за попуњавање пријаве за примање породичној додатка на скупоћу 75
17. Измена Бр. 73840. — I од 19. октобра, 1931. год. Ујутства за попуњавање пријаве за примање породичној додатка на скупоћу 79
18. Уредба од 12. септембра, 1931. год. о утврђивању вредности станова државних службеника грађанској реда 81
19. Уредба Бр. 66300. — I од 19. септембра, 1931. год. о смањењу личној додатка на скупоћу 83
20. Закон о смањењу припадљености од 20. септембра, 1931. год., са изменама и допунама од 29. октобра, 1931. год. 87
21. Уредба П.Бр. 44938. од 24. септембра, 1931. год. о распореду звања званичника и служитеља у ресору Министарства просвете 90
22. Правила П.Бр. 46562. од 30. септембра, 1931. год. о полагању државној стручној испита чиновничких приправника у ресору Министарства просвете 92

страна

23. Правила П.Бр. 46563. од 30. септембра, 1931. год. о полагању државној стручној испити чиновничких пријизаника државних централних позоришта 103
24. Правилник М. Г. Бр. 35664. од 30. септембра, 1931. год. о полагању државној стручној испити дипломираних инжењера; грађевинских свих струка, машинских, електро-машинских, бродарских и архитектата 107
25. Правилник III Бр. 59441. од 21. октобра, 1931. год. о пракси и полагању државних стручних испита чиновничких пријизаника ресора Министарства унутрашњих послова 122
26. Уредба Бр. 66858. — I од 22. октобра, 1931. год. о полагању заклетве државних службеника ресора Министарства пољопривреде 135
27. Правила Бр. 98151. од 23. октобра, 1931. год. о полагању државној стручној испити за чиновнике Главне контроле 136
28. Закон о задрујама државних службеника од 5. децембра, 1920. год., — са изменама и допунама од 12. маја, 1928. год., — и 3. новембра, 1931. год. — од 3. новембра, 1931. год. 142

страна

29. Правила I Бр. 37353. — O од 12. новембра, 1931. год. о полагању државној стручној испити у ресору Министарства трговине и индустрије 179
30. Уредба Бр. 68000. — I од 26. септембра, 1931. год. о принадежностима у натури државних службеника грађанској реда 192
31. Правилник Бр. 41193. од 20. новембра, 1931. год. о саставу и вођењу спискова службеника Министарства Грађевина и подручних му установа по ранју утврђеном по прописима Закона о чиновницима 201
32. Решење Бр. 37673. од 18. новембра, 1931. год. о звању писара Српске краљевске академије у Београду 204
33. Уредба Бр. 75500. — I од 27. октобра, 1931. год. о додацима на скупоћу државних пензионера 205
34. Правилник Бр. 41196. од 24. новембра, 1931. год. о полагању државној испити чиновничких пријизаника у Министарству грађевина и то: дипломираних правника, техничара, административних рачунских и архивских чиновника, практичних техничара, надзорника путева и надзорника вода 221
35. Наредба Бр. 83900. — I од 12. децембра, 1931. год. о пријави за пријем додатака на скупоћу државних пензионера 234

страна

36. Правила Пр. Бр. 2058. од 11. децембра, 1931. год. о полагању државној стручној испити по струци управе за заштиту индустријске својине 238
37. Уредба О.Бр. 22480. од 14. децембра, 1931. год. о величини награде дневничара у ресору Министарства социјалне политике и народној здравља 251
38. Уредба Бр. 76000. — I од 5. децембра, 1931. год. о додацима на скупоћу државних пензионера 254
39. Правила од 18. децембра, 1931. год. о државним стручним испитима за чиновничка звања у поштанско-телеграфској струци 262
40. Решење Бр. 21997. од 11. септембра, 1931. год. о дневницама за путовање раденика 275
42. Уредба З.Бр. 364. од 21. децембра, 1931. год. о величини награде дневничара Претседништва министарској савета 278
42. Уредба Бр. 84600. — I од 12. децембра, 1931. год. о накнади путних и сеобних трошкова државних службеника грађанској реда 280

УРЕДБА

Бр. 14822. од 15. априла, 1931. год.,

о распореду звања званичника и служитеља у Министарству грађевина и његовој спољној служби

На основу § 45 Закона о чиновницима од 31 марта 1931 год. прописује се ова Уредба о распореду звања званичника и служитеља у Министарству грађевина и његовој спољној служби:

Чл. 1. — Званичници се распоређују:

I Група

Званичник
Надзорник путева
Надзорник вода
Технички радник
Шофер.

II Група

Званичник
Надзорник путева
Надзорник вода
Технички радник
Шофер.

III Група

Званичник
Надзорник путева
Надзорник вода
Технички радник
Шофер.

Чл. 2. — Служитељи се распоређују:

I Група

Служитељ
Чувар вода
Чувар техничких објеката
Путар.

II Група

Служитељ
Чувар вода
Чувар техничких објеката
Путар.

Службене новине Бр. 96. — XXIX од 30.
априла, 1931. год.

УРЕДБА

Бр. 25493. од 27. априла, 1931 год.,

о распореду звања званичника и служитеља ресора Министарства унутрашњих послова

На основу става 6 § 45 Закона о чиновницима и става 2 члана 5 Закона о уређењу врховне државне управе, а у сагласности са претседником Министарског савета, прописује се Уредба о распореду звања званичника и служитеља ресора Министарства унутрашњих послова:

§ 1. — Званиничка звања распоређују се:

I а група

У струци полицијској

Полицијски надстражар
Полицијски виши агент.

I група

У свима струкама
Званичник.

У струци полицијској

Полицијски стражар I класе
Полицијски агент I класе

II група

У свима струкама

Званичник

У струци полицијској

Полицијски стражар II класе
Полицијски агент II класе

III група

У свима струкама

Званичник

У струци полицијској

Полицијски стражар III класе
Полицијски агент III класе
Полицијски стражар-приправник
Полицијски агент-приправник.

§ 2. — Служитељска звања распоређују се:

I група

У свима струкама

Служитељ.

II група

У свима струкама

Служитељ.

§ 3. — Званичничка и служитељска звања непоменута у § 1 и 2 укидају се.

§ 4. — Досадашње групе званичника и служитеља одговарају истим групама предвиђеним у § 24, § 25 и ставу 3 § 311 Закона о чиновницима.

§ 5. — Ова Уредба ступа на снагу даном обнародовања у „Службеним новинама.”

Службене новине Бр. 101. — XXX од 7. маја, 1931. год.

УРЕДБА

III Бр. 26318. од 1. маја, 1931 год.,

о полагању заклетве државних службеника ресора Министарства унутрашњих послова

На основу члана 1 Закона о заклетвама и заверама од 15 фебруара 1929 године, прописује се Уредба о полагању заклетве државних службеника ресора Министарства унутрашњих послова:

Чл. 1. — Државни службеници ресора Министарства унутрашњих послова полажу следећу заклетву:

„Ја Н. Н. заклињем се јединим Богом, да ћу владајућем Краљу и Отаџбини бити веран, да ћу се у раду придржавати земаљских закона и да ћу дужност своју савесно вршити. Тако ми Бог помогао.“

Чл. 2. — Ова Уредба ступа на снагу даном обнародовања у „Службеним новинама“.

Службене новине Бр. 107. — XXXII од 14. маја, 1931. год.

УРЕДБА

О.Бр. 8677. од 11. маја, 1931. год.,

о распореду звања званичника и служитеља Министарства социјалне политике и народног здравља

На основу § 45 Закона о чиновницима од 31. марта, 1931. год. прописује се ова Уредба о распореду звања званичника и служитеља Министарства социјалне политике и народног здравља:

Чл. 1. — Званичника звања се расподељују:

I положајна група:

Званичник.
Болничар.
Лаборант.
Бабица.
Технички и стручни радник.
Шофер.
Дезинфектор.
Шеф болничке кујне.

II положајна група:

Званичник.
Болничар.

Лаборант.
Бабица.
Технички и стручни радник.
Шофер.
Дезинфектор.
Шеф болничке кујне.

III положајна група:

Званичник.
Болничар.
Лаборант.
Бабица.
Технички и стручни радник.
Шофер.
Дезинфектор.

Чл. 2. — Служитељска звања распоређују се:

I положајна група:

Служитељ.
Болничар.
Вратар.

II положајна група:

Служитељ.
Болничар.
Вратар.

Чл. 3. — Ова Уредба ступа на снагу са даном објављивања у Службеним новинама.

Службене новине Бр. 107. — XXXII од 14. маја, 1931. год.

ИЗМЕНА

Бр. 36381. од 25. маја, 1931. год.,

у Правилнику за полагање вишег државног стручног испита пореских чиновника

На основу § 37 става II Закона о организацији финансијске управе и § 51 Закона о чиновницима решава се: да се правилник за полагање вишег државног стручног испита пореских чиновника измени како следи:

1) члан 1 правилника мења се и гласи: „Право на полагање вишег државног стручног испита стиче се након проведене 2 године у VIII групи.”

2) у ставу другом члана 3 правилника уместо речи „једном” стављају се речи „два пута.”

3) члан 4 правилника мења се и гласи: „чиновнику који полаже више државни стручни испит.”

Зак. о чиновницима

ни испит ван места свога службовања признаје се право на путне трошкове, ако испит положи.”

Ове измене ступају на снагу кад се објаве у „Службеним новинама”.

Службене новине Бр. 125. — XXXVIII од 6. јуна, 1931. год.

УРЕДБА

Бр. 35500. — I од 27. маја, 1931 год.,

о додацима на скупоћу државних службеника грађанског реда

На основу § 28 Закона о чиновницима од 31 марта 1931, а по предлогу Министра Финансија, прописује се ова Уредба о додацима на скупоћу државних службеника грађанског реда:

I Лични додатак на скупоћу

§ 1. — Разред скупоће (§ 26 Ч. 3.) обухвата подручје политичке општине оног места, у којем је седиште надлештва, где је службеник постављен.

§ 2. — Службенику привремено употребљеном по службеном послу ван места свог постављења (§ 80 Ч. 3.) припада у сваком случају лични додатак на скупоћу оног реда скупоће, у који спада место, где је постављен.

§ 3. — (1) Муж и жена, државни службеници, у положајним групама, ако станују у истом месту, не могу сваки за себе примати потпун лични додатак на скупоћу, већ се један, и то мањи кад им нису додаци на скупоћу једнаки, смањује на половину.

(2) Изузетно им се лични додатак на скупоћу неће смањивати, и ако станују у истом месту, кад живе одвојено у циљу раскида брачне заједнице, а без обзира да ли је поведена бракоразводна парница или не.

II. Породични додатак на скупоћу за жену

§ 4. — (1) Породични додатак на скупоћу припада за закониту жену.

(2) Службенику муслиманске вероисповести, који има више жена, припада породични додатак на скупоћу само за једну жену.

§ 5. — Породични додатак на скупоћу за жену не припада:

а) кад је жена активни или пензионисани државни службеник;

б) кад је жена у служби државе као контрактурални чиновник, дневничар или хонорарни службеник;

в) кад жена има више од 200 динара чистог месечног дохотка;

г) кад жена живи одвојено у циљу раскида брачне заједнице, без обзира да ли је поведена бракоразводна парница или не.

§ 6. — Изузетно припада мужу породични додатак на скупоћу за жену у случају при-

мене става 1, § 3 без обзира да ли се смањује мужевљев или женин лични додатак на скупоћу.

III Породични додатак на скупоћу за дете

§ 7. — (1) Породични додатак на скупоћу припада за свако дете у законитом браку рођено или позакоњено.

(2) Породични додатак на скупоћу за позакоњено дете припада од првог дана иза месеца у коме је дете позакоњено.

§ 8. — Породични додатак на скупоћу за дете не припада:

а) кад дете наврши 16 година живота;

б) кад дете у јавној или приватној служби има више од 200 динара чистог месечног дохотка у новцу или њему равног у природи;

в) кад се дете смести у јавни грађански, војнички, добротворни или васпитни завод, домаћи или на страни, па ужива бесплатно издржавање, вредност којег износи више од 200 динара месечно;

г) кад дете било од домаћих било од страних установа прима школску или научну стипендију, помоћ или благодејање, које износи више од 200 динара месечно;

д) кад дете ступи у трговачку радњу, на занат или у какво предузеће као ученик, па му послодавац даје потребно издржавање; и

ђ) кад дете има више од 200 динара чистог месечног дохотка од сопственог имања покретног или непокретног.

§ 9. — (1) Изузетно припада породични додатак на скупоћу за дете и после навршене 16 године живота, а под условима из претходног §-а:

а) за кћер, која своје удовом оцу води кућу и то до удаје, а најдаље до пунолетства;

б) за дете, које је душевно или телесно трајно неспособно за привређивање; и

в) за дете, које се школује у земљи или иностранству, у јавним или признатим приватним школама, опште или стручне наставе, и то само за оно време, у коме га надлежна школска управа води као свог редовног ученика, а најдаље до навршене двадесет треће године живота, изузев ако се дете пре тог времена удоми односно ожени, или ако ступи на одслужење обавезног рока у војсци.

(2) Похађање вечерњих и повремених курсева у погледу права на породични додатак на скупоћу за дете не сматра се као школовање.

§ 10. — (1) Ако су отац и мати државни службеници породични додатак на скупоћу за дете припада оцу. У случају њиховог одвојеног живота у циљу раскида брачне заједнице додатак се има исплаћивати мајци, ако је дете код ње на издржавању.

(2) Ако је само мати државни службеник нема право на породични додатак на скупоћу за дете изузев случаја, да је отац и сиромашног стања и неспособан за привређивање.

(3) Ако је жена, државни службеник, преудата има право на породични додатак на скупоћу за дете из првог брака.

(1) Ако жена, која није државни службеник, живи одвојено од мужа државног службеника у циљу раскида брачне заједнице породични додатак на скупоћу за дете има се исплаћивати жени, ако је дете код ње на издржавању.

IV Опште одредбе

§ 11. — (1) Службенику постављеном или по службеном послу употребљеном у иностранству при државним установама сталног или привременог карактера припада лични додатак на скупоћу:

а) у земљама са обесцењеном валутом у динарима;

б) у земљама са здравом валутом у монети дотичне земље и то: ако је вредност новчане јединице равна или мања од 1 швајц. франка рачунаће се динар ал пари, а ако је вредност новчане јединице већа од 1 швајц. франка рачунаће се за 1 динар онај износ новчане јединице, који је равна 1. швајцар. франку.

(2) Породични додатак на скупоћу по овој одредби исплаћиваће се само за оне чланове породице, који са службеником живе у иностранству.

§ 12. — Изузетно од претходног §-а припада лични и породични додатак на скупоћу у динарима службенику;

а) који се ради нарочитог лечења или опорављења од болести (§ 84, ал. 6 Ч. 3.) бави у иностранству;

б) који је упућен у иностранство ради у-савршавања у непосредном интересу држав-не службе (§ 87 Ч. 3.).

§ 13. — Бесплатно лечење у јавним бол-ницама (§ 88 Ч. 3.) не утиче на право при-мања како личног тако и породичног додат-ка на скупоћу.

§ 14. — Под чистим дохотком по овој Уредби сматра се доходак који преостане по-што се од бруто дохотка одбију терети на име јавних дажбина.

§ 15. — Неспособност за привређивање по овој Уредби доказиваће се уверењем два-ју лекара у јавној служби.

§ 16. — (1) За примање породичног до-датка на скупоћу службеник ће поднети над-лежној благајници пријаву коју прописује Ми-нистар Финансија. Ако пријаву не поднесе у року од три месеца, рачунајући од дана сте-ченог права, овај додаток му припада од пр-вог дана иза месеца, у коме је пријаву под-нео.

(2) Уз пријаву службеник је дужан да поднесе све потребне доказе на којима засни-ва своје право потраживања породичног до-датка на скупоћу.

(3) За сваку промену, која повлачи гу-битак права на породични додаток на скупо-ћу, мора службеник најдаље у року од 30 дана од дана наступеле промене поднети но-

ву пријаву. За противно поступање службе-ник ће бити одговоран по одредбама § 17 ове Уредбе.

§ 17. — (1) Службеник, за кога се утвр-ди да је поднео неистиниту пријаву и по њој примао породични додаток на скупоћу, губи право на све породичне додатке на скупоћу за једну годину, а незаконито примљена сума наплатиће се од његових принадлежности по одредбама § 94 Закона о чиновницима. Од-луку о губитку права доноси Министар фи-нансија.

(2) Поред тога овакав службеник ће се ставити под дисциплинско поступање и оптужити кривично за дело преваре. За ставља-ње под дисциплинско поступање као и за по-дизање кривичне тужбе надлежан је ресорни министар.

§ 18. — (1) Сва потребна објашњења за примену ове Уредбе даваће Министар финан-сија.

(2) Жалбе по споровима, које настану у-след примене ове Уредбе, подносе се преко надлежног Министарства Министарству финан-сија.

§ 19. — Ова Уредба ступа на снагу на дан обнародовања у „Службеним новинама” и тада престаје важити Одлука Министарског савета о додацима на скупоћу државних служ-беника грађанског реда Др. Бр. 42300/24 са

свима изменама и допунама у колико се односи на државне службенике, којима лични и породични додатак на скупоћу припада по одредбама Закона о чиновницима од 31 марта 1931.

Службене новине Бр. 130. — XL од 12. јуна, 1931. год.

УРЕДБА

Бр. 33340.-I од 25. маја, 1931. год.,

о распореду звања званичника и служитеља у Министарству пољопривреде

На основу става 6 § 45 Закона о чиновницима прописује се ова Уредба о распореду звања званичника и служитеља у ресору Министарства пољопривреде:

§ 1. — Званичничка звања распоређују се:

I група

званичник
лаборант
настојник
воћар
виноградар
подрумар
баштован
плетар
млекар
сирар

мајстор
шофер.

II труппа

званичник
лаборант
настојник
воћар
виноградар
подрумар
баштован
плетар
млекар
сирар
мајстор
шофер.

III труппа

званичник
лаборант
настојник
воћар
виноградар
подрумар
баштован
плетар
млекар
сирар
мајстор
шофер.

§ 2. — Служитељска звања распоређују се:

I труппа

служитељ.

II труппа

служитељ.

§ 3. — Досадашње групе званичника и служитеља одговарају истим групама предвиђеним у § 24 и 25 Закона о чиновницима.

Службене новине Бр. 132. — ХЛI од 15. јуна, 1931. год.

УРЕДБА

Бр. 67150.-У-536. од 6. јуна, 1931. год,

о службеницима казних и других сличних завода

На основу § 290 Закона о чиновницима од 31 марта 1931 прописује се Уредба о службеницима казних и других сличних завода:

I Ойште одредбе.

Чл. 1. — За службенике казних завода, судских затвора, завода за извршавање мера безбедности и завода за васпитање и поправљање малолетника вреде прописи Закона о чиновницима од 31 марта 1931 уколико се овом Уредбом друкчије не одређује.

Чл. 2. — У казним заводима, судским затворима и заводима за извршавање мера безбедности под *чуварским особљем* подразумевају се они службеници који оружано стражаре над лицима која су судском пресудом или решењем надлежне власти лишена слободе.

У заводима за васпитање и поправљање малолетника надзорно-васпитачку службу врши *васпитачко особље*.

Чл. 3. — У чуварској служби су ови чиновници:

а) чуварски (чувар) који се добија после двогодишње привремене службе и положеног чуварског испита;

б) десетарски (десетар) који се може добити после две године непрекидне и ваљане чуварске службе у звању чувара;

в) поднареднички (поднаредник) који се може добити после три године непрекидне и ваљане чуварске службе у звању десетара;

г) нареднички (наредник) који се може добити после пет година непрекидне и ваљане чуварске службе у звању поднаредника;

д) заповеднички (заповедник чувара) који се добија према показаној способности за чуварску службу без обзира на године службовања.

Прва четири чина даје Управник завода, а пети Министар правде. Број чуварских чаника одређује се према броју чувара. На сваких 10 чувара долази по један десетар, на сваких 25 чувара по један поднаредник и на сваких 50 чувара по један наредник.

Чл. 4. — У заводима за васпитање и поправљање малолетника *васпитачко особље* дели се на:

- а) васпитачко-педагошко особље;
- б) стручне занатске учитеље; и

в) надзорнике — непосредно надзорничко особље.

Чл. 5. — Чуварско особље казних и сличних завода, као и надзорничко особље и стручни занатски учитељи завода за васпитање и поправљање малолетника разврставаће се и напредоваће у служби као званичници Министарства правде без обзира на школску спрему која се тражи по § 10 Ч. 3. Ако би који од ових службеника имао већу школску спрему, разврставаће се и напредоваће у служби по општим прописима Чиновничког закона.

Чл. 6. — У чуварској струци ранг се одређује према чину. Међусобни ранг појединих чиновна одређује се према прописима § 102 Закона о чиновницима.

II Сирема особља казних и друђих сличних завода.

Чл. 7. — За чуварску службу у казним заводима, судским затворима и заводима за извршивање мера безбедности поред услова из §§ 3 и 4 Закона о чиновницима тражи се:

- а) да је кандидат свршио основну школу;
- б) да је нежењен, или удовац без деце, или судом разведен без деце и
- в) да није млађи од 23 ни старији од 30 година при ступању у службу.

Чл. 8. — Пријем у чуварску службу врши се стечајем а на основу писмене молбе уз коју се прилажу ова документа:

- а) уверење о поданству;
- б) крштеница;
- в) школско сведочанство;
- г) уверење о регулисаној војној обавези;
- д) уверење о владању у коме ће бити назначено да ли је кандидат кажњаван и осуђиван за безчастећа дела;
- ђ) лекарско уверење да је телесно и душевно потпуно здрав и да је способан за чуварску службу;
- е) уверење да није жењен, или да је удовац без деце, или да је судом разведен од жене без деце; и
- ж) писмену обавезу оверену од надлежне власти да ће служити у чуварској служби најмање три године.

Чл. 9. — На пријем у чуварску службу имају првенство она лица која поред испуњења горњих услова служе у полицији, жандармерији или војсци.

При једнаким условима увек имају првенство трезвењаци и соколци.

Лица склона пићу, као и страсни пушачи неће се примати у чуварску службу, а примљена ће се одмах уклонити.

Чл. 10. — У заводима за васпитање и поправљање малолетника постављаће се васпитачко особље по овим правилима:

- а) Васпитачко-педагошко особље бира се конкурсом из редова учитеља народне основ-

не школе у смислу прописа Уредбе о начину васпитања у заводима за васпитање деце и млађих малолетника од 24-IV-1930.

б) За надзорника може се поставити само оно лице које поред других законских услова има најмање три разреда средње или њој равне школе, затим да је нежењено и да није млађе од 23 ни старије од 30 година при ступању у службу.

в) Стручни занатски учитељи бирају се из редова квалификованих занатских мајстора, првенствено оних који су свршили вишу занатску школу. Кандидати поред поменуте школске спреме морају испуњавати и друге услове који се по закону траже (§§ 3 и 4 Ч. 3.).

При једнаким условима приликом избора васпитачког особља првенство имају трезвењаци и соколци. Лица склона пићу и страшни пушачи неће се примати, а примљена ће се одмах уклонити.

Чл. 11. — За надзорнике и стручне занатске учитеље стечај расписује Саветодавни одбор или Управа завода где овога нема, а по претходном одобрењу Министарства правде. Избор кандидата врши Саветодавни одбор, односно Управа завода и изабраног кандидата предлаже Министарству правде ради постављења.

III Рачунање година за пензију

Чл. 12. — Чуварско особље казнених завода, судских затвора и завода за извршење мера безбедности, као и васпитачко особље

завода за васпитање и поправљање малолетника стиче право на личну пензију са 50% од плате кад службеник напуни десет ефективних година државне службе. За свако даље пола године припада службенику 1,125% тако да навршетком тридесете године добије за пензију потпун пензиски основ. Започето пола године рачуна се као цело.

Чл. 13. — Од положајног додатка припада васпитачко-педагошком особљу на име пензије 50% кад службеник наврши петнаест година, 70% кад наврши двадесет пет година и 95% кад наврши тридесет година ефективне државне службе у установама обухваћеним овом Уредбом.

Чл. 14. — Који од службеника поменутих у чл. 12 ове Уредбе проведе у коме од горе побројаних завода двадесет и пет година непрекидне и беспрекорне службе и који за то време не буде кажњен ни једном казном која се бележи у службенички лист добија за личну пензију потпун пензиски основ кад наврши двадесет пет година службе.

Чл. 15. — По чл. 12, 13 и 14 ове Уредбе обрачунава се службеницима само време које ефективно проведу по установама обухваћеним овом Уредбом. За остало време службовања обрачунава се проценат за пензију по прописима који вреде за службу у којој је дотични службеник то време провео.

Чл. 16. — Изузетно од наређења у ставу III § 117 Закона о чиновницима време проведено на служби у горе поменутих установама рачуна се за пензију у целом износу без обзира да ли је службовање било са прекидом или без прекида. Али тим се правом могу користити само они службеници који су се после уважене оставке поново вратили у службу у коме од завода обухваћених овом Уредбом.

Чл. 17. — Службеник чуварске струке казнених и сличних завода кад наврши педесет пет година старости мора се одмах ставити у пензију или превести у другу струку.

IV Дисциплински прописи

Чл. 18. — Дисциплинску власт над чуварским особљем судских затвора врше: председник окружног суда, председник Апелационог суда и министар правде; дисциплинску власт над чуварским особљем казнених завода и завода за извршивање мера безбедности врше: Управник завода, начелник одељења за казнене заводе и министар правде; и најпосле, дисциплинску власт над васпитачким особљем завода за васпитање и поправљање малолетника врше: Управник завода, Надзорно-саветодавни одбор и министар правде.

Претседници окружних судова и управници завода су првостепене дисциплинске власти, Надзорно-саветодавни одбори, претседници Апелационих судова и начелник одељења за казнене заводе су другостепене дисциплинске власти, и најпосле, Министар правде је врховна дисциплинска власт над поменутих службеницима казнених и сличних завода.

Чл. 19. — Поред дисциплинских кривица предвиђених Законом о чиновницима, сматрају се као дисциплински преступи по овој Уредби:

- 1) неодважно вршење чуварске службе;
- 2) пропуштање службене дужности ма и за време од једнога сата;
- 3) и најмања непослушност према свима претпостављенима;
- 4) и најмање оштећење државне имовине па ма то било из обичне непажње;
- 5) неовлашћено ускраћење или одузимање хране од осуђеника или васпитаника;
- 6) злостављање осуђеника или васпитаника уколико то не би прелазило у теже дело за које се казни по Кривичном законнику;
- 7) примање награде или поклона од осуђеника и васпитаника или од њихових рођака или других лица;
- 8) допуштење од стране службеника да чланови његове породице приме какву награду или поклон од осуђеника, васпитаника или њихових рођака;
- 9) свако трговање, односно размењивање робе и др. са осуђеницима и васпитаницима;
- 10) уношење у завод или изношење из завода забрањених ствари за рачун осуђеника, васпитаника као и помагање или омогућавање таквих радњи;
- 11) примање поклона од закупника исхране или њихових службеника без обзира да ли је из такве радње произишла штета или не за државну касу или за осуђенике и васпитанике;
- 12) свако договарање са осуђеницима и васпитаницима ради осујећења кривичне ис-

траге или ради помагања бегства осуђеника и васпитаника у колико не би прелазило у теже дело за које се казни по Кривичном закону;

13) непријављивање откривене или сазнате завере осуђеника која се тиче побуне или бегства или прављења каквог другог нереда;

14) свако неодважно или неенергично држање према осуђенику који покуша да побегне;

15) уношење и употреба алкохолних пића у заводским просторијама;

16) пушење у присуству осуђеника и васпитаника;

17) спавање на стражарском месту за време вршења чуварске службе.

Чл. 20. — Казне за мање неправилности (неуредности) чуварског и надзорничког особља су опомена и прекор, које ће изрицати службеников непосредни старешина (десетар, поднаредник, васпитач итд.) без службеникова права жалбе вишем старешини. Ове се казне изричу одмах и на лицу места где је грешка учињена, а ако то не би било могућно изрицаће се на рапорту. Ове се казне не уносе у службенички лист, иначе све друге морају се уносити.

Чл. 21. — Дисциплинске казне за чуварско особље су:

1) писмени укор на рапорту;

2) усмени укор у присуству свих другова који нису на служби;

3) прекоредна дневна служба;

4) прекоредна ноћна служба;

5) прекоредна ноћна служба без права на новчану награду;

6) обавеза на тежу или дужу службу која не сме бити краћа од 24 сата нити дужа од 8 дана;

7) затвор у касарни, уз редовно вршење службе, до месец дана;

8) затвор у самици, са вршењем службе или без ње, најдуже до десет дана;

9) новчана казна која у поједином случају не може бити већа од 20% службеникових целокупних личних принадежности ни дужа од једне године;

10) стављање у пензију без умањења пензиских принадежности, што може бити само у случају ако службеник има већ тридесет година ефективне службе која му се рачуна за пензију или 55 година живота;

11) стављање у пензију са умањењем целокупних личних принадежности највише до 20% и најдуже до 10 година;

12) отпуштање из службе са губитком или без губитка права на личну пензију;

Казна из т. 8 може се изрећи заједно са казном из т. 9 која у том случају не може бити ни већа од 10% службеникових целокупних принадежности ни дужа од шест месеци.

Чл. 22. — Казне предвиђене у претходном члану под т. 1 до 9 закључно изриче првостепена дисциплинска власт, а остале другостепена дисциплинска власт. Казне по т. 1 до 7 одмах су извршене.

Чл. 23. — Првостепена дисциплинска власт кад изрекне казну из § 21 под т. 8, односно 9, поднеће своју пресуду, пре извршења, другостепеној дисциплинској власти, која ће је или одобрити или изменити. При том она може изрећи и другу казну која спада у њену надлежност.

Другостепена дисциплинска власт подноси пре извршења, сваку своју пресуду о казнама предвиђеним у § 21 под т. 10 до 12 Министру правде који ће их одобрити или преиначити.

Подношење дисциплинских пресуда дисциплинској власти вишег степена мора се извршити најдаље у року од осам дана рачунајући од дана одлуке, а списима који се подносе мора се придружити и изјава кажњеног службеника коју је дао поводом изречне казне.

Чл. 24. — Сукобе о надлежности првостепених и другостепених власти решава Министар правде. Списе шаље она власт која одбија своју надлежност.

Чл. 25. — Дисциплински поступак је сумаран, без нарочитог формалног стављања под дисциплинску истрагу и без усменог претреса.

Предмети по којима се изричу казне предвиђене у чл. 21 под т. 1 до 7 закључно, бележе се са пресудом, у рапортну књигу. О предметима по којима се изриче која од осталих казни из поменутог прописа воде се записници, а пресуда се мора особено саставити и образложити.

Окривљени службеник мора се током извиђања записнички саслушати, а по изреченој пресуди, у случајевима казни под т. 7 до 12 мора се узети његова изјава о самој казни.

Чл. 26. — Казне предвиђене у чл. 21 под т. 1 до 7 закључно повлаче заустављање напредовања и у групама и у периодским повишицама за једну годину, а казне под т. 8 и 9 најмање за једну а најдуже за три године према дисциплинској одлуци.

Чл. 27. — Дисциплинске казне за васпитачко педагошко особље ове су:

- 1) усмена опомена;
- 2) писмена опомена;
- 3) усмени укор;
- 4) писмени укор;
- 5) стављање на расположење кажњеног службеника ономе Министарству које га је упутило на рад у дотични завод.

Казне под т. 2 до 5 бележе се у Службенички лист.

Казне под т. 2 до 5 бележе се у Службенички лист.

Чл. 28. — Казне из т. 1 до 3 које предвиђа претходни пропис изриче Управник завода, а оне из т. 4 и 5 Надзорно-саветодавни одбор, односно Управник где одбора нема.

Решења о изреченим казнама из т. 1 до 3 одмах су извршна, а решења о казнама из т. 4 и 5 тек онда када их оснажи Министар правде.

Чл. 29. — Пре изрицања ма које казне из чл. 27 ове Уредбе службеник ће се позвати да у одређеном времену које не сме бити краће од 24 сата дадне своје писмено изјашњење у виду реферата, а затим ће се на истом реферату донети одлука и окривљеноме саопштити на потпис.

Чл. 30. — Решења која подлеже расмотрењу Министра правде слаће се овоме на преглед и решење за пет дана од дана изречене казне.

Чл. 31. — Казна стављања на расположење не искључује даље дисциплинско прогоњење по Закону о чиновницима ако би надлежни Министар нашао да је дотични чиновник својим поступцима заслужио већу казну.

Чл. 32. — Дисциплинске казне за занатске учитеље ове су:

Ако се службеник води на раду као службеник Министарства трговине и индустрије за њега вреде прописи чл. 27—31 ове Уредбе. Ако је окривљеник стални службеник Министарства правде за њега вреде прописи §§ 184 и 189 Закона о чиновницима, с тим што ће казне из § 184 изрицати Управник завода, а казне из § 189 Надзорно-саветодавни одбор.

Одлуке о казнама из § 184 су одмах извршне, а одлуке о казнама из § 189 тек онда када их оснажи Министар правде коме се морају поднети на расмотрење и решење за осам

дана од дана изречене одлуке. Министар има право да изречену казну смањи или другом замени.

Чл. 33. — Дисциплинске казне за надзорничко васпитачко особље ове су:

- 1) усмена опомена;
- 2) писмени укор;
- 3) усмени укор пред целокупним васпитачким особљем;
- 4) премештање у други завод;
- 5) стављање у пензију;
- 6) отпуштање из службе ако окривљени нема право на пензију.

Казне из т. 2 до 6 бележе се у Службенички лист.

Чл. 34. — Казне из претходног прописа под т. 1 до 3 закључно изриче Управник завода и оне су одмах извршне, а казне под т. 4 до 6 Надзорно-саветодавни одбор и оне су извршне када их оснажи Министар правде.

Чл. 35. — За чиновнике и све друге службенике казних и сличних завода вреде дисциплински прописи закона о чиновницима са овим изменама и допунама:

Чл. 36. — Казне из § 184 изриче Управник завода и оне су одмах извршне.

Казне из § 189 под т. 1 до 3 закључно изриче начелник Министарства правде одељења

за казнене заводе, и оне су извршне када их одобри Министар правде.

Казне из § 189 т. 4 и 5 изричу надлежни дисциплински судови.

V Завршно наређење

Чл. 37. — Кад ова Уредба ступи на снагу Управници завода, односно старешине судских затвора, извршиће превођење чиновна по овој Уредби. Ако би број часника по досадашњем стању био већи но што се предвиђа овом Уредбом, ти ће часници и надаље задржати своја звања пошто се саобразе новим називима, али ће вршити службу као обични чувари. Досадашњи чиновни превешће се у нова звања према броју чувара којима је дотични часник раније командовао.

Чл. 38. — Ова Уредба ступа у живот и добија обавезну снагу од дана обнародовања у „Службеним новинама.” Тада престају важити сви законски прописи који би били противни прописима ове Уредбе.

Службене новине Бр. 132. — XLI од 15. јуна, 1931. год.

УРЕДБА

I Бр. 17286.-О. од 8. јуна, 1831. год.,

о распореду звања званичника и служитеља ресора Министарства трговине и индустрије

На основу тач. 6 § 45 Закона о чиновницима, прописује се Уредба о распореду звања званичника и служитеља ресора Министарства трговине и индустрије:

§ 1. — Званиничка звања распоређују се:

I, II и III група у свим струкама

Званичник (канцеларијски)

Дактилограф.

Код Државног завода за унапређење индустрије и занатства и средње техничких школа:

Лаборант.

Код школског брода:

Морнар.

Ложач.

Код Државне хипотекарне банке:

Инкасант

Бројач купона

Бројачица
Надзорник банчиног имања.

§ 2. — Служитељска звања распоређују се:

I и II група у свима струкама:
Служитељ (канцеларијски).

Код школској бродо:
Собар.

Код Државне хипотекарне банке:
Позивар (решењар)
Надзорник (спратни)
Ноћни чувар
Ложач за парно грејање
Чистач.

Код Југословенске слободне зоне у Солуну:
Машиниста
Мерач
Чистач.

§ 3. — Досадашњи државни службеници са звањем жигосача (у рангу званичника) по струци контроле мера задржавају то звање (у рангу званичника) по свим групама.

§ 4. — Ова Уредба ступа на снагу даном обнародовања у „Службеним новинама”.

Службене новине Бр. 134. — XLIII од 17. јуна, 1931. год.

УРЕДБА

Бр. 22250. од 13. јуна, 1931. год.,

о полагању заклетве државних службеника у ресору Министарства грађевина

На основу члана 1 Закона о заклетвама и заверама од 15 фебруара 1929 године, прописује се следећа Уредба о полагању заклетве државних службеника у ресору Министарства грађевина:

Чл. 1. — Сви државни службеници у ресору Министарства грађевина полажу ову заклетву:

„Ја Н. Н. заклињем се Свемогућим Богом, да ћу Краљу и Отаџбини бити веран, да ћу своју дужност по законима и законитим наредбама вршити савесно, марљиво и непристрасно, имајући на уму једино опште јавне интересе и избегавајући све оно што би било на штету поверене ми службе. Тако ми Бог могао”.

Чл. 2. — Заклетву ће полагати:

- а) Помоћник министра пред министром.
- б) Начелници одељења у Министарству пред помоћником.
- в) Сви остали службеници у Министарству пред начелником одељења у коме служе.
- г) Начелници техничких одељења банских управа пред баном а сви остали технички службеници у техничким одељцима пред начелником техничког одељења.

Чл. 3. — Заклетву полажу сви службеници у ресору Министарства грађевина, осим контрактуалних и хонорарних службеника и дневничара. Заклетву полаже сваки службеник понаособ кад први пут ступи у службу или кад буде враћен из пензије или оставке у активну службу.

Чл. 4. — О положеној заклетви саставља се записник, који ће потписати службеник који је заклетву положио и оверити старешина пред којим је заклетва положена. Образац за овај записник је следећи:

Рађено 193.. год.

у (назив установе)

о полагању заклетве (презиме и име)
 (положајна група)

По позиву предстаде данас именовани и по пропису чл. 1 Уредбе о полагању заклетве државних службеника у ресору Министарства грађевина положи ову заклетву:

„ (текст заклетве из чл. 1 ове Уредбе)
 ”

. (потпис службеника)

. (звање)

. (потпис старешине)

. (округли жиг надлештва)
 (звање)

Овај и овакав записник о положеној заклетви чува се у Министарству уз службенички лист у досијеу службеника који је положио заклетву.

Чл. 5. — Ова Уредба ступа на снагу од дана објаве у „Службеним новинама”.

Службене новине Бр. 134. — ХЉШ од 17.
 јуна, 1931. год.

УРЕДБА

Бр. 73450.-У-556. од 20. јуна, 1931. год.,

о тексту заклетве у ресору Министарства правде

БЕ Р НАТ АД

На основу члана 1 Закона о заклетвама и заверама од 15 фебруара 1929 год. прописује се ова Уредба о тексту заклетве у ресору Министарства правде:

Чл. 1. — За судије редовних судова и за шеријатске судије важи текст заклетве прописан у §-у 7 Закона о судијама редовних судова од 8 јануара 1929 године (§§ 283 и 291 Закона о чиновницима), а за државне тужиоце текст заклетве прописан у §-у 8 Закона о државном тужиоштву од 21 марта 1929 године.

Чл. 2. — Остала лица, осим оних наведених у чл. 1 полажу кад први пут ступају у државну службу или кад буду враћени из пензије или оставке у активну службу (§ 68 Закона о чиновницима) пред непосредним старешином ову заклетву:

„Ја Н. Н. заклињем се свемогућим Богом, да ћу владајућем Краљу и Отаџбини бити веран; да ћу своју дужност по законима и законитим наредбама вршити савесно, марљиво и непристрасно, имајући на уму једино опште јавне интересе и избегавајући све оно што би могло бити на штету поверене ми службе; да ћу чувати свој углед и углед својих старешина; да ћу чувати службене тајне и уопште избегавати све оно што би могло наудити поверењу у мој положај.

Тако ми Бог помогао.”

Чл. 3. — О положеној заклетви саставља се у два примерка записник, који ће потписати службеник који је заклетву положио и оверити старешина пред којим је заклетва положена, по овом образцу:

„Записник састављен дана (назнака дана, месеца и године) код (назнака надлештва) о полагању заклетве (назнака презимена и имена и звање лица које полаже заклетву).

По позиву престаде данас именовани и по пропису §-а 7 Закона о судијама (или: §-а 30 Закона о уређењу шеријатских судова и о шеријатским судијама, или: члана 2 Уредбе о тексту заклетве у ресору Министарства правде) положи ову заклетву: (назнака текста заклетве).

(Потпис службеника са назнаком звања)

Старешина надлештва:

(његов потпис и звање)

(печат надлештва)

Чл. 4. — Један примерак записника предаје се службенику који је заклетву положио,

а други примерак чува се у Министарству правде уз службенички лист дотичног службеника.

Чл. 5. — Ова Уредба ступа у живот и добија обавезну снагу од дана када се обнародује у „Службеним новинама”.

Службене новине Бр. 142. — XLVII од 26. јуна, 1931. год.

УРЕДБА

Бр. 78234.-У-598. од 30. јуна, 1931. год,

о одређивању дисциплинских тужилаца

На основу §-а 203 Закона о чиновницима од 31 марта 1931 год. прописује се ова Уредба о одређивању дисциплинских тужилаца.

Чл. 1. — За дисциплинске тужиоце у смислу §-а 203 Закона о чиновницима одређиваће се, првенствено, лица која су по рангу старија (§ 102 Закона о чиновницима) од окривљених државних службеника.

Чл. 2. — Ако у месту дисциплинског суда нема државних службеника правника оне управне гране, којој припадају окривљени државни службеници, њихове обласне старешине могу поставити дисциплинског тужиоца између државних службеника правника које друге управне гране, који су са службом у месту дисциплинског суда, и то ако у месту дисциплин-

ског суда има више управних грана које имају службенике правнике, редом из сваке од тих управних грана.

Чл. 3. — За државне службенике у врховним централним надлештвима, затим за оне којима суди Државни савет у првом и последњем степену (§ 197 Закона о чиновницима) и за оне који служе у разним областима и против којих се води заједнички дисциплински поступак, дисциплинске тужиоце одређује старешина врховног централног надлештва односно ресорни Министар.

Чл. 4. — Обласни старешина у смислу ове Уредбе је бан за оне гране државне управе, које сачињавају општу управу. За остале гране државне управе обласне старешине су старешине другостепених подручних надлештства, а где таквих нема, Министар односно старешина врховног централног надлештва.

Чл. 5. — Дисциплински тужилац дужан је да поступа по наредбама и упуштвима старешине, који га је поставио, и мора му подносити извештај о свакој одлуци дисциплинског суда, а нарочито кад сматра да би требао предложити, да се прекине поступак.

Чл. 6. — Дисциплински тужилац дужан је, уколико сматра потребним за правилно и савесно заступање интереса државне управе пред дисциплинским судом, увек, нарочито пре пре-

треса, тражити потребна упушта од старешине који га је поставио.

Чл. 7. — Непосредно виши старешина, ако према предњим прописима није позван да постави дисциплинског тужиоца, дужан је, одмах чим прими извештај наведен у §-у 207 Закона о чиновницима, исти доставити старешини који је позван да постави дисциплинског тужиоца.

Чл. 8. — У хитном случају, непосредни старешина службеников може поднети свој извештај и непосредно обласном односно централном старешини, ради постављања дисциплинског тужиоца.

Чл. 9. — Обласни односно централни старешина поставиће одмах, кад прими извештај по чл. 7 или 8, дисциплинског тужиоца и једно лице као његовог заменика и о томе известиће дисциплински суд. Заменик ступа на место дисциплинског тужиоца, само онда, када је дисциплински тужилац спречен.

Чл. 10. — Дисциплински суд не може доносити одлуке, док није постављен дисциплински тужилац, осим случаја из §-а 236 став 4.

Чл. 11. — Све што је одређено за дисциплинског тужиоца вреди и за његовог заменика.

Чл. 12. — Ова Уредба ступа у живот и добија обавезну снагу кад се обнародује у „Службеним новинама.”

Службене новине Бр. 174. — LVII од 3. августа, 1931. год.

УРЕДБА

Бр. 57000.-I од 4. августа, 1931. год.,

о тексту заклетве за службенике финансијске управе:

На основу чл. 1 Закона о заклетвама и заверама од 15 фебруара 1929 год., прописује се ова Уредба о тексту заклетве за службенике финансијске управе:

Чл. 1. — Сви службеници финансијске управе полажу према наредби § 68 Закона о чиновницима следећу заклетву:

„Ја Н. Н. заклињем се Свемогућим Богом, да ћу владајућем Краљу и Отаџбини бити веран, да ћу своју дужност по законима и законитим наредбама вршити савесно, марљиво и непристрасно, имајући на уму једино опште јавне интересе и избегавајући све оно, што би могло бити на штету поверене ми службе, да ћу чувати свој углед и углед својих старешина, да ћу чувати службене тајне и у опште избегавати све оно што би могло наудити поверењу у мој положај.

Тако ми Бог помогао.”

Чл. 2. — Ова Уредба ступа у живот и добија обавезну снагу од дана када се обнародује у „Службеним новинама”.

Службене новине Бр. 179. — LVIII од 8. августа, 1931. год.

П РА В И Л Н И К

Бр. 84.000,-II од 22. јула, 1931. год.

о чиновничком пензионем фонду

На основу става 3 § 133 Закона о чиновницима и става 3 § 139 Закона о државном саобраћајном особљу прописује се Правилник о чиновничком пензионем фонду:

Чл. 1. — Чиновничким пензионим фондом установљеним § 133 Закона о чиновницима и § 139 Закона о државном саобраћајном особљу рукује и управља Државна хипотекарна банка.

Чл. 2. — Приходи чиновничког пензионог фонда по § 134 Закона о чиновницима и § 140 Закона о државном саобраћајном особљу су:

1) првомесечне принадлежности министра, банова, чиновника, чиновничких приправника, званичника и служитеља;

2) првомесечна разлика између нових и дотадањих припадности у случају напредовања;

3) месечни улог;

4) интерес од капитала овога фонда који је за пола од сто мањи од интереса који Државна хипотекарна банка најмање наплаћује на дугорочне зајмове од својих дужника;

5) дисциплинске новчане казне.

Чл. 3. — У првомесечне припадности по тачци 1 § 134 Закона о чиновницима и § 140 Закона о државном саобраћајном особљу улазе целокупне припадности у новцу које службенику припадају по Закону о чиновницима, Закону о устројству војске и морнарице и Закону о државном саобраћајном особљу и имају се наплатити од првих припадности које службеник има да прими приликом првог уласка у државну службу било као чиновник, чиновнички приправник, званичник или служитељ или као официр, војни чиновник, подофицир и музичар.

Ово исто важи и у случају када неко, ступајући први пут у државну службу, буде постављен за министра или бана.

Чл. 4. — Првомесечне припадности наплаћују се за фонд у бруто износу.

Наплата се врши у две једнаке рате од припадности прва два месеца службе. Службенички порез који улагач плаћа на целокупне своје припадности задржава се у овом случају од оне половине припадности која се улагачу исплаћује.

Чл. 5. — Првомесечна разлика између нових и дотадањих припадности по тач. 2 § 134 Закона о чиновницима и тач. 2 § 140 Закона о државном саобраћајном особљу наплаћује се за чиновнички пензиони фонд од државних службеника у свима случајевима у којима службеник напредовањем било по групама односно степенима било по периодским повишицама добија веће припадности од оних које је до тада имао и обухвата сваку такву разлику било да се она појављује код плате, периодске повишице, положајног додатка, где га има, и додатка на скупћу.

Код официра, војних чиновника, подофицира и музичара, чије су припадности регулисане Законом о устројству војске и морнарице, наплаћује се свака првомесечна разлика између нових и дотадањих новчаних припадности која се услед напредовања појављује код основне и положајне плате, редовне станарине, додатака на чин и звање, специјалног војног додатка, додатака на скупћу и додатака сталних војних професора.

Првомесечна разлика наплаћује се у бруто износу. Наплата се врши у потпуном износу од припадности првог наредног месеца у коме службенику ова разлика почиње тећи.

Чл. 6. — Када чиновнички приправник по § 47 Закона о чиновницима или § 49 Закона о државном саобраћајном особљу буде постављен за чиновника као и у случајевима из § 48 и 49 Закона о државном саобраћајном особљу има се поступити по тач. 2

§ 134 Закона о чиновницима или тач. 2 § 140. Закона о државном саобраћајном особљу и за чиновнички пензиони фонд наплатити првомесечна разлика између целокупних дотадањих принадлежности и нових принадлежности које том променом има да добије.

Ако државни службеник постане министар или бан по тач. 2 § 134 Закона о чиновницима или тач. 2 § 140 Закона о државном саобраћајном особљу наплатиће се за чиновнички пензиони фонд првомесечна разлика између укупних принадлежности које је као чиновник имао и нових принадлежности.

Чл. 7. — Месечни улог по тач. 3 § 134 Закона о чиновницима и тач. 3 § 140 Закона о државном саобраћајном особљу наплаћује се од основа утврђеног у §§ 136 и 276 Закона о чиновницима и § 142 Закона о државном саобраћајном особљу и износи према § 137 Закона о чиновницима и § 143 Закона о државном саобраћајном особљу 5% од тога основа.

Чл. 8. — На обустављене првомесечне принадлежности по тач. 1 § 134 Закона о чиновницима или тач. 1 § 140 Закона о државном саобраћајном особљу неће се наплаћивати месечни улог из § 137 Закона о чиновницима и § 134 Закона о државном саобраћајном особљу.

Поиликом наплате првомесечне разлике између нових и дотадањих принадлежности по тач. 2 § 134 Закона о чиновницима и тач.

2 § 140 Закона о државном саобраћајном особљу, месечни улог од 5% наплатиће се само од ранијег основа од кога је улог наплаћен до дана напредовања. То исто важи и у случајевима предвиђеним у чл. 6 овога Правилника.

У случају изречене новчане казне или дисциплинске казне по ставу 1 тач. 3 § 184 Закона о чиновницима и тач. 2 § 192 Закона о државном саобраћајном особљу као и у случају изречене дисциплинске казне по тач. 1 § 189 Закона о чиновницима и тач. 2 § 192 Закона о државном саобраћајном особљу месечни улог из § 137 Закона о чиновницима и из § 143 Закона о државном саобраћајном особљу наплаћиваће се од потпуног износа месечних принадлежности без обзира на њихово умањење услед изрицања ових казни. Ово важи и у случају изрицања новчаних и дисциплинских новчаних казни код службеника војног и грађанског реда на служби код војске и морнарице.

Чл. 9. — Камату предвиђену у тач. 4 § 134 Закона о чиновницима и тач. 4 § 140 Закона о државном саобраћајном особљу Државна хипотекарна банка обрачунаваће и уносиће шестомесечно у чиновнички пензиони фонд.

Чл. 10. — У дисциплинске новчане казне које се по тач. 5 § 134 Закона о чиновницима и по тач. 5 § 140 Закона о државном саобраћајном особљу наплаћују, улазе: новчане казне из тач. 2 § 175, тач. 3 § 184 Зако-

на о чиновницима и тач. 2 § 181 Закона о државном саобраћајном особљу и дисциплинска казна умањења принадлежности из тач. 1 § 189 Закона о чиновницима и тач. 2 § 192 Закона о државном саобраћајном особљу.

Чл. 11. — На принадлежности које се исплаћују по § 95 Закона о чиновницима и по § 103 Закона о државном саобраћајном особљу као и на овакве принадлежности по одредбама Закона о устројству војске и морнарице не наплаћује се месечни улог.

Чл. 12. — Кад улагач односно његова породица користећи се одредбама § 140 и 141 Закона о чиновницима и § 146 и 147 Закона о државном саобраћајном особљу добију право на повраћај улога, има се вратити све оно што је од службеника у току службовања наплаћено по тач. 1, 2 и 3 § 134 Закона о чиновницима или по тач. 1, 2 и 3 § 140 Закона о државном саобраћајном особљу.

Кад улагач, коме нису враћени улози, ступајући понова у државну службу, добије веће принадлежности од оних које је имао у времену престанка службе, поступиће се по тач. 2 § 134 Закона о чиновницима или по тач. 2 § 140 Закона о државном саобраћајном особљу.

Чл. 13. — У случају смрти службеника уверење о времену које се признаје као време улагања у чиновнички пензионери фонд до

1 априла 1931 године у смислу § 265 Закона о чиновницима и § 254 Закона о државном саобраћајном особљу издаваће његова надлежна власт на основу службеничког листа, а за официре, војне чиновнике, подофицире и музичаре на основу картона личних и службених односа. О времену улагања почев од 1 априла 1931 године уверење ће издавати Државна хипотекарна банка.

Чл. 14. — Државна хипотекарна банка водиће све улагаче фонда поименично одређујући сваком од њих уложни број који се у платним списковима и списковима улагача има увек означивати поред имена улагача.

Уложни број остаје непромењен за сво време улагања.

Чл. 15. — Док Државна хипотекарна банка не буде извршила све што је прописано у чл. 14 овог Правилника, уверење о времену улагања и за време почев од 1 априла 1931 године издаваће надлежна власт умрлог улагача на основу службеничког листа а за официре, војне чиновнике, подофицире и музичаре и чиновнике и службенике грађанског реда на служби код војске и морнарице надлежне благајнице код којих је дотични службеник до смрти био на принадлежности и то на основу платног списка.

Државна хипотекарна банка дужна је поступити по чл. 14 овог Правилника у року од једне године дана од дана ступања на снагу овог Правилника.

Чл. 16. — Обуставе редовног улога за чиновнички пензиони фонд од државних службеника врше се по платним списковима, по којима се исплаћују принадлежности.

Надежни наредбодавци уносиће те обуставе у платним списковима у особену рубрику: „Чиновнички пензиони фонд.”

Поред тога наредбодавци ће састављати у два примерка засебан списак службеника од којих је по платном списку наплаћен улог за фонд.

Тај списак ће носити наслов: „Списак улагача, од којих је наплаћен месечни улог за чиновнички пензиони фонд на дан 193 ... на каси

Списак улагача садржи ове рубрике:

- 1) редни број;
- 2) уложни број;
- 3) презиме улагача, очево име и име улагача;
- 4) звање (за чиновнике и службенике грађанског реда и државних саобраћајних установа);
- 5) положајна група, односно степен за чиновнике грађанског реда и државних саобраћајних установа а за офицере, војне чиновнике, подофицере и музичаре чин односно класа; и периодска повишица;
- 6) за који је месец улог наплаћен;
- 7) износ месечне принадлежности на које је улог наплаћен;
- 8) износ месечног улога;
- 9) износ првомесечне принадлежности (тач. 1 § 134 Закона о чиновницима или тач. 1 § 140 Закона о државном саобраћајном особљу);

10) износ првомесечне разлике између нових и дотадањих принадлежности (тач. 2 § 134 Закона о чиновницима или тач. 2 § 140 Закона о државном саобраћајном особљу);

11) износ новчане дисциплинске казне (тач. 5 § 134 Закона о чиновницима или тач. 5 § 140 Закона о државном саобраћајном особљу);

12) укупан износ;

13) примедба.

Чл. 17. — На закључку оба списка улагача код рубрике 7, 8, 9, 10 и 11 (чл. 16) исписаће се словима укупан износ наплаћеног месечног улога и осталих прихода Фонда и потврдити да је улог и остало правилно обрачунато и наплаћено. Затим ће наредбодавац и благајник односно наредбодавац и регисер спискове потписати.

Чл. 18. — Уз платни списак наредбодавац достављаће Финансијској дирекцији оба примерка списка улагача из чл. 16.

Финансијска дирекција сравниће спискове улагача са платним списковима и утврдиће тачност износа који се има послати чиновничком пензионем фонду.

Чл. 19. — Финансијска дирекција наплаћене улоге и остале приходе за Фонд слаће Државној хипотекарној банци после петог дана у месецу за који је извршена наплата при-

надлежности. До овог рока Финансијска дирекција дужна је чекати евентуалне повраћаје неисплаћених принадлежности од стране појединих режисера по чл. 53 Правилника о раду отсека рачуноводства и рачуноводној служби код наредбодаваца у вези чл. 100 Правилника за рад отсека рачуноводства финансијских дирекција.

Ако се деси случај да режисер врати Финансијској дирекцији принадлежности неког службеника-улагача, финансијска дирекција ће тога улагача у оба списка улагача прецртати и смањити укупан износ списка а у примедби код дотичног службеника назначити зашто се то чини.

Чл. 20. — Финансијска дирекција саставиће у два примерка рекапитулацију списка улагача. Ова рекапитулација има рубрике:

- 1) редни број;
- 2) назив надлештва;
- 3) износ месечног улога;
- 4) износ првомесечне принадлежности;
- 5) износ првомесечне разлике између нових и дотадањих принадлежности;
- 6) износ новчане дисциплинске казне;
- 7) укупан износ;
- 8) примедба.

Рекапитулација се има закључити и укупан износ словима исписати коју потписује шеф отсека рачуноводства.

Рекапитулацији списка улагача прилажу се сређени спискови улагача по редном броју као прилог уз рекапитулацију.

Чл. 21. — Најдаље до двадесетог дана у месецу за који су издате принадлежности службеницима, имају се послати Државној хипотекарној банци наплаћени улози и остали приходи (§ 144 Закона о чиновницима или § 150 Закона о државном саобраћајном особљу).

Кад се исплата принадлежности неком службенику не врши у почетку већ у току месеца, наплаћени улог и остали приходи за Фонд слаће се Државној хипотекарној банци у року за двадесет дана од дана исплате принадлежности преко Поштанске штедионице.

Чл. 22. — Финансијске дирекције шаљу наплаћене улоге и остале приходе за фонд Државној хипотекарној банци преко њеног чековног рачуна код Поштанске штедионице Бр. 56006.

У исто време Финансијске дирекције засебним спроводним писмом шаљу Државној хипотекарној банци рекапитулативне спискове улагача уз које прилажу сређене по редним бројевима спискове улагача за свако надлештво. Други примерак рекапитулације и поменутих спискова улагача задржава финансијска дирекција за књижење и евиденцију.

Чл. 23. — Главна државна благајница и специјалне и споредне благајнице аутономних установа и благајнице административних органа код војске и морнарице чије је седиште у Београду, наплаћени улог и остале приходе за чиновнички пензиони фонд предаваће

непосредно Државној хипотекарној банци заједно са списковима улагача и рекапитулацијом по чл. 17 до 22 овог Правилника.

Чл. 24. — Специјалне и споредне благајнице аутономних установа и благајнице административних органа код војске и морнарице у унутрашњости, наплаћене улоге за фонд слаће Државној хипотекарној банци преко Поштанске штедионице, њених филијала и пошта на исти чековни рачун Бр. 56006 а у року предвиђеном у чл. 21 овог Правилника. У исто време ове благајнице слаће истовремено Државној хипотекарној банци извештај о предатој суми у корист њеног чековног рачуна и истом приликом списковима улагача од којих је улог наплаћен са рекапитулацијом по чл. 17 до 22 Правилника.

Чл. 25. — Наплату улога за чиновнички пензиони фонд од пензионисаних државних службеника исплатне благајнице вршиће по списковима по којима им исплаћују пензијске принадлежности.

Пошиљај наплаћених улога Државној хипотекарној банци вршиће се на исти начин као што је прописано за шиљање улога активних службеника. У списку наплаћеног улога назначиће се за сваког улагача у рубрици под бр. 7 списка из чл. 15 Правилника принадлежности са којих је стављен у пензију и према којима му је наплаћен улог, као и звање са кога је пензионисан. Спискови пензионера састављају се одвојено од спискова активних чиновника и тако се шаљу банци.

Чл. 26. — Сваки наредбодавац у списку улагача у рубрици „Примедба” назначиће:

а) за службенике-улагаче од којих је држана првомесечна принадлежност из чл. 3 и 4 овог Правилника: дан, месец и година пријема дотичног лица у државну службу, његов дан ступања на дужност, звање односно чин и број декрета односно наредбе или решења којим је и кад постављен;

б) за службенике-улагаче од којих је држана првомесечна разлика између нових и дотадањих принадлежности у случају напредовања из чл. 5 овог Правилника: дан, месец и година када је дотични службеник добио повишицу, његово раније и садање звање односно чин и број и датум декрета односно наредбе или решења о повишици;

в) за службенике од којих је наплаћена дисциплинска новчана казна по чл. 10 овог Правилника: број одлуке о изреченој казни и износ месечних принадлежности кажњеног службеника.

Чл. 27. — Све што се од државних службеника наплаћује за рачун чиновничког пензионог фонда има се уносити у њихове платне спискове.

Чл. 28. — Државној хипотекарној банци морају се достављати све одлуке из § 103 Закона о чиновницима и из § 111 Закона о државном саобраћајном особљу о службеним односима државних службеника, који су улагачи фонда, у колико се те одлуке односе:

на постављења, наименовања, унапређења, премештаје, стављање у пензију, уважање оставке и отпуштање из службе.

Ово важи и за официре војске и морнарице и све остале службенике код војске и морнарице, који су по Закону о чиновницима улагачи фонда.

Тако исто морају јој се достављати и све одлуке по којима су изречене новчане дисциплинске казне из чл. 10 овог Правилника.

Чл. 29. — Кад улагач фонда буде премештен, новчане податке улагача са његовим уложним бројем надлештво из кога је премештен доставиће надлештву у које је премештен.

Чл. 30. — Све расходе око службе по чиновничком пензионом фонду сноси Државна хипотекарна банка.

Чл. 31. — Упуства за извршење § 272 Закона о чиновницима издаће Министар финансија.

Чл. 32. — Сва објашњења по овом Правилнику даваће Одељење државног рачуноводства и буџета Министарства финансија.

Чл. 33. — Овај Правилник ступа на снагу кад се објави у „Службеним новинама”.

Службене новине Бр. 179. — LVIII од 8. августа, 1931. год.

УРЕДБА

О.Бр. 9495. од 18. августа, 1931. год.,

о тексту заклетве службеника ресора Министарства социјалне политике и народног здравља

На основу члана 1 Закона о заклетвама и заверама од 15 фебруара 1929 године, прописује се Уредба о тексту заклетве службеника ресора Министарства социјалне политике и народног здравља:

Чл. 1. — Службеници ресора Министарства социјалне политике и народног здравља полажу, према одредбама § 68 Закона о чиновницима, следећу заклетву:

„Ја Н. Н. заклињем се Јединим и Свемогућим Богом, да ћу владајућем Краљу и Отабини бити веран, да ћу своју дужност по законима и законитим наредбама вршити савесно, марљиво и непристрасно, имајући на уму једино опште јавне интересе и избегавајући све оно што би могло бити на штету поверене ми службе, да ћу чувати свој углед и углед својих старешина, да ћу чувати службене тајне

и уопште избегавати све оно, што би могло наудити поверењу у мој положај.

Тако ми Бог помогао”.

Чл. 2. — Ова Уредба ступа у живот и добија обавезну снагу даном обнародовања у „Службеним новинама”.

Службене новине Бр. 197. — LXIII од 31. августа, 1931. год.

УПУТСТВО

Бр. 52600.-I од 10 августа, 1931. год,

за попуњавање пријаве за примање породичног додатка на скупоћу

На основу § 16 става 1 Уредбе о додацима на скупоћу државних службеника грађанског реда Бр. 35500/I од 27 маја 1931, „Службене новине” Бр. 130, од 12 јуна 1931, прописује се следећи образац: Пријаве за примање породичног додатка на скупоћу по Уредби о додацима на скупоћу државних службеника грађанског реда Бр. 35500/I, од 27 маја 1931, „Службене новине” Бр. 130 од 12 јуна 1931.

1	Име жене	
2	Да ли је жена активни државни службеник, пензионер, или у служби државе као контрактурални чиновник, дневничар или хонорарни службеник?	
3	Да ли подносилац пријаве живи са женом заједно или води одвојен живот у циљу раскида брачне заједнице?	

4	Да ли жена има каквог дохотка и колико месечно?	
5	Име и датум рођења сваког детета са назначењем да ли је законито или позакоњено. За позакоњено дете навести датум и број одлуке о позакоњену.	
6	За дете испод 16 година: Да ли има ма каквог прихода било од јавне или приватне службе, било од имања покретног или непокретног, и колико месечно? Да ли је смештено у ма какав васпитни завод или прима стипендију, помоћ или благодетејање, од кога и у којем износу? Да ли је ступило као ученик на занат, у трговачку радњу или какво предузеће и да ли га послодавац издржава?	
7	За дете изнад 16 година: Да ли је на школовању и у којој школи? Да ли је душевно или телесно трајно неспособно за привређивање? Да ли као неудата кћи своје удовом оцу води кућу.	

Датум и место подношења пријаве:

Презиме и име, звање, надлештво и место становања подносиоца пријаве:

Полеђина пријаве имаће следећи текст:

Упутство за попуњавање пријаве за примање породичног додатка на скупоћу.

Пријава служи као исправа, на основу које се државном службенику одређује и исплаћује породични додаток на скупоћу. С тога треба све тражене податке најтачније навести, јер у противном подносилац одговара материјално, дисциплински и кривично.

Рубрике 1 и 5 су јасне и треба их испунити према тексту.

У рубрици 2 навести женино звање и надлештво у коме је запослена; ако није запослена, ставити: „Није запослена”.

У рубрици 3 ставити: „Живи у заједничком кућанству” односно ако воде одвојен живот назначити: „Живи одвојено” и навести разлоге одвојеног живота.

У рубрици 4 назначити износ месечног чистог дохотка и извор одакле жена доходак прима (од имања, од ренте, од личног рада итд). Ако жена дохотка нема, ставити: „Нема никаквог дохотка”.

У рубрици 6 навести име сваког детета са назначењем величине месечног дохотка као и извора дохотка; завода у коме је дете смештено; установе од које прима стипендију, помоћ, благодетејање. Ако је дете као ученик на занату, у трговачкој радњи или каквом предузећу навести да ли га издржава послодавац и како, потпуно или само делимично. За свако дете које нема дохотка или издржавања треба то изрично навести.

У рубрици 7 навести име детета са назначењем школе, односно болести, односно чињенице да је подносилац пријаве удовац, а да му неудата кћи води кућу.

Свака пријава без изузетка мора бити испуњена од подносиоца, пријаве својеручно и исто тако потписана. Пријаве испуњене од других лица, ма и потписане од подносиоца имају се одмах враћати и по њима не сме се вршити исплата додатка.

Као потребни докази у смислу 2 става § 16 Уредбе сматраће се:

За рубрику 1 венчаница.

За рубрику 3 уверење општинске или полицијске власти о заједничком односно одвојеном животу. Изузев случаја из § 6.

За рубрику 4 уверење надлежне општинске власти о имовном стању, односно пореске власти о томе да жена не плаћа порез или колико плаћа пореза. Исто тако и за рубрику 6 у погледу прихода деце од имања или зараде.

За рубрику 5 крштеница. За позакоњено дете оригинал или оверен препис одлуке о позакоњену.

За рубрику 6 у погледу стипендије, помоћи, благодјељања као и о томе, да деца нису смештена у какав завод, уверење школске власти. За доказ да дете које је на занату, у трговачкој радњи или каквом предузећу, нема потребно издржавање од послодавца, изјава послодавца, потврђена од полицијске или општинске власти.

За рубрику 7 школско уверење да је дете редован ђак ако је на школовању; лекарско уверење од два лекара у јавној служби ако је неспособно за привређивање; уверење општинске или полицијске власти ако не удата кћи своје оцу који је удовац води кућу.

За све остало довољне су односне изјаве подносиоца пријаве, те се неће тражити нарочити докази.

Венчаница, крштеница и одлука о позакоњену прилажу се само приликом подношења прве пријаве. Код подношења доцнијих пријава прилаже се крштеница односно одлука о позакоњену само за оно дете, за које до тада додатак није приман.

Службене новине Бр. 212. — LXVIII од 15. септембра, 1931. год.

ИЗМЕНА

Бр. 73840.-I од 19. октобра, 1931. год.,

упуства за попуњавање пријаве за примање породичног додатка на скупоћу

У мојој одлуци Бр. 52600/I, од 10 августа 1931 („Службене новине” Бр. 212—LXVIII, од 15 септембра 1931), наиме у упуству за попуњавање пријаве за примање породичног додатка на скупоћу, прописано је да ће се као доказ о заједничком односно одвојеном животу сматрати уверење општинске или полицијске власти. Али како је у § 90 Закона о чиновницима од 31 марта 1931 наређено, да државни службеници имају без одлагања пријавити непосредном старешини све промене у својим личним и породичним односима, то ради растерећења администрације а на основу става 1, § 16 Уредбе о додацима на скупоћу државних службеника грађанског реда Бр. 35500/I, од 27 маја 1931 године, решава се:

1) Да се као доказ о заједничком односно одвојеном животу има сматрати извештај

односно уверење непосредног старешине, коме је службеник-подносилац пријаве дужан пријавити све промене у својим личним и породичним односима сходно § 90 Закона о чиновницима од 31 марта 1931 године.

2) Овим се мења моје решење Бр. 52600/1, од 10 августа 1931 („Службене новине” Бр. 212— LXXVIII, од 15 септембра 1931), у којем се односи на прописивање доказа за рубрику 3 пријаве за примање породичног додатка на скупоћу.

Службене новине Бр. 252. — I.XXVIII од 28. октобра, 1931. год.

УРЕДБА

од 12. септембра, 1931. год.

о утврђивању вредности станова државних службеника грађанског реда прописана на основи § 29 Закона о чиновницима од 31 марта 1931 год.

Чл. 1. — Државним службеницима грађанског реда који станују у државним или за Државу закупљеним приватним зградама, као и онима, који уживају стан у природи од самоуправних тела, одбија се вредност стана од личног додатка на скупоћу, а онима који по Закону о чиновницима немају тај додаток, (приправници), дневничари, хонорарни чиновници итд. одбија се вредност стана од укупних принадлежности, (паушала).

Ако је међутим по специјалним законима неко самоуправно тело дужно плаћати државном службенику станарину у новцу, та сума одбијаће се службенику у пуном износу од личног додатка на скупоћу, односно од укупних принадлежности његових (паушала).

Чл. 2. — Вредност станова (закупнина) утврђује се према месном разреду скупоће, по следећој скали:

МЕСЕЧНА ЗАКУПНИНА У ДИНАРИМА					
По мес.- разр. ску- поће § 26 члн. зак.	За собу	За претсобље, кухињу, собу за млађе, ку- патило	За остају (шпаје) подрум, шину	УКУПНО	При медба
п о					
I	250.-	80.-	100.-		
II	180.-	60.-	75.-		
III	80.-	40.-	50.-		

Чл. 3. — Прописи ове Уредбе примениће се од првог наредног месеца по обнародовању Уредбе у „Службеним новинама”.

Службене новине Бр. 218. — I.XIX од 21. септембра, 1931. год.

УРЕДБА

Бр. 66300.-I од 19 септембра, 1931. год.

о смањењу личног додатка на скупоћу

На основу §§ 28 и 127 Закона о чиновницима од 31 марта 1931 и §§ 29 и 133 Закона о државном саобраћајном особљу прописује се ова Уредба о смањењу личног додатка на скупоћу:

Чл. 1. — Лични додаток на скупоћу одређен у § 19 Закона о чиновницима утврђује се овако:

Претседник Министарског савета 6.000.— дин.
Министри и банови 4.500.— дин.

Чл. 2. — Лични додаток на скупоћу одређен у табелама § 22 Закона о чиновницима и § 22 Закона о државном саобраћајном особљу утврђује се овако:

Положајна група	степен	Разред скупове		
		I	II	III
I		1000		
II	1	1000	850	
	2	1000	850	
III	1	1000	850	750
	2	1000	850	750
IV	1	1000	850	750
	2	1000	850	750
V		1000	850	750
VI		1000	850	750
VII		1000	850	750
VIII		975	825	725
IX		950	800	700
X		925	775	675

Чл. 3. — Лични додатак на скупову одређен у табели § 24 Закона о чиновницима утврђује се овако:

Положајна група	Разред скупове		
	I	II	III
I	855	730	680
II	840	715	665
III	825	700	650

Чл. 4. — Лични додатак на скупову одређен у табелама §§ 24 и 25 Закона о државном саобраћајном особљу утврђује се овако:

1) Званичници I категорије

Положајна група	Разред скупове		
	I	II	III
I	850	725	675
II	835	710	660
III	825	700	650
IV	815	690	640

2. Званичници II категорије

Положајна група	Разред скупове		
	I	II	III
I	830	730	680
	790	690	640
III	750	650	600

Чл. 5. — Лични додатак на скупову одређен у табели § 25 Закона о чиновницима одређује се овако:

Положајна група	Разред скупове		
	I	II	III
I	650	600	575
II	635	585	560

Чл. 6. — Лични додатак на скупову одређен у табели § 26 Закона о државном саобраћајном особљу утврђује се овако:

Положајна група	Разред скупоће		
	I	II	III
I	640	590	565
II	625	575	550

Чл. 7. — Лични додатак на скупоћу, који припада по одредбама § 127 Закона о чиновницима од 31 марта 1931. године и § 133 Закона о државном саобраћајном особљу од 22 јуна 1931. године пензионерима који су пензионисани пре 1 октобра 1931. године и којима је у решењу о регулисању пензије узет у основ за пензију и положајни додатак, смањује се онолико колико износи 5% од укупних месечних пензијских принадлежности изузимајући породични додатак на скупоћу.

2) Ако би овако смањен лични додатак на скупоћу износио мање од минималног додатка одређеног у ставу 1 § 127 Закона о чиновницима и ставу 1 § 133 Закона о државном саобраћајном особљу исплаћиваће се овај минимални додатак.

Чл. 8. — Ова Уредба добија обавезну снагу на дан 1 октобра 1931.

Службене новине Бр. 218. — LXIX од 21. септембра, 1931. год.

ЗАКОН

о смањењу принадлежности

од 20. септембра, 1931. год., са изменама и допунама од 29. октобра, 1931. год.

§ 1. — (1) Чиновнички приправници имају на име принадлежности месечну плату, према разредима — скупоће и то:

1) У струкама у којима су звања распоређена од VIII групе:

У I разреду скупоће 1.700.— дин.

У II разреду скупоће 1.550.— дин.

У III разреду скупоће 1.450.— дин.

2) У струкама у којима су звања распоређена од IX групе:

У I разреду скупоће 1.470.— дин.

У II разреду скупоће 1.320.— дин.

У III разреду скупоће 1.220.— дин.

3) У струкама у којима су звања распоређена од X групе:

У I разреду скупоће 1.330.— дин.

У II разреду скупоће 1.180.— дин.

У III разреду скупоће 1.130.— дин.

(2) Поред плате чиновничким приправницима припада и породични додатак на скупоћу.

§ 2. — (1) Лични додатак на скупоћу пензионера који су пензионисани у времену од 1. јануара, 1929. год. до 1. априла, 1931. год., а којима је у решењу о регулисању пензије узет као основ за пензију и додатак на службу, смањује се са онолико, колико износи 5% од укупних месечних пензијских принадлежности изузимајући породични додатак на скупоћу.

(2) Одредба претходног става важи и за официре, војне чиновнике и сталне војне професоре који су пензионисани у времену од 1. октобра, 1929. год. до ступања на снагу овог закона, као и за службенике државних саобраћајних установа, који су пензионисани у времену од 1. априла, 1930. год. до 1. јула, 1931. год.

§ 3. — Лични додатак на скупоћу који се исплаћује по одредбама Уредбе о додацима на скупоћу свештеницима свих Установом усвојених конфесија Д. Р. Бр. 88900. од 28. јула, 1925. год. и њених доцнијих измена и допуна, смањује се и то:

Активним и пензионисаним верским великодостојанственицима са 6% а активном парохијском свештенству 5%.

§ 4. — Награде дневничара и хонорарних службеника смањују се са 5% од бруто износа. Овако смањење остаје док се не пропишу Уредбе предвиђене у § 166. Закона о чиновницима од 31. марта, 1931. год. и § 272 Закона о државном саобраћајном особљу од 22. јуна, 1931. год.

§ 5. — (1) Све специјалне награде, специјални додаци на плату у новцу и стални хонорари који се исплаћују ма по ком основу смањују се са 6%.

(2) Дотације и тантијеме ма по ком основу установљане смањују се са 10%.

(3) Садашња примања појединаца стална или повремена, која се исплаћују из државних сретстава како у земљи тако и у иностранству, ако нису пензије, народна признања и инвалиде, смањују се са 6%, а на основу нарочите одлуке надлежног Министра и преко тог процента.

(4) Износи утврђени по одредбама претходних ставова не могу се више повећавати.

(5) Помоћнику Министра финансија, који прима принадлежности државног потсекретара, смањује се додатак на скупоћу са 500.— динара месечно.

§ 6. — Овај Закон добија обавезну снагу на дан 1. октобра, 1931. год., када престаје важити § 23 Закона о чиновницима од 31. марта, 1931. год. и § 23. Закона о државном саобраћајном особљу од 22. јуна, 1931. год.

Овај Закон добија обавезну снагу на дан 1. новембра, 1931. године.

Закон од 20. септембра, 1931. год. објављен је први пут у Бр. 219. Службених новина од 22. септембра, 1931. год., — а за тим у Бр. 221. — LXX Службених новина од 24. септембра, 1931. године.

Измене и допуне од 29. октобра, 1931. год. објављене су у Бр. 262. — LXXXI Службених новина од 9. новембра, 1931. год.

УРЕДБА

II. Бр. 44938. од 24. септембра, 1931. год.,

о распореду звања званичника и служитеља у ресору
Министарства просвете

На основу § 45 Закона о чиновницима од 31 марта 1931 године прописује се ова Уредба о распореду звања званичника и служитеља у ресору Министарства просвете.

§ 1. — Званичници се распоређују:
I група

званичник,
вратар,
бабица,
стручни мајстор,
лаборант,
ложач,
болничар,
часна сестра,
домаћин,
уметачица,
савијачица,
бројачица.

II група

званичник,
вратар,
бабица,

стручни мајстор,
лаборант,
ложач,
болничар,
часна сестра,
домаћин,
уметачица,
савијачица,
бројачица.

III група

званичник,
вратар,
бабица,
стручни мајстор,
лаборант,
ложач,
болничар,
часна сестра,
домаћин,
уметачица,
савијачица,
бројачица.

§ 2. — Служитељи се распоређују:
I група

служитељ,
формоноша,
чистач одељења и машина,
неквалификовани радник.

II група

служитељ,
формоноша,
чистач одељења и машина,
неквалификовани радник.

Службене новине Бр. 232. — LXXII од 6.
октобра, 1931. год.

ПРАВИЛА

П.Бр. 46562. од 30. септембра, 1931. год.,

о полагању државног стручног испита чиновничких приправника у ресору Министарства просвете

На основу § 14 ст. 3 Закона о чиновницима прописују се ова Правила о полагању државног стручног испита чиновничких приправника у ресору Министарства просвете:

Чл. 1. — Чиновнички приправници у ресору Министарства просвете могу бити постављени на чиновничко службено место само ако положе државни стручни испит по прописима ових Правила.

Чл. 2. — Државни стручни испит полаже се пред комисијама које ће за сваку годину унапред образовати Министар просвете.

Испитне комисије постоје:

1) за административно особље Министарства просвете и свих установа у ресору Министарства просвете — у Београду;

2) за асистенте универзитета и високих школа у рангу универзитета — у Београду, Загребу и Љубљани;

3) за стручно особље библиотека — у Београду, Загребу и Љубљани;

4) за стручно особље музеја — у Београду, Загребу, Љубљани, Сарајеву и Сплиту;

5) за стручно особље званствених завода — у Београду и Загребу.

Претседнике и чланове испитиваче ових комисија поставља Министар просвете из реда стручњака. У исто време он поставља сваком члану испитивачу и по једног члана заменика. За чланове испитиваче асистентског испита долазе, по свом положају наставници универзитета и високих школа код којих су постављени асистенти приправници који испит полагају, односно за асистенте факултета у Скопљу и Суботици наставници дотичних струка на Београдском универзитету.

Свака испитна комисија има деловођу кога поставља Министар просвете.

Чл. 3. — У случају болести или отсуства претседника замењује најстарији по рангу члан комисије.

Чл. 4. — Право на полагање државног стручног испита има сваки чиновнички приправник који је навршио две године приправне службе. Од ових двеју година потребно је најмање годину дана да је провео као приправник или био додељен на рад у струци у којој се јавља за испит.

Чиновничком приправнику који у току приправне службе промени струку пре положеног стручног испита, време проведено у ранијој струци може се рачунати у рок приправне службе у новој струци, али приправна служба у овој мора да траје најмање једну годину, с тим да са том годином не може да прекорачи крајњи рок од пет година приправне службе.

У случају ако чиновнички приправник пређе у другу струку, пошто је у ранијој струци већ положио стручни испит, може се ослободити стручног испита у новој струци из оних предмета из којих је испит положио у претходној струци.

Асистенти универзитета или високих школа који положе државни стручни испит ван универзитета односно високих школа дужни су у року од шест месеци положити допунски асистентски испит из предмета из којих нису полагали.

Чл. 5. — Државни стручни испит полаже се у току целе године.

Чл. 6. — Молбу за полагање државног стручног испита подноси кандидат преко старешине свога надлештва. Старешина надлештва прикључиће овој молби уверење о раду кандидата и о његовом владању и доставиће је претседнику испитне комисије.

Уз молбу треба поднети следеће документе:

1) уверење о годинама службе са назначењем колико је година провео у другој ко-

јој служби а колико као приправник дотичног надлештва;

- 2) сведочанство о школовању;
- 3) домаћи састав (тему).

Чл. 7. — Тему за домаћи састав бира кандидат у споразуму са чланом испитне комисије који ће га испитивати на специјалном испиту.

Чл. 8. — Домаћи састав прегледа и о њему даје свој писмени суд члан испитне комисије који ће испитивати на специјалном испиту; но и остали чланови комисије могу га прегледати и о његовој се вредности уверити.

Чл. 9. — При изради домаћих састава кандидат је дужан назначити тачно сву литературу којом се у раду служио.

Чл. 10. — Ако домаћи састав покаже недовољну научну спрему или писменост кандидату, испитна комисија неће га пустити на испит.

Чл. 11. — Кандидатима који имају титулу доктора примиће се докторска дисертација за домаћи састав.

Чл. 12. — Домаћи састав неће се тражити од административног особља Министарства просвете и свих установа у ресору Министарства просвете, као и од приправника са квали-

фикацијама из § 45 ст. 1 и 2 Закона о чиновницима.

Чл. 13. — Према поднетим документима и оцени домаћег састава испитна комисија решава већином гласова хоће ли кандидата пусти на испит или не. Ако комисија пусти кандидата на испит, одређује му и дане када ће испит полагати.

Чл. 14. — Ако кандидат одређеног дана из оправданих разлога буде спречен да дође и о томе извести претседника испитне комисије, најмање на три дана пре одређеног рока, а то одлагање не буде дуже од месец дана, одредиће му се други дан за испит. Иначе сматраће се да је одустао и да испит није полагао. У овом случају вратиће му се унапред положена награда члановима комисије, изузимајући награду испитивачу који је прегледао домаћи састав.

У току испита кандидат може одустати само ако се разболи и то докаже лекарским уверењем, ако је оправданим разлозима спречен да испит настави, које разлоге цени испитна комисија. У овом случају одредиће му се дан кад ће испит наставити. У сваком другом случају као и кад не дође у одређени дан да испит настави, сматраће се да испит није положио. Положена награда не враћа се.

Чл. 15. — Државни стручни испит има два дела: општи и специјални; они се могу полагати и одвојено, а највише у размаку од десет дана.

Чл. 16. — Општи је испит само усмени и траје највише два сата. На општем испиту кандидат треба да покаже:

а) да добро влада државним језиком;
б) да се за стручну потребу добро и лако служи или француским или немачким или енглеским језиком;

в) да у главним цртама зна теорију административног права и из позитивног законодавства: Устав Краљевине Југославије, Закон о уређењу врховне државне управе, Уредбу о уређењу Министарства просвете, Закон о државном савету и управним судовима, Закон о Главној контроли са пословницима, Закон о Државном рачуноводству и Правилник за његово извршење, Закон о чиновницима и Закон о подели земље.

Поред овога полагаће приправници музеја још и Закон о музејима и заштити старина; приправници библиотека: Закон и Уредбе о библиотекама и о штампи; приправници знанствених завода: сваки основне законе и уредбе своје струке (Закон о Геолошком институту, Рударски закон итд.); приправници асистенти универзитета: Закон и Уредбе универзитета; приправници Министарства просвете: Буџет, Закон о таксама, Закон о банској управи, Уредба о додацима на скупоћу.

Чл. 17. — Кандидати који су на дипломском или на ком државном стручном испиту положили који од предмета из претходног члана, ослобађају се полагања ових предмета на овом испиту.

Чл. 18. — На крају општег испита комисија решава је ли кандидат испит положио. Ако кандидат не положи општи испит, неће се пустити на специјални испит.

Чл. 19. — Специјални испит полаже кандидат из оних предмета који сачињавају његову струку.

На овом испиту кандидат има да покаже да се зна служити стручном литературом и да зна применити модерне теорије и сретства своје науке.

Чл. 20. — Специјални испит има ове делове:

- а) писмени задатак (клаузура),
- б) усмени испит.

Чл. 21. — Писменом задатку (клаузури) је циљ да се види колико је кандидат спреман да по каквом питању из науке своје струке покаже своје знање брзо и поуздано.

За писмени задатак бира кандидат једно између три питања, која се буду писмено задала.

Писмени задатак кандидат ради под надзором једног члана испитне комисије. Израда може трајати највише 4 сата.

Чл. 22. — Место писменог задатка може кандидат практично обрадити задатак у лабораторији, кабинету или на терену.

Чл. 23. — Специјални усмени испит полагају кандидати из ових предмета:

1) приправници-административно особље Министарства просвете и свих установа у ресору Министарства просвете: законе и уредбе из ресора Министарства просвете са њиховом практичном применом и канцеларијске послове (способност за концептну службу и администрацију);

2) асистенти приправници из наука за које су изабрани за асистента;

3) приправници библиотека из науке о библиотекарству и помоћних наука;

4) приправници музеја из наука музејске струке;

5) приправници знанствених завода из струке за коју су постављени.

Уколико је потребно прописале се посебни програми за ове испите.

Чл. 24. — Специјални усмени испит траје највише два часа.

Чл. 25. — По свршеном специјалном усменом испитивању комисија одлучује је ли кандидат положио специјални испит.

Ако је кандидат овај испит положио, комисија одлучује према показаном успеху на општем и специјалном испиту је ли кандидат положио државни стручни испит одлично, једногласно или већином гласова.

Чл. 26. — О успеху или неуспеху испита извештава кандидата испитна комисија одмах после испита усмено.

Чл. 27. — Чиновнички приправници са квалификацијама из § 45 ст. 2 ч. з. и административно особље Министарства просвете и свих установа у ресору Министарства просвете не полажу на општем испиту стране језике из чл. 16 тач. б) ових Правила.

Чиновнички приправници са квалификацијама из § 45 ст. 1 Закона о чиновницима полажу на општем испиту: државни језик, Закон о чиновницима, Закон о таксама, Закон о подели земље на области и Уредбу о уређењу Министарства просвете, а на специјалном испиту техничке послове струке у којој служе (архивски послови, лаборантски, препараторски, рестаураторски, вртарски послови итд.).

Чл. 28. — Државни стручни испит у истој струци може се два пута поновити. Размак између испита мора бити најмање 6 месеци.

Чл. 29. — О целокупном државном стручном испиту води се записник који се чува у архиви испитне комисије.

Чл. 30. — Одлуку о испиту заједно са извештајем о току целог испита претседник испитне комисије подноси Министру просвете.

Чл. 31. — Кандидату који положи испит издаје диплому Министар просвете.

Чл. 32. — Претседнику испитне комисије, члановима испитивачима и деловођи припада

награда и то: претседнику по 200.— динара; а члановима комисије и деловођи по 150.— динара од испита, а члану који чита и цени домаћи састав још 100.— динара. Ову награду прилаже кандидат уз молбу за испит.

Прелазна наређења

Чл. 33. — Асистенти који су прешли из друге струке у којој су државни стручни испит положили или су као асистенти полагали државни стручни испит ван универзитета, дужни су у року од шест месеци по ступању на снагу ових Правила полагати допунски испит предвиђен у чл. 4 ст. 4 ових Правила. Од овога се изузимају они асистенти који су асистентски испит положили пре ступања на снагу Правила о полагању државног стручног испита асистентата универзитета од 10 септембра 1928 године.

Асистенти који не би у прописаном року поступили по одредбама овога члана престају бити асистенти и универзитети односно високе школе ће их ставити на расположење Министру просвете.

Чл. 34. — Ова Правила ступају на снагу када буду обнародована у „Службеним новинама”. Истога дана престају важити: Правила о полагању државног стручног испита за прелаз чиновника Министарства просвете из приправних у помоћне групе од 25 јануара 1925 год.; Правила о полагању државног стручног испита за прелаз чиновника државних музеја из приправних у помоћне групе од 30 марта

1927 год.; Правила о полагању државног стручног испита за прелаз чиновника Народне библиотеке у Београду из приправних у помоћне групе од 10 јануара 1928 год. П.Бр. 418 и Правила о полагању државног стручног испита асистената универзитета и високих школа у рангу универзитета за прелаз из приправне у помоћну групу од 10 септембра 1928 године П.Бр. 14452.

Службене новине Бр. 239. — LXXIV од 13. октобра, 1931. год.

ПРАВИЛА

П Бр. 46563. од 30. септембра 1931. год.,

о полагању државног стручног испита чиновничких приправника државних централних позоришта

На основу § 14 ст. 3. Закона о чиновницима прописују се ова Правила о полагању државног стручног испита чиновничких приправника државних централних позоришта:

Чл. 1. — Чланови приправници државних централних позоришта (престављачко и техничко особље) могу бити постављени на чиновничко службено место само ако положи државни стручни испит по прописима ових Правила.

Чл. 2. — Ради испитивања кандидата постоје у Београду, Загребу и Љубљани сталне испитне комисије. Чланове испитних комисија за сваку годину унапред именује Министар просвете од пет стручних лица. Истим решењем одређује се и деловођа комисије.

Чл. 3. — Право на полагање државног стручног испита има сваки чиновнички приправник централних позоришта, који има најмање пуне две године признате службе у једном народном позоришту. Кандидат који је својевољно редовним путем напустио службу може положити испит ако има две године службе и ако није прошло шест месеци од дана када је напустио службу.

Кандидату који је болешћу или неодложним разлозима спречен да се у одређеном року на испит пријави, неће се то време рачунати у рок.

Чл. 4. — Молба за полагање државног стручног испита предаје се преко дотичне позоришне управе. Уз молбу се подноси уверење управника о успеху кандидата у раду и његовом владању. Одлуку о пуштању на испит доноси комисија већином гласова; она одређује и дан полагања испита.

Чл. 5. — Државни стручни испит за претстављачко особље је усмен.

За усмени испит чланова драме, опере, балета или оркестра тражи се:

- 1) сценско извођење из оне гране позоришне уметности којој кандидат припада;
- 2) основно знање законодавства, првенствено у вези са позориштем.

За оцењивање из тач. 1 комисија ће одредити неки комад текућег репертоара у коме кандидат већ има своју улогу.

За чланове оркестра тражи се техника инструмента према врсти запослености у оркестру.

Чл. 6. — Државни стручни испит за техничко особље је усмен. Техничко особље је дужно осим знања позоришног законодавства показати довољно теориског и практичног искуства у својој струци, као самосталној грани и као примењеној на позоришну уметност и бински посао.

Чл. 7. — Кандидат који први пут падне на испиту може га поновити после 6 месеци. Кандидат може највише два пута положити државни стручни испит, после чега губи за свагда право на полагање испита.

Чл. 8. — На крају испита комисија одлучује да ли је кандидат положио испит одлично, једногласно или већином гласова.

Чл. 9. — О целокупном испиту води се записник, који потписује испитна комисија и који се чува у архиви ове комисије. Кандидату који је положио испит издаје се уверење потписано од председника и деловође. О резултату испита комисија извештава Министарство просвете.

Чл. 10. — Председнику и свакоме члану комисије припада награда и то: председнику

200.— динара, а члановима и деловођи по 150.— динара од испита.

Чл. 11. — Ова Правила ступају на снагу кад буду обнародована у „Службеним новинама”. Тога дана престају важити Правила У.Бр. 1529. од 3 октобра 1926 године и У.Бр. 1590. од 7. октобра, 1926. године.

Службене новине Бр. 239. — LXXIV од 13. октобра, 1931. год.

ПРАВИЛНИК

М. Г. Бр. 35664. од 30 септембра, 1931. год.,

о полагању државног стручног испита дипломираних инжењера: грађевинских свих струка, машинских, електро-машинских, бродарских и архитектата

На основу §§ 14 и 260 Закона о чиновницима од 31 марта 1931 године прописује се следећи Правилник о полагању државног стручног испита дипломираних инжењера: грађевинских свих струка, машинских, електро-машинских, бродарских и архитектата:

Циљ полагања испита

Чл. 1. — Овај испит полаже се ради стицања права чиновничких приправника за постављење на чиновничка службена места, као и за стицање права на самосталан јаван рад.

Овим испитом има да се оцени способност кандидата за вршење дотичних позива у државној и самоуправној служби, као и у приватној пракси. Према томе овај испит има карактер практичног испита, на коме кандидат треба да покаже искуство и спрему за успешну

примену стручног знања стеченог у техничким наукама, као и познавање потребних законских прописа и администрације.

Право на полагање испита

Чл. 2. — Право на полагање овог државног стручног испита имају сва она лица, која су код нас или на страни свршили технички факултет или коју високу техничку школу у рангу техничког факултета и добила диплому инжењера дотичне струке.

Ово се право стиче после двогодишње праксе у државној, бановинској или општинској служби или код кога овлашћеног инжењера или установе, или предузећа коме је на челу у техничком смислу овлашћени инжењер.

Чиновничком приправнику, који у току приправне службе промени струку пре положеног стручног испита, време проведено у ранијој струци може се рачунати у рок приправне службе у новој струци, али приправна служба у овој мора да траје најмање једну годину, с тим да са том годином не може да прекорачи крајњи рок од пет година приправне службе.

У случају ако чиновнички приправник пређе у другу струку, пошто је у ранијој струци већ положио стручни испит, може се ослободити стручног испита у новој струци из оних предмета из којих је испит у претходној струци положио.

Ако чиновнички приправник прекине приправну службу са другог разлога осим због болести или због отслужења обавезног рока у сталном кадру, ранија приправна служба рачунаће му се само у истој струци.

Проведено време у пракси пре и за време школовања не узима се у обзир.

Страни поданици немају право на полагање овог испита.

Врста испита

Чл. 3. — Кандидати могу полагати испит само из оне струке, за коју су стекли стручну спрему.

Струку сачињавају сва звања, која су на основу исте спреме предвиђена за вршење истих или битно истих послова, без обзира на ресор.

У истим струкама државни стручни испит је исти.

Време полагања испита

Чл. 4. — Испити се полагају у месецу априлу сваке године.

Пријаве за полагање испита

Чл. 5. — Пријаву за полагање овог државног стручног испита кандидати подносе писмено Министарству грађевина најдаље до 1 септембра.

Накнадне пријаве преко овог рока неће се узимати у обзир.

Уз пријаву сваки ће кандидат приложити:
1) Сведоцбу о положеном испиту зрелости;

2) Диплому о положеном испиту према чл. 2 овог Правилника;

3) Кратак опис живота и рада;

- 4) Уверење о двогодишњем практичном раду;
- 5) Уверење о поданству, и
- 6) Таксу према чл. 24 овог Правилника.

Одлука о пријему кандидата

Чл. 6. — Примљене пријаве Министарство грађевина упућује испитној комисији. Испитна комисија ће прегледати пријаве и најдаље за 15 дана одлучити, који се кандидати пуштају на испит. Ова се одлука саопштава кандидатима преко Министарства грађевина писмено.

Испитна комисија

Чл. 7. — Испити се полажу у Београду пред Испитном комисијом, коју поставља за сваку струку својим решењем Министар грађевина унапред за сваку годину у споразуму са заинтересованим ресорним Министрима, одређујући у исто време претседника и деловођу комисије и њихове заменике.

Дужност испитне комисије је да припреми писмене задатке (тезе), да их прегледа и кандидате испита.

Гране које обухвата државни стручни испит

Чл. 8. — Државни стручни испит обухвата:

- 1) Испит за грађевинске инжењере свих струка;
- 2) Испит за инжењере машинске, електро-машинске и бродарске, и
- 3) Испит за архитекте.

Писмени и усмени испит

Чл. 9. — Писмени испит састоји се из домаћег рада већег обима (тезе), који је кандидат дужан поднети Министарству грађевина за Испитну комисију, и евентуално клаузурног рада у току испита по чл. 19 овог Правилника.

Кандидати за грађевинске инжењере могу захтевати писмен рад по избору: или из путова, или из железница, или из хидротехнике и са свима потребним објектима.

Исто тако кандидати за машинске, електромашинске и бродарске инжењере могу захтевати писмен рад: или из машинства, или из електро-машинства, или из бродарства.

Обрада домаћег рада (тезе) обухвата израду свих потребних расправа, скица, планова, статичких прорачуна, предмера, предрачуна, као и општих и техничких услова за извршење грађевина с обзиром на постојеће законске и техничке прописе и законске одредбе.

Усмени испит састоји се из одбране домаћег рада и познавања техничких наука за дотичну струку по чл. 10 овог Правилника, као и за све струке познавање законских прописа и администрације према чл. 10 овог Правилника.

Обим испита

- Чл. 10.** — I. За грађевинске инжењере:
- 1) Трасирање путова и железница (комерцијално и техничко);
 - 2) Варијанте и упоређење траса;
 - 3) Распоред и пренос ископа (распоред маса);

- 4) Доњи и горњи строј путова, железница и градских улица;
- 5) Друмски и жељезнички мостови и тунели;
- 6) Станична постројења;
- 7) Магацини, ложионице-ремизе за локомотиве, водостанице, радионице, итд.;
- 8) Мање станичне, путничке и споредне зграде код жељезница и кровне конструкције;
- 9) Регулисање река, речица и потока;
- 10) Каналисање река и израда канала;
- 11) Грађење речних и морских пристаништа и докова за градњу и оправку бродова, заштитних зидова, пристана (мола) итд.;
- 12) Искористићавање водене снаге; бране и водожаке;
- 13) Водовод и канализација градова и зграда;
- 14) Све врсте фундарања на суву и води инжењерских и архитектонских грађевина у вези са сондирањем земљишта;
- 15) Примена армираног бетона код свих грађевина;
- 16) Грађевински објекти: лучки и светионички, и
- 17) Познавање грађевинског материјала и грађевинских машина.

II. За машинске, електро-машинске и бродарске инжењере:

- 1) Теорија хидрауличних мотора;
- 2) Теорија парних машина и парних турбина и мотора са експлозијом;
- 3) Израчунавање парних котлова, турбина експлозивних мотора и високих димњака;
- 4) Конструкција моторних парних и осталих калоричних мотора, као и мотора са експлозијом;

- 5) Грађевинске машине, машине алатљике (машине за обраду);
- 6) Машине за транспорт чврстих техничких и гасовитих тела (дизаљке, црпке, дувалјке, вентилатори, компресори, машине за побијање шипова, багери итд.);
- 7) Локомотиве, тендери, вагони, станице за воду, скретнице и преноснице;
- 8) Уређење ложионица и жељезничких радионица;
- 9) Прорачун отпора локомотива и возова;
- 10) Прорачун потрошње воде, угља и мазива код локомотиве;
- 11) Познавање материјала за машинске конструкције и справе за његово испитивање;
- 12) Термичке и хидрауличке машине и гасни мотори и њихова примена код електричних централа;
- 13) Систем парног, воденог и ваздушног грејања и системи проветравања;
- 14) Парне кујне, парне перионице и парне пекаре;
- 15) Динамо машине и мотори једносменне струје;
- 16) Динамо машине и мотори наизменичне струје;
- 17) Трансформатори;
- 18) Апарати, инструменти и акумулатори;
- 19) Одређивање капацитета електричне централе. Врсте и карактеристике централа, начин подизања, рентабилност, организација и управљање;
- 20) Електрична канализација-развијање;
- 21) Електрична вуча;
- 22) Построји слабе струје;

23) Примена електричне струје у сигнализацији;

24) Построј струје високе фреквенције (радиотелеграфија);

25) Аеротехника;

26) Чиста теорија брода;

27) Аплицирана теорија брода;

28) Корито брода и његови делови;

29) Опрема и унутрашње уређење бродова;

30) Практични радови у бродоградилшту;

31) Калкулација цена за разне оправке, процена и рентабилитет бродова, и

32) Познавање грађевинског материјала.

III. За архитекте:

1) Положај, распоред, спољна и унутрашња архитектура јавних и приватних грађевина, које најчешће долазе у примену;

2) Конструкција од дрвета, камена, гвожђа, бетона и армираног бетона, са фундањем на суву и води, и примена ових у архитектури са њиховим статичким рачуном;

3) Уређење градова и насеља и радови који уз ово долазе;

4) Асанација насеља и зграда;

5) Грађевинска хигијена, и

6) Познавање грађевинског материјала и грађевинских машина.

IV. За све кандидате:

Кандидати поред израде планова и детаља морају познавати и израду предмета, предрачуна и анализе цена, као и да познају техничку администрацију: деловодни протокол, регистар, инвентар, лицитације, опште и техничке услове, колаудовање, суперколаудовање, рачун вишка, рачун мањка, окончани рачун,

уступно писмо, раскид уговора, ликвидација, вођење књига у техничким установама, као и важније расписе техничке природе.

Исто тако кандидати морају познавати и прописе из следећих Закона, Уредаба и Правилника, колико је то потребно за правилно вршење техничке службе и за рад у ресору у коме је кандидат на служби, или за њихову јавну праксу;

1) Устав Краљевине Југославије од 3 септембра 1931 године;

2) Закон о уређењу Врховне државне управе;

3) Закон о уређењу Претседништва Министарског савета;

4) Уредба о подели на одељења Претседништва Министарског савета и министарстава;

5) Закон о унутрашњој управи;

6) Закон о називу и подели Краљевине на управна подручја;

7) Закон о банској управи;

8) Закон о државном савету и управним судовима;

9) Закон о пословном реду у државном савету и управним судовима;

10) Закон о Главној контроли;

11) Закон о управном поступку;

12) Закон о устројству Министарства грађевина и његове спољне службе;

13) Закон о администрацији војске и морнарице;

14) Закон о чиновницима;

15) Закон о државном рачуноводству и правилник за извршење истог Закона;

16) Закон о осигурању радника;

- 17) Закон о заштити раденика и инспекцијама рада;
- 18) Закон о подизању јавних грађевина;
- 19) Грађевински Закон;
- 20) Закон о експропријацији;
- 21) Закон о тапијама;
- 22) Закон о таксама;
- 23) Закон о радњама;
- 24) Закон о државним путовима;
- 25) Закон о недржавним путовима;
- 26) Закон о искоришћавању водних снага;
- 27) Закон о водним задругама;
- 28) Грађански, кривични и трговачки Закон, само одредбе које се тичу грађевина;
- 29) Уредба о одржавању државних путова, мостова и пропуста;
- 30) Уредба о заштити јавних путова и безбедности саобраћаја на њима;
- 31) Уредба о службеним односима државних надзорника путова и о службеним односима државних путара;
- 32) Уредба о подели одељења Министарства грађевина на отсеке и одељке;
- 33) Уредба о уређењу Министарства војске и морнарице;
- 34) Уредба о војним изградњама;
- 35) Правилници о раду појединих одељења и отсека и дужностима појединих органа у заинтересованим Министарствима;
- 36) Правила за трасирање и састав пројекта за државне путове и за железнице;
- 37) Правилник за извршење радова у режији;
- 38) Правилник о колаудовању и суперколаудовању;

- 39) Организација поморске и речне управе;
- 40) Водно право, прописи о морској обали, о мору и морском дну. Прописи о давању концесије за употребу обале;
- 41) Прописи о глибодерској (багерској) служби, о баждарењу бродова, и
- 42) Главна поморска и речна терминологија.

Пријем задатака за домаћи рад

Чл. 11. — Кандидат ће задатак за домаћи рад примити у запечаћеном завоју од Општег одељења Министарства грађевина и то најдаље до 1 новембра.

Концепт задатка чува се у Министарству грађевина.

Јемство за домаћи рад

Чл. 12. — Кандидат ће радити задатак потпуно самостално, што ће потврдити изјавом на самом задатку: „Јамчим својом чашћу да сам овај задатак израдио самостално.”

Подношање домаћег рада

Чл. 13. — Израђен домаћи рад кандидат ће поднети Министарству грађевина са оригиналним задатком најдаље до 1 фебруара.

После овога рока поднесени радови неће се узимати у оцену.

Одлука о пуштању на усмени испит

Чл. 14. — Испитна комисија по прегледу радова поднеће образложен писмени реферат

Министарству грађевина о томе, који се кандидати пуштају на усмени испит а који не, о чему ће кандидати бити извештени писмено најдаље до 15 марта.

Понављање испита

Чл. 15. — Одбивени кандидати имају права да се поново јаве за испит по овом Правилнику у наредном испитном року, када ће добити нов домаћи рад.

Одбивање од испита по казни

Чл. 16. — Кандидат, за кога се Испитна комисија увери, да рад није самостално радио, одбиће се од даљег полагања испита као и од испита у наредном року, а ако одбивени кандидат и идућег полагања то понови, губи за свагда право на полагање државног стручног испита.

Незадовољавајући успех на усменом испиту

Чл. 17. — Испит нису положили ни они кандидати, који су на писменом испиту показали задовољавајући а на усменом незадовољавајући успех. Према томе они се морају понова подврћи полагању државног стручног испита.

Одлагање усменог испита

Чл. 18. — Ако би кандидат из оправданих разлога био спречен да усмени испит положе, или га прекине, Испитна комисија од-

ложиће кандидату полагање усменог испита за наредни испитни рок. Ако се и овог наредног рока кандидат за усмени испит не јави или у току испита полагање из ма каквих неоправданих разлога прекине, одбаћиће му се домаћи рад и вратиће му се сви прилози поднети уз пријаву осим плаћене таксе.

После овога кандидат има права да се понова јави за испит по овом Правилнику у једном од идућих испитних рокова, када ће добити нов домаћи рад.

Клаузура

Чл. 19. — Испитна комисија, ако нађе за потребно, има права, дати кандидату поновни писмени рад, који може трајати највише 2 дана и кандидат ће га радити под надзором комисије.

Питања на усменом испиту

Чл. 20. — Кандидати пуштени на усмени испит имаће да одговарају на постављена питања по програму из дотичне струке у смислу чл. 10 овог Правилника.

Питања ће се постављати тако, да кандидат поред практичне спреме покаже и своје теориско знање.

Испит се може полагати три пута

Чл. 21. — Државни испит може се полагати свега три пута. Ако кандидат и трећи пут испит не положи, губи за свагда право на полагање државног стручног испита.

Чиновнички приправник који не положи стручан испит до навршетка пете године приправне службе, или који га ни трећи пут не положи пре тога рока, мора се отпустити из приправне службе дотичне струке.

Оцена усјеха и издавање дипломе

Чл. 22. — С обзиром на израђен домаћи рад и одговоре на усменом испиту комисија ће оценити успех кандидата са:

- 1) — Положио одлично.
- 2) — Положио врло добро.
- 3) — Положио добро.
- 4) — Положио.
- 5) — Није положио.

Записник о испиту потписују чланови Испитне комисије а одлуку о испиту заједно са извештајем о току целог испита подноси претседник Испитне комисије Министарству грађевина у року од 15 дана по завршетку испита.

Диплому о положеном испиту потписује претседник а премапотписује деловођа Испитне комисије.

Кандидати добивају диплому о положеном државном испиту од Општег одељења Министарства грађевина уз наплату прописне таксе и повраћај свих докумената приложених молби кандидатовој приликом пријаве за испит.

Отсуство за полагање испита

Чл. 23. — Ако је кандидат у државној служби онда за израду домаћег задатка и полагање усменог испита, као и путовања, од места становања до Београда и натраг има да

добије отсуство најмање шест недеља а највише 2 месеца.

Награда испитивачима

Чл. 24. — Претседнику, члановима и деловођи Испитне комисије припадају награде по Правилнику Министарства финансија Д.Н. Бр. 72100 од 4 јуна 1927 год., које носе сами кандидати, који испит полажу.

Накнада путних трошкова

Чл. 25. — Приправнику који полаже стручни испит ван места свог службовања признаје се право на путне трошкове, ако испит положи.

Важење правилника

Чл. 26. — Овај Правилник важи од дана обнародовања у „Службеним новинама”, а од тога дана престаје да важи Правилник о полагању државног техничког испита М.Г.Бр. 25954 од 30 септембра 1922 године.

Службене новине Бр. 239. — LXXIV од 13. октобра, 1931. год.

ПРАВИЛНИК

III Бр. 59441. од 21. октобра, 1931. год,

о пракси и полагању државних стручних испита чиновничких приправника ресора Министарства унутрашњих послова

На основу § 14 Закона о чиновницима, а у вези чл. 98 и 113 Закона о унутрашњој управи прописује се Правилник о пракси и полагању државних стручних испита чиновничких приправника ресора Министарства унутрашњих послова:

Чл. 1. — Старешине надлештава, код којих служе чиновнички приправници, дужни су, да их у служби запосле тако, да им време приправне службе да што више прилика за упознавање службених прописа, стручно усавршавање и практично вежбање у пословима службе.

Старешине су дужне, да приправнике уводе у праксу смотрено, упућујући их на постојеће прописе и на њихову правилну примену.

Уколико се старешина лично не би могао посветити томе послу, он ће приправнику одредити нарочитог чиновника, који ће се старати о његовом васпитању и вежбању.

Чл. 2. — Старешина надлештва прописане план за практично запослење појединих приправника у појединим гранама надлештва, имајући при томе у виду, да им се да прилика и за упознавање рачуноводствених послова.

Приправницима струка, за које се тражи факултетска спрема или потпуна средња школа, мора се дати прилика, да се упознају и са манипулативном канцеларијском службом.

Старешина ће приправнике упућивати на што дуже вршење оне врсте службе, за коју они показују нарочиту наклоност и способност.

Чл. 3. — Приправници струке, за коју се тражи факултетска спрема, по правилу, морају бити најмање пола године запослени код банске управе (Управе града Београда), а затим једну годину код среског начелства (управе полиције, претстојништва градске полиције, полицијског комесаријата).

Чл. 4. — Државни стручни испити приправника полажу се пред испитним комисијама, које се образују код банских управа. Месно надлежна је она комисија, на чијем подручју је кандидат служио на дан, када је поднео молбу за пуштање на испит.

Приправници са службом у Министарству унутрашњих послова и код Управе града Београда односно код потчињених јој власти из струке, за коју се тражи факултетска спрема, полажу испите пред испитном комисијом надлежном за Дунавску бановину, а приправници осталих струка полажу испите пред испитном комисијом која се образује у самом Министарству.

Чл. 5. — Комисија за полагање испита струке, за коју се тражи факултетска спрема, састоји се из председника и четири члана. Председник и чланови испитне комисије постављају се из реда политичко-управних чиновника, универзитетских професора или судија касационог, апелационог и управних судова. Ови се испити полажу у присуству изасланика Министра унутрашњих послова.

Комисија за полагање испита струке, за коју се тражи потпуна средња школа, једна је и састоји се из председника и два члана. Председник и чланови испитне комисије постављају се из реда политичко-управних чиновника.

Председнике и чланове испитних комисија постављају почетком сваке године за текућу годину: Министар унутрашњих послова за полагање испита по ставу првом, а банови односно Министар унутрашњих послова за полагање испита по ставу другом овога члана. На исти начин се поставља и по један заменик за председника и сваког члана, као и по један деловођа за сваку комисију.

Чл. 6. — Председник и чланови испитне комисије добијаће награду, коју за свакога плаћају кандидати у висини једне припадајуће редовне дневнице за сваки дан, а не дневнице према броју кандидата. Ако станују изван седишта комисије, добијају из државне касе и припадајуће путне трошкове, према прописима о накнади путних трошкова за службена путовања.

Чл. 7. — Молба за полагање испита подноси се бану службеним путем, односно Министарству унутрашњих послова. Одлуку о пуштању на испит доноси бан односно Министарство.

Ако кандидат уз молбу своју приложи какве своје радове, испитна комисија ће моћи по своме нахођењу и проверавању имати то у виду при оцени кандидата.

Чл. 8. — Редовно у месецу мају и новембру председници испитних комисија одређују рокове за испите и раздељују члановима комисије грађу, која ће се испитивати, и позивају по два односно оба члана, да сваки за свој предмет спреми задатке за писмене испите.

Одређене рокове за испите председници ће објавити преко банске управе односно Министарства унутрашњих послова. О роковима за испите струке, за коју се тражи факултетска спрема, известиће се и Министарство унутрашњих послова.

Председници руководе испитима. Испит је писмен и усмен.

Чл. 9. — Прво се полаже писмени испит. Кандидат добија на израду два задатка из грађе означене у члану 12. Задаци треба да су такви, да их средње способан чиновник може израдити за четири часа и да се по њима може оценити спрема кандидата.

Кандидат писмене задатке добија на дан писменог испита.

Чл. 10. — Писмени задаци израђују се у прикладним просторијама под надзором једног члана комисије, и то једног дана у времену од 8 до 12 часова. Кандидату се при изради задатка стављају на расположење службене збирке закона и других прописа. Друга помоћна средства нису допуштена. Свако недопуштено општење за време писања задатка је забрањено, а у случају, да се то деси, комисија ће одлучити, да кандидат није положио испит.

Потписани и израђени задаци предају се одмах присутном члану комисије, који ће их предати претседнику комисије. Претседник предаје задатке надлежним члановима комисије на оцену и реферат комисији.

Чл. 11. — Усмени испит полаже кандидат првог наредног радног дана по писменом испиту и то у присуству целе комисије. Усмени испит сваког кандидата траје око два часа.

На усменом испиту постављаће се питања у обиму грађе означене у чл. 12. При одговорима ће се у првом реду ценити схватање и разумевање управних задатака као и спретност у излагању.

Испитна комисија има да се увери, да ли је приправник стекао потребно знање и способност, да може успешно вршити послове своје струке. Зато ће комисија испитивањем утврдити, познаје ли кандидат односне прописе, колика је његова општа спрема и пословна вештина, има ли смисла за упознавање и правилно схватање свеопштих прилика, и коначно како се уме снаћи у конкретним случајевима.

Чл. 12. — У програм за полагање испита струке, за коју се тражи факултетска спрема улази познавање основних и за конкретну праксу главних прописа, који се односе на организацију Државе и друга уставна питања, Народно претставништво, врховну државну управу, Државни савет и управне судове, Главну контролу, уређење Министарства унутрашњих послова и других министарстава, унутрашњу управу, поделу Краљевине на управна подручја, банску управу, срезове, општине, државне службенике, заштиту јавне безбедности и поретка у држави, општи управни поступак, грађанско приватно право са судским поступком, кривично право са поступком, државно тужиоштво, злоупотребе у службеној дужности, старатељство, држављанство, завичајност, матрично убележавање, лична имена, путне исправе, екстрадицију, организацију и разноврсну службу полиције, жандармерију и егзекутивне управне органе, оружје, штампу, просвету, пољопривреду, заједничко дрugarство, земљишне заједнице, комасацију земљишта, шуме, руде, трговину и индустри-

ју, радње, осигурање радника, збрињавање сиротиње, санитарску службу и народно здравље, подизање грађевина, путеве, мостове, бујице, водно право, иселјавање становништва, колонизацију, аграрне односе, коморе радничке, трговачке, индустријске, лов, риболов, контролу мера и племенитих метала, осигуравајућа друштва, сајмове, баруте и експлозиве, слуге и господаре, експропријације, право службеника на дневнице и попутнине, државно рачуноводство, таксе, манипулативне канцеларијске послове.

У програм за полагање испита струке, за коју се тражи потпуна средња школа, улази познавање основних и за концептно-помоћну праксу главних прописа, који се односе на организацију Државе и друга уставна питања, Народно претставништво, Врховну државну управу, Државни савет и управне судове, Главну контролу, унутрашњу управу, поделу Краљевине на управна подручја, банску управу, срезове, општине, државне службенике, општи управни поступак, грађанско-приватно право са поступком, кривично право са поступком, државно тужиштво, злоупотребе у службеној дужности, старатељство, државно рачуноводство, таксе и манипулативне канцеларијске послове; — детаљно познавање организације као и материјалних и формалних прописа оне службе опште управе, у којој је кандидат најдуже времена био запослен или за коју показује нарочито наклоност и способност.

У програм за полагање испита струке, за коју се тражи непотпуна средња школа, улази познавање општих појмова из прописа,

који се односе на организацију Државе и друга уставна питања, Народно претставништво, Врховну државну управу, управно судство, Главну контролу, општу управу, административну поделу, државне службенике, општи управни поступак, злоупотребе у службеној дужности, државно рачуноводство и таксе; — детаљно познавање манипулативних канцеларијских послова и то: примање приспелих аката, озваничавање и спровођење истих кроз књиге, развођење обрађених списа, преписивање и умножавање аката, експедовање решених предмета, уређивање и чување аката; — као и детаљно упознавање организације и материјалних и формалних прописа оне службе опште управе, у којој је кандидат најдуже времена био запослен или за коју показује нарочито наклоност и способност.

Чл. 13. — Одмах по довршеном усменом испиту комисија одлучује у тајној седници о успеху целокупног (писменог и усменог) испита. При оцењивању успеха комисија може поред писмених задатака и резултата усменог испита узети у обзир и старешински извештај о кандидату.

Чл. 14. — При оцењивању успеха најпре ће се гласањем одредити, је ли кандидат положи испит или не. Признаје ли му се, да је положио испит, онда оцена гласи: „положио”, а може гласити: „положио с одликом”, ако за ову оцену успеха гласају претседник и сви чланови комисије.

Прво гласа најмлађи по рангу, претседник гласа последњи. Изасланик Министра унутрашњих послова не гласа.

Чл. 15. — Записник о испиту води деловођа. Поред личних података кандидата унесе се у записник и успех испита и размера гласова, којима је успех одређен. Записник потписују претседник и чланови комисије а и изасланик Министра унутрашњих послова код испита струке за коју се тражи факултетска спрема.

Чл. 16. — Успех испита мора се кандидату саопштити одмах.

Службено сведочанство о успеху издаје бан надлежан за подручје где се испит полагао, односно Министарство унутрашњих послова. Препис записника и сведочанства шаље се власти, код које се налазе службенички листови ради уписа садржине у службеничке листове. Акта се чувају у архиви банске управе односно Министарству унутрашњих послова.

Сведочанство гласи:

„Сведочанство о положеном државном стручном испиту за чиновника струке ресора Министарства унутрашњих послова.

Г..... чиновнички приправник струке, рођен год. у положио је данас пред испитном комисијом државни стручни испит за чиновника струке ресора Министарства у-

нутрашњих послова са оценом, за доказ чега му се издаје ово сведочанство према чл. 16 Правилника о полагању државних стручних испита чиновничких приправника ресора Министарства унутрашњих послова.

...Бр.....

.....год.

у

.....

(М. П.)

У сведочанству пред речима „струке” треба ставити „концептне” или „концептно-помоћне” или „архивске.”

Чл. 17. — У погледу праксе и полагања државног стручног испита чиновничких приправника струке полицијских лекара и струке полицијских хемичара ресора Министарства унутрашњих послова сходно се примењују прописи овога Правилника, уколико није у њему другачије одређено.

Одредбе чл. 3 и 18 за њих не важе. Молба за полагање испита подноси се претпостављеном бану односно Управнику града Београда, који доноси одлуку о пуштању на испит. Испити се полагају пред испитним комисијама, које се образују код Министарства унутрашњих послова. Претседник и чланови постављају се из реда политичко-управних чиновника, универзитетских професора и других стручњака дотичне струке.

У програм за полагање испита улази познавање основних и за дотичну праксу главних прописа, који се односе на организацију

Државе и друга уставна питања, Народно Претставништво, врховну државну управу, управно судство, Главну контролу, административну поделу, општу управу, државне службенике, злоупотребе у службеној дужности, општи управни поступак, заштиту јавне безбедности и поретка у држави, кривично право, организацију и разноврсну службу полиције, жандармерију и егzekутивне управне органе, истражну службу, државно рачуноводство, таксе и манипулативне канцеларијске послове; — уз то за лекаре нарочито: детаљно познавање целокупног санитетског законодавства, судске и социјалне медицине, хигијене и епидемиологије, оружја и његовог дејства; експлозивних материја и отровних гасова, дактилоскопије, фотографије и микрофотографије; — а за хемичаре нарочито: детаљно познавање прописа, који се односе на намирнице за живот и лекове биолошког порекла, детаљно познавање основа аналитичке хемије и метода токсиколошких, фармацеутских и техничких испитивања, детаљно познавање хемије примењене у полицији, као вештачење крви и других материја органског и неорганског порекла, отрова и разних средстава за угушивање и нагризање, разних врста хартије, мастила, оружја и његовог дејства и експлозивних материја, детаљно познавање дактилоскопије, фотографије и микрофотографије.

Сведочанство о положеном испиту издаје Министарство унутрашњих послова. Препис записника и сведочанства шаље се власти, код које се налазе службенички листови ради уписа садржине у службеничке листове.

На испит за полицијског лекара могу бити пуштени само кандидати, који су пре ступања у приправну службу добили право лекарске праксе.

Чл. 18. — Према прописима овога Правилника могу сходно чл. 19 Закона о унутрашњој управи полагати испите и управни чиновници, који испуњавају услове Закона о чиновницима за дотичну струку и који су као такви служили најмање две године у градовима са правом опште управне власти првог степена.

Чл. 19. — После рока 31 марта 1934 године, они који су положили судијски или адвокатски испит могу полагати политичко-управни стручни испит са олакшањем тако, да се не испитују из главних предмета програма судијског или адвокатског испита (грађански закон, грађански судски поступак, старатељство, кривични закон, кривични судски поступак). У случају неуспеха вршиће се полагање испита без ове олакшице.

Чл. 20. — Правилник о пракси политичко-управних приправника и о полагању политичко-управног стручног испита ШБр. 56747, од 3 децембра 1929 године, и Правилник о полагању државног стручног испита приправника II и III категорије ресора Министарства унутрашњих послова ШБр. 6679, од 8 фебруара 1930 године престају важити. Овим Правилником

не мењају се прописи о државним полицијским извршним службеницима.

Чл. 21. — Овај Правилник ступа на снагу кад се обнародује у „Службеним новинама”.

Службене новине Бр. 250. — LXXVII од 26. октобра, 1931. год.

УРЕДБА

Бр. 66858.-I од 22. октобра, 1931. год.

о полагању заклетве државних службеника ресора Министарства пољопривреде

На основу чл. 1 Закона о заклетвама од 15 фебруара 1929 год. а у вези са § 68 Закона о чиновницима прописује се ова Уредба о полагању заклетве државних службеника ресора Министарства пољопривреде.

Чл. 1. — Државни службеници ресора Министарства пољопривреде полажу следећу заклетву:

„Ја Н. Н. заклињем се Свемогућим Богом, да ћу владајућем Краљу и Отаџбини бити веран, да ћу се у раду придржавати земљских закона и да ћу дужност своју савесно вршити. Тако ми Бог помогао.”

Чл. 2. — Ова Уредба ступа на снагу даном обнародовања у „Службеним новинама”.

Службене новине Бр. 252. — LXXVIII од 28. октобра, 1931. год.

ПРАВИЛА

Бр. 98151. од 23. октобра, 1931 год.,

о полагању државног стручног испита за чиновнике
Главне контроле

На основу § 14 у вези § 260 Закона о чиновницима и члана 26 и тач. 3 члана 37 Закона о Главној контроли, Главна контрола прописује ова Правила о полагању државног стручног испита за чиновнике Главне контроле:

Чл. 1. — О праву на полагање државног стручног испита у Главној контроли решава општа седница Главне контроле — у смислу одредаба Закона о чиновницима.

Чл. 2. — Испит се полаже пред комисијом у Главној контроли.

Чланове комисије, њихове заменике и деловођу именује општа седница Главне контроле почетком сваке године.

Чл. 3. — Комисије за испитивање састоје се, и то:

За звања из става 2 и 3 § 45 Закона о чиновницима — од пет чланова и деловође, а за звања из става 1 истог параграфа — од три члана и деловође.

Претседник комисије је најстарији члан комисије.

Чл. 4. — За звања из става 2 и 3 § 45 Закона о чиновницима испити су писмени и усмени, а за звања из става 1 истог параграфа испити су само усмени.

Писмени испит састоји се из једног практичног задатка у обиму програма усменог испита и траје два сата без прекида, а под надзором једног од чланова комисије.

Кандидат се при изради задатка може служити свима потребним законима.

Чл. 5. — За звања из става 3 § 45 Закона о чиновницима програм усменог испита састоји се из ових предмета:

- 1) Устав Краљевине Југославије,
- 2) Закон о Главној контроли са Правилником о раду Месних контрола и комесара за ванредне прегледе;
- 3) Закон о државном рачуноводству са Правилником за извршење одредаба из одељка „Б” уговори и набавке;
- 4) Закон о непосредним порезима и Закон о скупном порезу;
- 5) Закон о државној трошарини;
- 6) Закон о таксама;

- 7) Царински закон и Закон о општој царинској тарифи са свима поступцима;
- 8) Закон о монополима;
- 9) Закон о организацији финансиске управе;
- 10) Закон о државном савету и управним судовима и Закон о пословном реду у Државном савету и Управним судовима;
- 11) Закон о чиновницима;
- 12) Закон о државном саобраћајном особљу;
- 13) Закон о устројству војске и морнарице са Законом о администрацији војске и морнарице;
- 14) Закон о унутрашњој управи;
- 15) Закон о банској управи;
- 16) Закон о општем управном поступку;
- 17) Грађански законик;
- 18) Законик о судском поступку у грађанским парницама;
- 19) Кривични законик са Законом о сузбијању злоупотреба у службеној дужности;
- 20) Законик о судском кривичном поступку;
- 21) Закон о уређењу редовних судова; и
- 22) Најпотребнија знања из државног књиговодства.

Чл. 6. — За звања из стаја 2 § 45 Закона о чиновницима програм усменог испита састоји се из ових предмета:

- 1) Устав Краљевине Југославије;
- 2) Закон о Главној контроли са Правилником о раду Месних контрола и комесара за ванредне прегледе;

- 3) Закон о државном рачуноводству са Правилником за извршење одредаба одељка „Б” уговори и набавке;
- 4) Закон о непосредним порезама и Закон о скупном порезу;
- 5) Закон о државној трошарини;
- 6) Закон о таксама;
- 7) Царински закон и Закон о општој царинској тарифи са свима поступцима;
- 8) Закон о монополима;
- 9) Закон о организацији финансиске управе;
- 10) Закон о администрацији војске и морнарице;
- 11) Књиговодство са Законима и Правилницима прописаним за вођење свију књига у државном књиговодству;
- 12) Трговачка рачуница;
- 13) Закон о чиновницима;
- 14) Закон о државном саобраћајном особљу;
- 15) Закон о устројству војске и морнарице;
- 16) Закон о унутрашњој управи;
- 17) Закон о банској управи;
- 18) Грађански законик, — одредбе о накнади штете, застарелости и о уговорима;
- 19) Законик о судском поступку у грађанским парницама, — одредбе о надлежности судова, о доказним средствима, о тужби, о роковима, о жалби, о поновљењу парница и о средствима обезбеђења;
- 20) Кривични законик, — одредбе о утаји, о послужу и о прављењу и употреби лажне исправе са Законом о сузбијању злоупотреба у службеној дужности; и

21) Законик о кривичном судском поступку, — одредбе о ислеђењу и доказним средствима.

Из предмета у тач. 4, 5, 6, 7, 8 и 15 кандидат мора располагати најпотребнијим знањем.

Чл. 7. — За звања из става 1 § 45 Закона о чиновницима програм испита састоји се из ових предмета:

- 1) Устав Краљевине Југославије;
- 2) Закон о Главној контроли;
- 3) Закон о чиновницима;
- 4) Опште одредбе Закона о таксама у колико се односе на таксирање молби, прилога, преписа и издавања уверења итд.; и
- 5) Организација рада у архивама, вођење протокола, регистара и других књига и руковаће актима.

Чл. 8. — Претседник испитне комисије одређује дан испита. Испитна комисија води записник у који се уписује место и дан испита, имена, презимена и звање претседника и чланова комисије, деловође и кандидата, као и резултат испита.

Записник потписују Претседник, чланови комисије и деловођа. Записник са писменим задатком чува се у архиви Главне контроле.

Чл. 9. — Успех кандидата по завршеном испиту оцењује се, положио са: „одличним”, „врло добрим” или „добрим” успехом и „није положио”.

У случају поделе гласова одлучује већина.

За кандидата, који на писменом испиту није показао најмање добар успех комисија ће одлучити да ли га треба или не пустити на усмени испит. Ако комисија одлучи да се не пусти на усмени испит — сматра се да испит није положио.

Одуку комисије о резултату испита саопштава кандидату Претседник комисије одмах.

На захтев кандидата издаће му се уверење о положеном испиту потписано од Претседника, чланова и деловође.

Резултат испита унеће се у Службенички лист.

Чл. 10. — По ступању на снагу овог Правилника одредиће се одмах испитне комисије.

Чл. 11. — Ова Правила ступају на снагу кад се обнародују у „Службеним новинама”, када престају важити Правила за полагање државног стручног испита за чиновнике Главне контроле од 1927 године, („Службене новине” Бр. 47-Х, од 2 марта 1927 године, и Бр. 250-СП, од 25 октобра 1929 године).

Бр. 98151. — Из опште седнице Главне контроле, од 23 октобра 1931 године, у Београду.

Службене новине Бр. 258. — LXXX од 4. новембра, 1931. год.

ЗАКОН

о задругама државних службеника

од 5. децембра, 1920. год. са изменама и допунама од 12 маја, 1928. год., — и 3. новембра, 1931 год.

А. Задруге државних службеника.

1 Опште одредбе

Чл. 1. — Државни службеници и све особље које служи или ради у државним надлештвима или предузећима или које прима помоћ или пензију на државној каси могу по одредбама овога Закона оснивати „Набављачке задруге државних службеника“. Чланови ових задруга могу бити и породице државних службеника (удовице и деца) без обзира да ли од државе примају пензију, помоћ, инвалиду или не.

Ово исто важи и за бановинске службенике и друго особље бановина.

Свако овде споменуто лице може бити члан само једне овакве задруге, изузев службеника који живе одвојено од породице (жена

и деца) и који могу бити чланом и у месту где служе или раде и у месту где им седи породица.

Чл. 2. — Набављачких задруга државних службеника има четири врсте:

1. „Задруге државних службеника за набавку намирница“, којима је циљ, да снабдевају своје задругаре животним намирницама и осталим предметима за њихову личну и кућевну потребу.

Задруге ће намирнице и другу робу уступати задругарима за готов новац, а на почек без интереса по одлуци Управног Одбора уз писмену личну обавезу задругара или на основу писменог јемства двојице задругара, или на основу својевољно стављене забране на припадљности. Ближе одредбе о давању на почек прописале Савез нарочитим правилником.

Само изузетно, а на име, кад извесне робе на стоваришту задружноме има више него што износи тражња од стране задругара, може Управни Одбор ту и такву робу уступати другим Задругама, а и незадругарима;

2. „Задруге државних службеника за набавку станова“, којима је циљ, да снабдевају своје задругаре хигијенским становима;

3. „Задруге државних службеника за набавку кредита“, којима је циљ, да снабдевају своје задругаре јефтиним кредитом;

4. „Произвођачке (пчеларске, перадарске и сл.) задруге државних службеника“, којима је циљ да унапређују производњу својих чланова.

У овом закону зваће се само краткоће ради прве „Набављачке”, друге „Станбене”, треће „Кредитне” и четврте „Произвођачке”.

Члан савеза може бити и Официрска задруга у Београду, а са правилима која одобри Министар војске и морнарице.

Чл. 3. — У једном месту може се основати на основу овога Закона само једна Набављачка Задруга исте врсте; поред ове може да постоји још само једна Набављачка Задруга особља државних железница, ако у своје чланство приме и особље са пруга ван седишта Задруге и ако Савез одобри њено оснивање.

Свака Набављачка Задруга по члану 2 став 1 може основати више продавница у своме седишту, а по одобрењу Савеза може основати продавнице и у другим местима где нема Набављачке Задруге (изузев продавнице Набављачке Задруге особља државних железница).

Чл. 4. — Набављачка Задруга оснива се на уделима и ограниченој одговорности задругара.

Један удео не може бити мањи од 100 динара. При ступању у Задругу мора се уплатити најмање једна десетина удела, а остатак у 9 наредних месеци по једна десетина месечно. Неуплаћени остатак удела наплатиће се према чл. 56 тач. 7.

Правилима се може предвидети да поједини задругари могу имати и више удела.

Удели односно уплате на рачун удела не могу се исплаћивати задругару нити узимати у залогу све док траје чланство у Задрузи.

Удели гласе на име и не могу се преносити на друго лице.

Сума, до које одговара сваки задругар за обавезе Набављачке Задруге не може бити мања од задругарског удела, али за обавезе Набављачке Задруге према Савезу одговарају њезини чланови најмање петороструким износом њихових удела, ако правилима Задруге није одређено веће јемство.

За оснивање и рад свих врста задруга прописаће управни одбор савеза посебни правилник.

Чл. 5. — Задруге могу на име уписнине наплаћивати од својих чланова највише до 5.— динара од члана. Никакве друге таксе за упис не смеју се узимати.

Чл. 6. — Свака задруга мора имати резервни фонд, који се не сме употребити ни на што друго сем на покривање губитка на пословима правилно предузетим а штетом окончаним.

Ако би задруга престала њен претекли резервни фонд има се предати „Савезу набављачких задруга државних службеника”, који ће га чувати и интересом умножавати, па кад се оснује у истом месту истоветна задруга онда ће га предати тој задрузи за њен резервни фонд.

Ако се у току од десет година не оснује оваква задруга, резервни фонд прелази у својину Савеза за повећање његовог резервног фонда.

Чл. 7. — Вишак који се по билансу одобреном по скупштини покаже крајем пословне године, распоређиваће се овако:

1) Процент, који ће се правилима одредити за резервни фонд; овај процент код набављачких и кредитних задруга не сме бити мањи од 30%, а код станбених задруга не може бити мањи од 50%.

Кад резервни фонд набављачке задруге достигне висину од динара 1.000 по задругару, овај процент може бити снижен до 10%, али се тада мора повисити процент по тач. 6 бар за 10%; код станбених и кредитних задруга не може се овај процент снизити.

2) Процент, који ће се правилима одредити за пензиони фонд службеника задруге (најмање 1%); за службенике задруга могу задруге у споразуму са савезом основати код савеза заједнички пензиони фонд, којим ће се управљати по посебном правилнику, кога ће прописати управни одбор савеза.

3) Процент, који ће се правилима одредити за награде управном и надзорном одбору (највише до 5%).

4) Процент, који ће се правилима одредити као награда службеницима задруге (највише до 5%):

5) Процент, који ће се код кредитних и станбених задруга правилима одредити за фонд за дубиозна потраживања.

6) Процент, који ће се правилима одредити: а) за разне опште културне и хумане циљеве (бар 1%) и б) за разне привредне, просветне и хумане смерове у корист чланова задруге (бар 2%).

7) Код задруга за набавку намирница, ако то реши скупштина, остатак ће се вратити задругарима сразмерно набавкама учињеним преко задруге, ако су потпуно уплатили свој удео, а дотле им се уписује уплаћеном делу удела.

8) Код кредитних задруга од остатка може се одобрити интерес на уделе задругара, ако то скупштина реши, но највише у висини есконтне стопе Народне банке, или не више од 5%. Задруге за набавку намирница и станова не могу никако одобравати интерес на уделе задругара.

9) Код станбених и кредитних задруга остатак ће се употребити за повећање фонда за дубиозна потраживања и за друге фондове са социјално хуманим циљем према решењу скупштине. У исту сврху употребиће се остатак вишка код кредитних задруга и задруга за набавку намирница, ако скупштина не одобри поделу остатка по тачци 7 односно по тачци 8 или ако буде остатка и после те поделе по тачци 7 и 8.

II Оснивање задруге

Чл. 8. — Оснивању задруге може се приступити кад се у тој намери сложе најмање десет лица из чл. 1. овог закона.

Чл. 9. — Оснивање задруге не подлежи ничијем претходном одобрењу.

Свака задруга мора имати своја правила која морају садржавати:

1. Фирму и седиште задруге;
2. Делокруг рада;
3. Условe за примање задругара и одредбе о престанку задругарства;
4. Одредбе о томе: колико и кад мора сваки задругар унети у задругу као свој удео и како задругари одговарају за обавезе задруге;
5. Одредбе о саставу и прегледу биланса (годишњег рачуна) и о распоређивању вишка;
6. Одредбе о сазиву и раду скупштине;
7. Одредбе о томе, који је број задругара потребан за пуноважно решавање на скупштинама;
8. Одредбе о бирању и обнављању управног и надзорног одбора, која су права а које дужности њихове, како ће се надзиравати њихов рад, како ће се постављати службеници задругини;
9. Како ће се објављивати одлуке задругине.

Чл. 10. — Кад се задруга оснује управни одбор задругин дужан је поднети надлежном окружном (трговачком) суду пријаву за увођење у задружни или, где задружног нема, у трговачки регистар. Пријави овој имају се приложити: 1. правила задругина која ће потписати бар десет задругара у два примерка, — и 2. препис записника о избору управног и надзорног одбора.

Том приликом се морају чланови управног одбора својеручно пред судом потписати или послати своје потписе оверене од надлежне власти.

Чл. 11. — Суд је дужан донети одлуку о увођењу задруге у регистар и саопштити је оснивачима задруге најдаље за три дана од дана кад му правила буду поднета. Кад суд правила одобри, он ће оверити један примерак, ставити на њему да је задруга уведена у регистар и вратити га управном одбору.

Остала писмена документа остају код суда.

Чл. 12. — Суд ће објавити у „Службеним новинама”, да је задруга уведена у регистар. У овој објави морају се означити:

1. фирма и седиште задруге;
2. делокруг рада;
3. висина удела и одговорности;
4. име претседника и чланова управног одбора; и
5. како ће се објављивати одлуке задругине.

Чл. 13. — Задруга постоји правно тек онда кад је уведена код суда у задружни (трговачки) регистар.

Чл. 14. — Пошто суд правила потврди, сваки онај који ступа у задругу мора дати писмену изјаву.

Ако је лице неписмено има изјаву дати пред претставницима задруге у присуству двојице писмених грађана.

У задрузи мора се водити списак свију задругара, који стоје свакоме на увиђај. У списку мора се означити: дан примања у задругу, број уписаних удела, дан престанка задругарства.

За дуг задруге савезу одговарају и они задругари, од којих ма с којих разлога нема задруга писмене изјаве (приступнице) у смислу овога члана, ако су уплатили уписнину и удео. За немање писмених изјава (приступница) носе неограничену материјалну одговорност чланови управног одбора.

Чл. 15. — Задруге могу мењати своја правила само у границама овог закона и по претходном пристанку управног одбора савеза.

Свака промена правила мора се пријавити ради увођења у регистар. Овој се пријави имају приложити два преписа одлуке о промени правила.

Суд ће оверити један препис, ставити на њему да је промена уведена у регистар и вратити га управном одбору.

Остала писмена документа остају код суда.

Суд ће ове измене и допуне објављивати у „Службеним новинама” само у том случају, ако се њима мењају одредбе из чл. 12 овог закона.

Никаква одлука о изменама и допунама правила нема правне вредности докле се не уведе у регистар.

Свака промена чланова управног одбора мора се пријавити суду ради увођења у регистар.

Чл. 16. — Ко као задругар ступи у задругу одговара и за раније обавезе задругине.

III Орџани задруге

Чл. 17. — Свака задруга мора имати свој управни и надзорни одбор.

Чланови оба ова одбора морају бити задругари.

Чл. 18. — Управни одбор се састоји из најмање три члана, које бира скупштина између задругара. Он претставља и пуноважно заступа задругу на суду и ван суда.

Ако би се број чланова управног одбора толико смањио, да неби могао решавати, тада је надзорни одбор дужан сазвати скупштину, која ће попунити упражњена места, и то најдаље за десет дана.

Чл. 19. — Скупштина задругара има право да смени чланове управног и надзорног одбора у свако доба. За доношење такве одлуке потребна је присутност најмање половине свих задругара, а за одлуку морају гласати три четвртине присутних.

Чл. 20. — Управни одбор потписује задругу онако како то правила одреде.

Чл. 21. — За легитимисање управног одбора довољан је записник скупштински.

Чл. 22. — Управни одбор сме само у онолико обавезивати задругу у колико је на то правилима и одлукама скупштинским овлашћен.

Ну пошто он својим потписом пуноважно обавезује задругу, то она одговара према трећима и онда, кад управни одбор прекорачи границе свога права у погледу обавезивања задруге.

Чл. 23. — Управни је одбор дужан старати се о уредном вођењу пословних књига, које су задрузи потребне. Књиге потврђује надзорни одбор.

Управни ће одбор најдаље у року од месец дана по одржаном збору објављивати биланс за протеклу пословну годину, број задругара који су се у почетку те године затекли, број задругара који су у току године ступили у задругу и који су из ње иступили, искључени или умрли, број задругара затечених у задрузи на свршетку исте године, као и целокупну суму уписаних и уплаћених удела свих задругара.

Чл. 24. — Заклетве у име задруге полаже онај члан управе или службеник задруге, који је у име задруге закључио посао око кога је спор.

Чл. 25. — Чланови управног одбора одговорни су задрузи целим својим имањем за штету, која би настала од њиховог незаконитог и неправилног рада.

Ова одговорност не може пасти на оног члана управног одбора, који је одмах против одлуке и наредбе одборове протестовао и надзорном одбору писмено протест доставио.

Чл. 26. — Надзорни одбор састоји се најмање из три члана које бира скупштина.

Чланови надзорног одбора не могу једновремено бити и чланови управног одбора, нити могу ове заступати. Они не могу ни као чиновници водити послове задругине.

Само у случају чл. 29 овог закона може надзорни одбор поједине своје чланове одређивати да замењују чланове управног одбора. За то време и све докле им се не изда разрешница, заступници из реда чланова надзорног одбора не смеју вршити своју дужност у надзорном одбору.

Ако какав члан управног одбора из овог иступи, не може бити биран за члана надзорног одбора, све док као члан управног одбора не добије разрешницу.

Чл. 27. — Надзорни је одбор дужан да надзирава сав рад управног одбора, да испитује биланс и предлоге о подели добитка или губитка, па да о свему подноси писмени извештај скупштини.

Чл. 28. — Члан управног одбора може доћи у обавезу спрам задруге као дужник само по одобрењу надзорног одбора.

Чланови управног и надзорног одбора као и службеници задруге не могу бити јемци за обавезе задругара спрам задруге.

Чл. 29. — Надзорни одбор је властан да поједине чланове управног одбора, као и цео одбор, удаљи од дужности. У том случају надзорни одбор мора још истога дана сазвати скупштину и изнети јој све неправилности, које је нашао у раду уклоњених чланова управног одбора.

За време, док се скупштина састане, надзорни одбор ће из своје средине одредити лица, која ће привремено вршити дужност уклоњених чланова управног одбора.

Чл. 30. — Чланови надзорног одбора одговорни су задрузи лично и целим својим имањем солидарно за штету која би настала од незаконитог и неправилног вршења њихове дужности.

Чл. 31. — Ако скупштина нађе да треба тужити чланове управног одбора, тужбу ће подићи и задругу заступати надзорни одбор.

Нађе ли скупштина да треба тужити чланове надзорног одбора, тужбу ће подићи и заступати задругу пуномоћници које скупштина изабере.

Чл. 32. — Скупштина задругара расправља сва питања која се тичу задруге и задругиних послова, испитује биланс и предлоге и за поделу вишка и покривање губитка, прегледа целокупан рад задругин, доноси одлуке о пословима који ће се тек предузети, одлучује о изменама и допунама у правилима и о престанку задруге.

На скупштини сваки задругар има право само на један глас и он мора тај глас употребити лично.

Кад се решава о разрешници коју треба дати неком задругару, или кад се решава да се неки задругар оптужи суду, онда задругар кога се то тиче не може учествовати у доношењу те одлуке нити сме гласати. То важи и за одлуке, које се односе на закључивање каквог правног посла с неким задругаром.

Разрешница скупштине за рад и рачуне не важи у погледу материјалне одговорности управног и надзорног одбора за штете настале из њиховог противзаконитог или противправног рада, ако такву штету накнадно утврди Савезов ревизор.

Чл. 33. — У задругама са најмање 500 задругара може се правилима одредити, да скупштину сачињавају делегати, које задругари бирају из своје средине по секцијама, које ће се правилима ближе утврдити. Сваки задругар може бити члан само једне секције. Избор делегата вршиће се до краја фебруара сваке друге године и важиће за све скупштине до новог избора делегата.

Број делегата одредиће се правилима.

Чл. 34. — Скупштине су редовне или ванредне.

Редовну, која има да испита годишњи рачун, сазива управни одбор по свршетку сваке године, а најдаље за прва три месеца идуче године и то у месту седишта задруге.

Ако управни одбор не би сазвао редовну скупштину у одређеном року, онда је то дужан учинити надзорни одбор најдаље за десет дана по истеку тог рока. Ако и овај то неби учинио, онда једна десетина задругара може тражити од надлежног суда одобрење да скупштину сазове. У том случају мора се у позиву на скупштину изрично казати, да се скупштина сазива по одобрењу суда.

Ванредна скупштина сазива се кад год је потребно. Њу сазива управни одбор. Она се мора неодложно сазвати кад надзорни одбор или једна десетина задругара то захтева. Захтев се овај подноси управном одбору писмено с потписима оних који траже да се скупштина сазове. У захтеву се морају означити узроци због којих се тражи сазив скупштине.

Ако управни одбор овакав захтев не испуни у року од десет дана, то може надзорни одбор сам сазвати скупштину, а десетина задругара може тражити и од суда одобрење, да скупштину сазове.

Чл. 35. — Скупштина се сазива на начин одређен правилима, а у сваком случају најмање на петнаест дана пре њеног састанка.

У позиву се мора ставити дневни ред, дан, час и место састанка.

Одлуке скупштинске о питањима и предлозима, који нису објављени у дневном реду, не вреде осим одлуке о руковању скупштином и о сазиву друге скупштине, као и у случају предвиђеном у члану 19.

Чл. 36. — На скупштини се води списак задругара, који су дошли на скупштину и записник о раду скупштине. И једне и друге оверавају они, који су правилима овлашћени на то. Списак се мора приложити скупштинском записнику.

Скупштински записник чуваће се у задругиној архиви и даваће се на увиђај сваком задругару, који то затражи.

Чл. 37. — Биланс се мора најмање на пет дана пре скупштине изложити задругарима на увиђај у локалу задругином или на неком другом подесном месту, које мора у позиву на скупштину бити означено.

У року од тридесет дана иза одржања скупштине задруга је дужна доставити савезу препис скупштинског записника, биланс и све рачунске прилоге биланса.

Чл. 38. — Скупштина утврђује укупну суму до које се задруга може задужити.

Чл. 39. — Противу скупштинске одлуке која се коси са овим законом или правилима, може се поднети жалба надлежном суду и

захтевати да се поништи. Жалба се може поднети само у року од осам дана. Жалити се може осим управног одбора само онај задругар, који је на скупштини био и који је против те одлуке уложио протест и тражио да то уђе у записник.

Одлуку по жалби суд ће донети без одређивања рочишта на основу скупштинског записника.

Решење судско извршно је.

IV О иступању појединих задругара из задруге

Чл. 40. — Сваки задругар може иступити из задруге кад хоће, пошто претходно исплати своје дугове задрузи и свој иступ писмено саопшти управном одбору. Код станбених задруга мора свој иступ најавити бар једну годину раније. Гледе одговорности за обавезе и гледе обрачуна удела и вишка поступиће се по члану 42.

Чл. 41. — Управни одбор може задругару, ако ради против интереса задруге одузети за извесно време вршење чланских права, или га искључити из чланства задруге. Ако се утврди да је задругар трговао робом коју је од набављачке задруге набавио у својству члана (а не по члану 2 тачка 1 последњи став), управни одбор мора га искључити из чланства. Ближе одредбе о искључењу и одузимању чланских права предвидеће се правилима задруге.

Против одлуке управног одбора може се задругар жалити редовној годишњој скупштини, осим кад је искључен због недозвољеног трговања робом набављеном од набављачке задруге.

Чл. 42. — Лице, које престане бити члан једне задруге, јамчи за оне обавезе задруге, које су настале до краја рачунске године, у којој је престао бити члан задруге. Одговорност за обавезе умрлих чланова прелази на њихове правне наследнике. Јемство престаје по измаку још две наредне пословне године. Ако задруга у том времену ступи у ликвидацију или падне под стечај, јемство остаје и даље на снази.

На основу биланса за ту рачунску годину и удео и вишак исплатиће им се у року од 15 дана по одобрењу биланса. За то време им се не може исплаћивати.

Чл. 43. — У случају када задругар услед премештаја мења место становања, задруга у којој је до тада био члан послаће његов удео задрузи која је надлежна за место у које се премешта. Дефинитиван обрачун т.ј. исплата вишка или наплата губитка, вршиће се 15 дана по одобрењу годишњег рачуна за ту рачунску годину, а преко задруге којој је удео послат.

Ово не важи за станбене и кредитне задруге.

Чл. 44. — Онај задругар који престане бити државни службеник (активни или пензионисани), самим тим престаје бити члан задруге.

V О престанку задруге

Чл. 45. — Задруга престаје: 1. кад то скупштина реши; — 2. кад то суд реши; — 3. кад се над њом отвори стечај; и — 4. кад број задругара спадне испод десет.

Чл. 46. — Одлука скупштинска о престанку задруге не вреди све дотле док десет задругара желе да продуже рад. Али ако задруга изгуби више од половине своје имовине, онда скупштина може простом већином решити да задруга престане и ова је одлука пуноважна.

Чл. 47. — У случају кад Савез задруга државних службеника не прими задругу у своје коло или исту искључи известиће о томе надлежни суд, који ће наредити ликвидацију задруге.

Чл. 48. — Чим се по билансу покаже да је изгубљено толико задружне имовине, да оно што задруга има не достиже да покрије задругине дугове, управни је одбор дужан да одмах о таквом стању извести суд ради отварања стечаја и Савез ради његовог знања и управљања, — или да сазове ванредну скуп-

штину ради одлуке о попуни губитка. Ако скупштина не усвоји предлог о попуни губитка у колико овај прелази суму резервног фонда, поменути извештај о стечају у овом случају поднеће се наредног дана иза скупштине.

Задруге су дужне да праве и полугодишње рачунско стање и да га у својим проторијама изложе на увиђај својим задругарима.

Чл. 49. — Кад број задругара спадне испод десет, управни одбор или они који извршују вољу задругара, дужни су о томе одмах извести надлежни суд, који ће наредити ликвидацију задруге.

Исто тако известиће одмах о томе и Савез ради његовог знања и управљања.

Чл. 50. — Кад задруга престаје по тач. 1., 3. и 4. чл. 45. овог закона, управни одбор дужан је о томе неодложно извести суд, који ће то одмах завести у регистар. Суд ће у исто време објавити овај престанак један пут у „Службеним новинама” и позвати задругине повериоце, да се са својим потраживањима обрате задрузи најдаље за шест месеци рачунајући од дана објаве.

Чл. 51. — За извршење ликвидације скупштина задруге одређује нарочити одбор ликвидатора најмање од три лица.

Ако то скупштина не учини, онда их одређује суд на предлог најмање једне десетине задругара.

Ако је ликвидаторе одредила скупштина онда их скупштина може и сменити у свако доба, кад уредно не врше послове.

Ако је ликвидаторе одредио суд онда их и он може тако исто у свако време сменити.

Чим се изаберу и одреде ликвидатори управни одбор престаје да функционише, а надзорни одбор врши и даље надзор над пословима ликвидације.

Рад ликвидатора подлежи и контроли Савеза, који у случају неуредног вршења послова може захтевати сазив скупштине у сврху избора нових ликвидатора. Ако скупштина овоме не удовољи или ако је ликвидаторе поставио суд, може савез тражити од суда да постави друге ликвидаторе.

У сваком случају, кад задруга мора да ликвидира, а њезин једини поверилац (изузев њезиних чланова за уделе) је Савез, ликвидатори су дужни, да у року од 14 дана, иза њиховог судског протоколисања, сву имовину задруге предаду савезу и савез ће сам извршити ликвидацију; овом предајом имовине Савезу, престаје дужност ликвидатора и Надзорног одбора.

Чл. 52. — Надзорни одбор дужан је да одређене ликвидаторе пријави надлежном суду најдаље за три дана ради увођења у регистар. Ликвидатори ће лично пред судом потписати своја имена, или ће му послати своје потписе оверене од надлежних власти.

Имена ликвидатора надзорни ће одбор свагда обзнанити.

Чл. 53. — Дужност је ликвидатора:

1. да сврше текуће послове, да испуне обавезе престале задруге, наплате њена потраживања и имање њено претворе у новац;
2. да свака три месеца објављују извештај о својој радњи, а по свршетку ликвидације и резултат целог рада.

Ликвидатори могу продати заједнички имање само на јавној лицитацији или на берзи. Наређења чл. 20., 21., 22., 23., 24., 34. и 35. овог закона важе и за ликвидаторе.

Чл. 54. — Пошто се намире сви задружни повериоци и исплате сви дугови, оно што остане уноси се у резервни фонд.

Чл. 55. — Ликвидатори који поступе противно наређењима чл. 52. и 53. овог закона, одговарају лично и солидарно целим својим имањем задрузи, ако би од таква рада њихова проишашла каква год штета по задругу и њене повериоце.

Одговорност ова пада и на чланове надзорног одбора, ако су ликвидатори с њиховим знањем радили противно одредбама чл. 52. и 53. овог закона а они нису предузимали никакве мере за спречавање таквог рада ликвидатора.

По свршеној ликвидацији задругине књиге и писмена од последњих десет година па до престанка задруге предаће се Савезу задруга државних службеника у Београду да их чува за десет година.

Задругари или њихови правни наследници, као и повериоци задружни, могу у свако доба ове књиге и писмена прегледати.

Чл. 56. — 1) Задруге се не могу задужити ван савеза без претходног одобрења његовог управног одбора. Задруге које од савеза црпе кредите, морају полагати савезу своје сувишке у новцу. Ближе одредбе о томе као и о кредитирању задруге и задругара прописале управни одбор савеза правилником о кредитирању.

2) Камату на зајмове (кредите), које савез одобрава задругама одређује управни одбор савеза; она не може бити мања од 4% годишње; само скупштина савеза може ову камату спустити и то само у случају одржања једне задруге и по предлогу управног одбора савеза.

Управни одбор савеза може појединој задрузи повисити камату на кредите, ако се задруга из одобреног кредита снабде на другим изворима робом, коју савез производи у сопственом предузећу.

Кад и колико могу задруге наплаћивати на име камате за обавезе задругара одредиће управни одбор савеза правилником о кредитирању.

3) Зајмови (кредити) које савез одобрава задругама у роби или у новцу морају бити обезбеђени меницом дотичних задруга. Осим тога роба код набављачких задруга и потраживања тих задруга од чланова служе као залог Савезу за његово потраживање. Код станбених задруга морају ти зајмови бити о-

безбеђени још и хипотеком на првом месту у корист Савеза на некретним објектима задруге или на онима за које су ти зајмови коришћени. Од кредитних задруга може Управни одбор савеза тражити и друга обезбеђења (хипотеке, хартије од вредности, менице чланова за позајмице задруге, цесију наплата по забранама на принадлежности задругара, жиро чланова управног и надзорног одбора и др.).

4) Кад нађе за потребно савез може код сваке задруге поставити свог повереника, који ће водити надзор над радом задруге. Повереник има право и дужност да обустави извршење закључка управног одбора, за који нађе да је штетан за интересе савеза или задруге, о чему мора одмах известити савез. Овакав закључак може задруга да изврши, ако га савез у року од 14 дана не измени или не поништи.

Издатке за повереника сносиће по пола савез и задруга.

5) Ако савез на основу писменог извештаја ревизора или иначе нађе за нужно, да се сазове ванредна скупштина задруге, наредиће управном одбору задруге да је сазове у одређеном року и са одређеним дневним редом. Ако управни одбор не би по том тражењу поступио, скупштину ће сазвати сам савез.

У овим случајевима је рок за сазив скупштине 15 дана. Ова скупштина бираће себи за претседника једног задругара, који није члан ни управног ни надзорног одбора.

На тој скупштини прочитаће савезов пунумоћник извештај ревизора односно решење управног одбора савеза.

Ако скупштина не би донела сходне одлуке за обезбеђење интереса савеза, задруге и задругара, савез може искључити задругу из свог чланства.

6) У случају ликвидације или стечаја, ако савез по подацима, којима располаже конститује, да се из имовине задруге не може намирити цело његово потраживање, затражиће одмах за односну суму извршење јемства задругара по члану 4, а путем стављања забрана на принадлежности сваког задругара у висини дозвољеној законом о чиновницима грађанског реда.

Ове забране извршиће без наплате таксе на основу непосредног савезовог тражења оне државне и самоуправне власти преко којих се принадлежности службеника ликвидирају односно исплаћују; овако прикупљене суме доставиће дотичне власти без признаничне таксе свакомесечно савезу путем чековног рачуна савеза код поштанске штедионице. Савез може ову наплату вршити и из друге имовине задругара односно њихових правних наследника, али само редовним овршним путем.

7) За своја потраживања од задругара може и задруга у сваком случају тражити обезбеђење и наплату на принадлежности задругара на исти начин код истих власти и са једнаким правима предвиђеним у претходној (6) тачци.

Једнако право припада и савезу за наплату оних потраживања, која је задруга пренела на савез.

Б. Савез задруга државних службеника.

VI Ойште одредбе

Чл. 54. — Све задруге основане по овом закону морају ступити у Савез задруга државних службеника са седиштем у Београду. Задругу која у року од три месеца од дана оснивања не приступи савезу, суд ће на претставку савеза растурити.

Исто тако могу ступити у овај савез набављачке, потрошачке, станбене и кредитне задруге државних службеника, које су основане пре овог закона, ако своја правила саобразе са овим законом, али под условом предвиђеним у чл. 3.

Чл. 58. — Савез се оснива уделима и на ограниченој одговорности задруга.

Један удео не може бити мањи од 500.— динара, а свака је задруга дужна да упише на сваких сто својих задругара најмање један удео.

Примљена задруга одговара Савезу најмање два пута онолико, колико износи збир суме свих њезиних удела, како за будуће обавезе Савеза, тако и за обавезе што их је Савез, пре њезиног ступања у Савез, на се примио.

Чл. 59. — Задатак је савеза:

1. да уједини у једно коло све задруге државних службеника основане по овом закону;

2. да се стара о оснивању нових задруга на основу овог закона;

3. да преко нарочитих ревизора врши прегледе и одржава надзор над радом и стањем својих задругара;

4. да набавља намирнице и све друго што је потребно за рад његових задруга, а у циљу општег снабдевања задругара;

5. да када се прилика укаже приступи и самопроизводњи појединих намирница и да ради тога подиже радионице, фабрике и томе слично;

6. да прима новац на штедњу како од задругара тако и од незадругара;

7. да отвара кредит својим задругарима, да кредитом помаже градње и куповине станова задруга и да сам подиже задружне домове за становање и за друге сврхе задруга и чиновничких установа;

8. да организује осигурање међу задругарима својих задруга;

9. да организује и друге врсте старања за помоћ у старости, изнемоглости и т. д. задругара; у ту сврху осниваће и подицаће болесничко-посмртне установе за државне службенике (задругаре), опоравилишта, домове за васпитање и негу деце и сирочади задругара и сличних установа;

10. да према сваком претставља и брани интересе својих задругара; и

11. да организује задружну пропаганду и задружно образовање.

Чл. 60. — Савез може ради предузимања или остваривања појединих својих смерова сту-

пити у споразум или заједницу с појединим или свима задружним савезима у Краљевини Југославији.

Исто тако може Савез у вези са појединим или са свима осталим задружним савезима оснивати и нарочите задружне установе.

Чл. 61. — Оснивању Савеза може се приступити, кад се у тој намери сложе најмање три задруге; престаће тек онда кад број његових задруга спадне испод три.

Чл. 62. — Савез мора имати своја правила, која морају садржавати:

1. фирму и седиште Савеза;

2. делокруг рада;

3. услове за примање нових задруга и одредбе о престанку чланства;

4. одредбе о томе: колико и кад мора свака задруга унети у Савез као свој удео и како задруге одговарају за обавезе Савеза;

5. одредбе о саставу и прегледу биланса и распоређивању вишка;

6. одредбе о сазивању скупштина, оверавању скупштинских одлука и руковању радом скупштине;

7. одредбе о томе који је број задругара потребан за пуноважно решавање на скупштини;

8. одредбе о бирању управног и надзорног одбора, колико ће лица састављати управни а колико надзорни одбор, која су права а које дужности њихове, како ће се надзиравати њихов рад;

9. одредбе о томе, како ће се постављати службеници Савеза;

10. одредбе о томе, како ће се објављивати одлука Савета.

Чл. 63. — Кад се оснује Савез, управни одбор Савеза дужан је поднети првостепеном суду за град Београд пријаву за увођење Савеза у задружни регистар. Тој пријави имају се приложити;

1. правила Савеза која ће потписати представници задруга које су Савез основале;

2. препис записника о избору управног и надзорног одбора.

Том приликом се морају чланови управног одбора својеручно пред судом потписати или му послати своје потписе оверене од надлежне власти.

Суд је дужан донети одлуку о увођењу Савеза у регистар и саопштити је оснивачима Савеза најдаље за три дана кад му правила буду поднета. Кад суд одобри правила, он ће оверити један примерак, ставити на њему да је Савез уведен у регистар и вратити га управном одбору.

Остала писмена документа остају код суда.

Чл. 64. — Прописи чланова 12., 13. и 15. закона важе и за Савез.

VII Орѓани савеза

Чл. 65. — Савез мора имати управни и надзорни одбор. Чланови ових одбора морају

бити из реда чланова задруга које су у Савезу, но они не могу бити у исто време и чланови управног или надзорног одбора тих задруга.

Чл. 66. — Права, дужности и одговорност управног и надзорног одбора Задруге државних службеника прописана чл. 18.—31. (изузев чл. 28.) овог закона простиру се и на управни и надзорни одбор Савеза.

Чл. 67. — Скупштине Савеза су редовне и ванредне.

На скупштини има свака задруга до 500 чланова за сваку почету стотину по један глас, од 500 чланова па на више, од сваких почетих 500 чланова по један глас.

Чл. 68. — Редовна скупштина мора се састати сваке године најдаље до краја јуна.

Иста решава:

1. бира перовођу и три потписника записника;

2. о изменама у правилима;

3. о годишњем рачуну Савеза, о подели вишка или попуњавању губитка;

4. бира чланове управног и надзорног одбора;

5. утврђује границе у којима се Савез сме кретати при одобравању кредита својим задругама;

6. утврђује укупну суму коју не смеју прећи зајмови што их Савез гради и штедионички улози што му се поверавају;

7. о предлозима управнога и надзорнога одбора и о предлозима и жалбама појединих чланова;

8. бира пуномоћнике, кад се реши да Савез поведе парницу противу чланова надзорног одбора;

9. о престанку Савеза, и

10. бира ликвидаторе, кад се пуноважно реши да Савез престане.

Ванредну скупштину сазива Управни одбор према потреби и она решава о предметима, који се ставе на дневни ред.

Чл. 69. — Прописи чл. 35. и 36. о сазиву и раду скупштине задруга важе и за скупштину Савеза.

Биланс Савеза оштампаће се и благовремено доставити задругама.

Чл. 70. — Капитал Савеза образује се овако:

1. из удела, које упишу и уплате задруге;

2. из капитала који ће се образовати задржавањем у току од пет година годишње по једну десетину од једномесечног додатка на скупоћу од свих државних службеника. Овај део има се наплатити било од једаред било у току од два месеца;

3. из капитала, који ће се образовати наплаћивањем у току од пет година један од сто од свих исплата из државне касе на извршење испоруке (набавке) држави;

4. из капитала, који ће се образовати задржавањем и то по 10 (десет) динара месеч-

но од принадлежности свију активних државних службеника прве, друге и треће категорије, а по 5 (пет) динара месечно од принадлежности свију осталих лица поменутих у члану 1. овог Закона. Задржавање ово вршиће се у 36 једнаких месечних рата почињући од 1. јула 1928. године. За нове државне службенике задржавање почиње од дана исплате њихове друге месечне принадлежности. Задржавање извршују по службеној дужности државне касе, код којих поменута лица примају своје принадлежности односно пензије. Задржане суме књижиће државне касе као депозит Савеза и у току истог месеца, када су наплаћене, положиће их код Поштанске Штедионице на чековни рачун Савеза Набављачких Задруга Државних Службеника у Београду. Овај капитал употребиће Савез првенствено за кредитирање Станбених и Кредитних Задруга.

Ако се неко од напред поменутих лица за десет година од почетка задржавања не користи радом Станбених или Кредитних Задруга, има право на повраћај задржане му суме.

Овако задржане суме исплатиће Савез на захтев смрти онога лица од кога су задржане, његовим правним наследницима.

Суме под 2. и 3. државна је каса дужна на крају сваког месеца предавати благајни Савеза и оне прелазе коначно у својину Савеза. На тај капитал немају право задруге, ако би престале бити чланови Савеза нити га могу делити, ако би Савез престао. У том случају са овим делом капитала поступиће се као са претеком савезног резервног фонда.

У књигама Савеза мора се водити посебно свака врста капитала.

За обавезе Савеза одговара у првоме реду капитал од самих задруга; у другом реду и тек кад се исцрпи капитал од самих задруга по тачци првој, одговара капитал по тачци другој; у трећем реду и тек кад се то исцрпи капитал по тачци трећој.

Чл. 71. — Задруге које из Савеза буду искључене одговарају Савезу за његове обавезе још две године рачунајући од 31. децембра оне године, у којој је престало њихово чланство у Савезу.

Удео исплатиће се на основу савезног биланса за последњу годину, у којој је још трајала одговорност.

Чл. 72. — Савез мора образовати резервни фонд, који се не сме употребити ни на шта друго сем на покривање губитака на пословима правилно предузетим а штетом окончаним.

Ако би Савез престао, његов претекли резервни фонд има се предати Главном задружном савезу Краљевине Југославије у Београду, који ће га чувати и интересом умножавати, па кад се оснује у Краљевини Југославији истоветан Савез, онда ће га предати томе новом Савезу.

Чл. 73. — Вишак који се на крају пословне године покаже у раду Савеза, распоређује се овако:

1. проценат, који се правилима одреди за резервни фонд, но који ни у ком случају не сме бити мањи од 50%;

2. проценти, који ће се правилима одредити на разне привредне, просветне и хумане смерове, које Савез намерава вршити;

3. проценат који ће се правилима одредити за пензиони фонд савезових службеника. Савез може основати пензиони фонд, и за особље свију својих задруга, а према правилнику који ће донети управни одбор;

4. проценат који ће се правилима одредити за награде управном и надзорном одбору и службеницима савеза;

5. остатак ће се употребити за оснивање и јачање фонда за покриће разних штета (Савеза и Задруга) и за јачање фонда за установе поменуте у тачци 9. члана 59., а према решењу редовне скупштине.

На уплате на име удела појединих задруга Савез не плаћа никакав интерес.

Чл. 74. — Ради надзора појединих задруга Савез мора прописати нарочита правила и имати нарочите ревизоре.

Савез је дужан да сваку задругу прегледа најмање један пут у две године.

Ревизор мора прегледати сав рад и стање задруге, а свака задруга је дужна да допусти ревизору Савеза да јој прегледа: сав рад, све књиге, биланс, писмена, благајницу, ефекте, робу као и све остале документе и вредности, којима рукује или које притежава. Исто је тако управа сваке задруге дужна дати ревизору сва потребна обавештења.

Ревизор саставља о сваком прегледу протокол и предаје га управном одбору Савеза, који ће на основу протокола дати прегледаној задрузи потребна наређења.

Управни одбор може, ако то нађе за сходно, на основу ревизијског протокола противу задруге или противу појединих њезиних задругара поднети тужбу надлежном суду. Управни одбор то мора учинити кад се утврди у задрузи каква кривична злоупотреба или кад се утврди, да је неко од задругара примио провизију од задругиних лифераната.

Чл. 75. — Министар финансија има право поставити свога комесара у Савезу.

Комесар има право контролисати целокупан рад Савеза, да би се уверио, да ли се тај рад креће по прописима овог Закона и правилима Савеза.

Управни и надзорни одбор дужни су, да бар на два дана пре састанка сваке своје седнице и бар на четрнаест дана пре састанка скупштине извести комесара о дану и часу кад ће се и где ће се држати седница или скупштина и поднети му главне тачке дневног реда.

VIII Казне

Чл. 76. — Чланови управног и надзорног одбора као и службеници Савеза и задруга за све злоупотребе учињене у руковању имовином задруге или Савеза одговарају исто онако као и државни чиновници за злоупотребе у службеној дужности.

IX Повластице

Чл. 77. — Задруге и Савез ослобађају се свих такса око оснивања, око потврђивања

правила, књига и обавеза, за оверавање потписа, и у опште за све радње што их с државним или општинским властима имају.

Чл. 78. — Задруге и савез ослобађају се пореза и свих приреза за рад, капитал и приход.

Чл. 79. — За превоз робе и других предмета што примају или шаљу државним железницама и бродовима, задруге и Савез ће плаћати педесет од сто (50%) од обичних тарифа одређених за превоз појединих врста робе.

Комесар министра финансија и ревизори Савеза за путовања ради оснивања и прегледа задруга, као и ради држања зборова задружних имају право на бесплатан подвоз државним железницама и бродовима.

Чл. 80. — Задруге и Савез уживаће све оне повластице које имају, или би добила поједина повлашћена предузећа, а које су побројане у Закону о потпомагању домаће индустрије у Краљевини Србији.

Чл. 81. — Министарство финансија уступаће Савезу девизе за његове набавке из иностранства по најповољнијем курсу, по коме је држава у стању да их набави.

Чл. 82. — Држава ће у колико је то могућно, уступити Савезу и задругама без икакве накнаде потребне просторије за њихово посло-

вање и земљишта за подизање зграда које су им потребне.

Угаљ и дрва из државних рудника и шума уступаће се Савезу и задругама по режијским ценама.

Х Прелазна наређења

Чл. 83. — Изузетно могу се примати у Савез задруга државних службеника такође и задруге службеника самоуправних тела и комора, а исто тако могу овакова лица бити и чланови појединих задруга државних службеника, пошто испуне исте услове као и државни службеници.

Чл. 84. — Савез и све његове задруге дужне су да у року од једне године саобразе своја правила одредбама овога закона. За ову измену правила довољна је проста већина на скупштини заступљених гласова без обзира на друкчије прописе правила односно броја задругара и гласова потребних за измене правила.

Уредба од 5. децембра, 1920. год., објављена је у Бр. 292. Службених новина од 30. децембра, 1920 год.

Уредба о изменама и допунама од 12. маја, 1928. год., објављена је у Бр. 107. — XXXV Службених новина од 12. маја, 1928. год.

Закон о изменама и допунама од 3. новембра, 1931. год., објављен је у Бр. 263. — LXXXII од 10 новембра, 1931. год.

ПРАВИЛА

1 Бр. 37354. — О. од 12 новембра, 1931 год.,

о полагању државног стручног испита у ресору Министарства трговине и индустрије

Чл. 1. — Чиновнички приправници Министарства трговине и индустрије и подручних мустанова могу бити постављени на једно чиновничко службено место само ако поред испуњења осталих услова положе државни стручни испит, прописан овим правилима.

Чл. 2. — С обзиром на струке, полагаће испит према посебним прописима:

- а) Наставници трговачких, занатских и других стручних школа;
- б) Чиновници Државне хипотекарне банке;
- в) Чиновници Управе за заштиту индустријске својине;
- г) Чиновници Контроле мера;
- д) Чиновници Државног завода за унапређење индустрије и занатства.

Остали чиновнички приправници у ресору Министарства трговине и индустрије, полажу

државни стручни испит, према нижим одредбама.

Чл. 3. — Приправник мора да се упозна са свим гранама службе и свим званичним пословима концептних односно концептно помоћних, стручних или канцеларијских чиновника, те је и задатак испита да кандидат покаже потребну спремину за такав рад.

Чл. 4. — Државни стручни испит се полаже према томе коју школску спремину кандидат има и какве функције врши.

Чл. 5. — Приправници са факултетском или њој равном стручном школском спремом полажу државни испит према својим специјалним функцијама, које врше, из једне од ових група:

- I. Административно-правне групе и
- II. Инжињерско-техничке и хемијске групе.

Чл. 6. — Испит из административно-правне групе састоји се из два дела: општег и посебног (економско-политичког).

Чл. 7. — А. Општи део испита обухвата:

- 1) Теорију административног права у најглавнијим цртама с обзиром на примену у Министарству;
- 2) Позитивно законодавство;

- а) Устав Краљевине Југославије;
 - б) Закон о Државном савету и Управним судовима, Закон о Главној контроли, Закон о чиновницима, Уредба о организацији Министарства трговине и индустрије, Закон о уређењу врховне државне управе, Уредба о подели на одељења Претседништва министарског савета и Министарстава, Закон о називу и подели Краљевине на управна подручја, Закон о унутрашњој управи, Закон о банској управи; Закон о општем управном поступку са изменама и допунама у њима; Закони који се тичу Народног претставништва, Закон о удружењима, зборовима и договорима, Закон о смањењу припадности;
 - в) Закон о Државном рачуноводству, Закон о таксама и Правилник о извршењу истог;
 - г) Закон о радњама и обртном реду; Трговачки закон, Закон о акционарским друштвима, Закон о берзама, Закон о мерама, Закон о испитивању чистоте злата и сребра, Закон о општинској мерини, Закон о општој царинској тарифи, Закон о увозу на прераду, Закон о коморама и њихове статуте;
 - д) Закон о Државној хипотекарној банци, Закон о Народној банци, Закон о управи за заштиту индустријске својине, Закон о Државном заводу за унапређење индустрије и занатства;
 - ђ) Закон о средњим школама, Закон о Српској краљевској трговачкој академији у Београду, Закон о средњој техничкој школи у Београду, Закон о женским занатским школама, Закон о мушким занатским школама.
- Б. Посебни (економско-политички) део обухвата:

Опште познавање економско-финансијских наука, привредне структуре Краљевине Југославије, трговинске, индустријске и занатске политике Краљевине Југославије, банкарства и кредита.

Чл. 8. — Испит из инжењерско-техничке и хемијске групе састоји се такође из два дела: општег и посебног.

А. Општи део испита обухвата само позитивно законодавство, и то:

- а) Устав Краљевине Југославије;
- б) Закон о чиновницима, Уредба о организацији Министарства трговине и индустрије, Закон о уређењу врховне државне управе, Уредба о подели на одељења Претседништва Министарског савета и Министарстава, Закон о називу и подели Краљевине на управна подручја, Закон о унутрашњој управи, Закон о банској управи; Закон о општем управном поступку са изменама и допунама у њима;
- в) Закон о Државном рачуноводству, Закон о таксама и Правилник о извршењу истог с обзиром на примену у овом Министарству;
- г) Закон о радњама, Закон о мерама, Закон о општинској мерини, Закон о осигурању радника, Закон о коморама и њихове статуте;
- д) Закон о Управи за заштиту индустрије својине, Закон о државном заводу за унапређење индустрије и занатства.

Б. Посебни део обухвата ове предмете: За инжењере-хемичаре, инжењере-технологе и хемичаре.

Опште знање из:

- 1) свију грана хемије;
- 2) хемијске технологије и механичке технологије;
- 3) познавање домаће хемијско-техничке индустрије.

Чл. 9. — Приправници са потпуном средњешколском или њој равном стручном спремом у колико специјалним прописима нису обавезни на полагање нарочитог стручног испита, полажу државни стручни испит, који се састоји из ових предмета:

- 1) Устав Краљевине Југославије;
- 2) Опште одредбе о организацији државне управе, Закон о уређењу врховне државне управе, Уредба о подели на одељења Претседништва министарског савета и Министарстава, Закон о називу и подели Краљевине на управна подручја, Закон о унутрашњој управи, Закон о банској управи, главније одредбе закона о чиновницима, Уредба о организацији Министарства трговине и индустрије, Закон о општем управном поступку са изменама и допунама у њима;
- 3) Закон о државном рачуноводству, Закон о таксама са обзиром на његову примену у Министарству;
- 4) Закон о радњама и акционарским друштвима, Закон о државној хипотекарној банци, Закон о Управи за заштиту индустријске својине, Закон о Државном заводу за унапређење индустрије и занатства.

Чл. 10. — Приправници са непотпуном средњешколском или њој равном стручном

школском спремом где их има, полагају само усмен испит из ових предмета:

Опште одредбе о организацији државне управе (специјално организација Министарства трговине и индустрије, главнији прописи Закона о таксама с обзиром на примену у Министарству са Правилником о извршењу истог), опште одредбе Закона о чиновницима и осталим државним службеницима грађанског реда, инструкције о раду архивског особља и у опште темељно познавање свих архивских полова.

Чл. 11. — Испит за приправнике означене у чл. 5 и 9 је писмен и усмен.

Писмени испит приправника означених у чл. 5 састоји се из домаћег рада и писменог задатка а приправника означених у чл. 9 само из писменог задатка.

Испитна комисија одређује тему за домаћи рад, који кандидат има да поднесе у року, који не може бити краћи од месец дана нити дужи од три месеца, од пријема теме.

Ако домаћи рад буде примљен, кандидат се пушта на израду писменог задатка.

Писмени задатак се састоји у изради два практична случаја, које одреди испитна комисија из материје одређене за испите овим правилником, а који се дају кандидату на дан одређен за израду истог.

При изради писменог задатка искључена је јавност. Израда траје најдуже за приправнике означене у чл. 5 шест а за приправнике означене у чл. 9 четири сата.

Израда писменог задатка обавља се под надзором једног члана испитне комисије.

Приправнику се при изради писменог задатка стављају на расположење службене збирке закона и прописа.

Кандидат може полагати усмени испит само ако положи цео писмени испит.

Усмени испит је јаван и полаже се првог дана после дана одређеног за израду писменог задатка.

Чл. 12. — Право на полагање испита стице приправник по навршетку друге године своје приправне службе.

Чл. 13. — Ако приправник не положи писмени испит, не пушта се на усмени испит и сматра се да тога пута испит није положио.

Ако приправник одустане од испита, сматра се да испит није положио.

Чл. 14. — Приправник може највише три пута полагати државни стручни испит. Размак између испита мора бити најмање шест месеци.

Чл. 15. — Приправник, који не положи стручни испит до навршетка пете године приправне службе, или који га и трећи пут не положи пре тога рока, отпушта се из приправне службе у ресору Министарства трговине и индустрије.

Чл. 16. — Приправнику, који пре положеног стручног испита ступи у ресор Министарства трговине и индустрије из ког другог ресора, односно струке време проведено у ранијем ресору односно струци рачуна се у рок приправне службе у ресору Министарства трговине и индустрије, али он мора провести у новој струци најмање једну годину дана, па да може уз остале услове стећи право на полагање испита, но са том годином не може да прекорачи крајњи рок од пет година приправне службе.

Чл. 17. — Испитни су рокови за усмени испит: мај и новембар.

Испити се полагају у Министарству трговине и индустрије односно код надлежне банске управе пред комисијом, коју одређује Министар односно надлежни бан.

Приправник полаже испит по правилу пред комисијом надлежном за подручје, у коме је служио на дан подношења молбе за пуштање на испит. Приправници Министарства полагају испит пред комисијом у Министарству.

На испит приправника означених у чл. 5. из свог ресора код Краљевских банских управа Министар шаље свога изасланика, који може суделовати у пропитивању ради чега ће банска управа благовремено извештавати Министарство о дану полагања испита.

Чл. 18. — Чланове комисије и деловођу поставља Министар односно бан решењем за сваку годину унапред, и њихово наименовање

објављује се у „Службеним новинама” односно службеном листу банске управе.

Чл. 19. — Испитну комисију образују:

а) За приправнике из административно-правне групе означене у чл. 5 и за приправнике означене у чл. 9 и 10, где кандидата означених у чл. 10 има, тројица међу најстаријим чиновницима Министарства, односно банске управе.

б) За кандидате из инжињерско-техничке и хемијске групе један од најстаријих чланова испитне комисије из тач. а) овога члана и два инжињера из струке, којој кандидат припада.

У комисију код банских управа улазе и чиновници струке из које се испит полаже.

Истим решењем поставиће се за исти период времена и три заменика члановима испитне комисије под а) и два заменика инжињера за сваку инжињерско-техничку и хемијску групу, а тако исто и деловођа комисије и његов заменик.

Чланови комисије и деловођа, који се бирају из редова чиновника, морају бити стални чиновници са школском спремом поменутом у чл. 5.

Чл. 20. — Испитна комисија се састаје на позив Општег одељења Министарства трговине и индустрије односно банске управе.

Чл. 21. — Најстарији члан комисије је претседник исте.

Претседник руководи радом комисије.

Дужност је деловође да води записник комисије и да отправља све административне послове око полагања испита.

Чланови комисије, који су са приправником у доказаном непријатељству или у односу рођака по правој линији, или по побочној до четвртог степена закључно, мужа и жене или сродника по браку до другог степена закључно, не могу суделовати као испитивачи.

Чл. 22. — Молбу за полагање државног стручног испита упућује приправник преко свога непосредног старешине, Министарству трговине и индустрије односно банској управи.

У молби је приправник дужан да наведе податке о годинама државне службе и из које од прописаних група има да полаже испит. На предлог старешине, који је дужан молбу спровести најдаље у року од 15 дана Министар односно Бан доноси одлуку о праву приправника на полагање испита.

Чл. 23. — О одређеном дану за полагање испита, приправник се извештава преко непосредног старешине.

Испити се обављају за време канцеларијског рада, а и после истог ако потреба захте.

Чл. 24. — О току испита води се за сваког приправника засебан записник у нарочитој књизи, у који се, поред осталих нужних података уписује и одлука комисије о томе, да ли

је приправник положио испит или није. Препис овог записника се заводи у деловодни протокол.

Записник потписују: претседник, сви чланови и деловођа комисије.

Оцене о показаном успеху кандидата су:

- 1) положио једногласно,
- 2) положио,
- 3) није положио.

Чл. 25. — Резултат испита саопштава се одмах кандидату, а по томе претседник комисије доставља препис записника рада са осталим актима Општем одељењу Министарства односно банске управе.

Чл. 26. — Ако је приправник испит положио, Опште одељење заводи решење комисије у службенички лист и персоналну књигу, а опште одељење код банских управа осим тога извештава о томе Министарство, где се налази други примерак службеничког листа приправника, ради уношења одлуке комисије у примерак службеничког листа и персоналну књигу, који се код њега налазе.

На захтев приправника Министарство односно банска управа издаје уверење о резултату испита, без ознаке да ли је испит редован или понован.

Чл. 27. — Приправници, који су у другом ком ресору положили државни стручни испит, ослобођавају се испита из оних предмета, који

улазе у испитни програм (чл. 7, 8, 9, 10), а које су већ положили у другом ресору.

Чл. 28. — Лица са нижом школском спремом ако накнадно стекну вишу школску спрему не могу напредовати у више положајне групе и звања, везана са стеченом вишом школском спремом, док не положи државни стручни испит по овде прописаним правилима, који се тражи за групе и звања (чл. 5, 6, 7, 8, 10 и 11) везана са том вишом спремом.

Чл. 29. — Лице, које из које друге струке државне службе грађанског реда, или из које друге државне службе или из самоуправне службе прелази у државну службу у ресору Министарства трговине и индустрије, мора поред испуњења осталих услова пре прелаза положити прописани државни стручни испит.

Министар трговине и индустрије може ослободити полагања овог испита лице, које прелази у четврту или вишу положајну групу.

Чл. 30. — За припрему и полагање испита приправника означених у чл. 5 и 9. може се одобрити једномесечно одсуство.

Чл. 31. — На име хонорара председнику, члановима комисије и деловођи, плаћају сваком:

Кандидати именовани у чл. 5 по 100.— дин.
Кандидати именовани у чл. 9 по 80.— дин.
Кандидати именовани у чл. 10 по 50.— дин.

За преглед домаћег рада кандидат-приправник плаћа 200 динара, који се деле председнику и члановима комисије.

Чл. 32. — Испит из инжењерско-техничке и хемијске групе могу полагати кандидати-инжењери технолози и инжењери хемичари, који после свршеног техничког факултета имају најмање две године праксе у државној или приватној служби своје струке.

Кандидати који се желе користити одредбама привремене Уредбе о овлашћеним инжењерима и архитектима Бр. 27327 од 8 октобра 1924. године, морају то у својој молби нарочито истаћи и назначити. У овом ће се случају од њих тражити потпуно знање дисциплина, које су овим правилима предвиђене за испит, а домаћи рад ће обухватити израду пројекта хемијско-техничких индустријских постројења или какву већу хемијску анализу.

Министарство трговине и индустрије издаваће овим кандидатима специјална уверења о положеном инжењерском испиту.

Чл. 33. — Ова Правила ступају на снагу када буду обнародована у Службеним новинама.

Службене новине Бр. 275. — LXXXVI од 24. новембра, 1931. год.

УРЕДБА

Бр. 68000. — 1 од 26 септембра, 1931. год.,

о припадностима у природи државних службеника
грађанског реда.

На основу става 3., §-а 29. Закона о чиновницима од 31. марта, 1931 год., прописује се ова Уредба о припадностима у природи државних службеника грађанског реда:

1 Министарство шума и рудника

Чл. 1. — (1) Службеници шумских управа добијају бесплатно огревна дрва, и то:

- а) чиновници 27. пр. м. годишње;
- б) чиновнички приправници и званичници 12 пр. м. годишње;
- в) служитељи 6 пр. м. годишње.

(2) Неожењени службеници добијају половину количине одређене у претходном ставу.

(3) Дрва ће се издавати уметрена, у три равномерне рате, четворомесечно унапред, без права на накнаду за довоз до стана.

(4) Ако би издавање огреwnих дрва било немогуће, или би стајало државу више него што износи њихова тржишна цена, Министар шума и рудника може одредити накнаду у новцу према стварним тржишним ценама огреwnих дрва у дотичном месту.

Чл. 2. — (1) Службеници шумских управа добијају депутат у земљишту (ливаде или оранице), и то:

- а) чиновници 4 хектара;
- б) чиновнички приправници и званичници 2 хектара;
- в) служитељи и лугарски помоћници 1 хектар.

(2) Депутат у земљишту издаје се службеницима за целу економску годину (од 1. септембра једне до 30. октобра идуће године) и то само на подручју њихове шумске управе.

(3) У нарочитим случајевима може Министар шума и рудника, на личну одговорност службеника, дозволити издавање овог земљишта под закуп или на половину плода с тим, да купац односно наполичар не може бити активни државни службеник.

(4) Премештени односно пензионисани службеници задржавају право на уживање додељеног им депутата у земљишту до краја односне економске године. Ово важи и за њихове удове односно законите наследнике у случају њихове смрти.

Чл. 3. — Службеници на државним рударским предузећима добијају бесплатно огрев

а осветљење где постоји електрично или гасно постројење.

II Министарство пољопривреде

Чл. 4. — Службеници пољопривредних огледних и контролних станица у Топчидеру, Загребу, Сплиту, Осиеку, Љубљани и Марибору, енолошких станица у Загребу, Сплиту, Букову и Марибору и пољопривредних школа у Ваљеву, Букову и Крижевцима добијају за домаћу потребу животне намирнице произведене на овим добрима за 30% јевтиније од тржишне цене.

Чл. 5. — Службеници набројани у претходном члану, који имају стан у установи где су на служби, добијају бесплатно огрев и осветљење ако је у дотичној установи уведено електрично или гасно осветљење.

III Министарство правде

Чл. 6. — Неожењени званичници, стручни службеници, чувари и служитељи казнених завода и завода за извршивање мера безбедности, као и они ожењени којих породице живе изван места завода, добијају, кад станују у заједничком стану — касарни, бесплатно постелеу са постелним стварима, осуђеничку послугу за чишћење соба, огрев и осветљење. За ове службенике држава ће плаћати општинске и друге таксе (водовод, чишћење оцака и т.сл.).

Чл. 7. — (1) Службеници казнених и сличних завода, изузев неожењених службеника који станују у заједничком стану — касарни, добијају бесплатно огревна дрва, без права на накнаду за довоз до стана, и то:

- а) управник завода 27 пр. м. годишње;
- б) остали чиновници 18 пр. м. годишње;
- в) чиновнички приправници и званичници 12 пр. м. годишње.
- г) служитељи 6 пр. м. годишње.

(2) Неожењени службеници, као и они ожењени, којих породице живе изван места завода, добијају половину количине одређене у претходном ставу.

(3) Сваки службеник завода може откупити од завода до 4 тоне угља годишње по цени коштања рачунајући ту и режијске трошкове.

(4) Неожењени службеници који станују у заводским зградама са централним ложењем не добијају огревна дрва, а ожењени добијају само једну четвртину количине одређене у ставу 1 овога члана.

Чл. 8. — (1) Службеници завода добијају бесплатно осветљење у заводским становима.

(2) Где електрично осветљење није уведено издаваће се потребна количина петролеума, коју ће према предлогу посебне комисије одобравати Министар правде за сваку годину, и то:

- а) чиновницима VII и више положајне групе до 60 литара годишње;
- б) чиновницима VIII, IX и X положајне групе до 45 литара годишње;

в) чиновничким приправницима и осталим службеницима, који имају право на бесплатно осветлење, до 30 литара годишње.

Чл. 9. — (1) Право на бесплатне кућне баште имају:

а) управник завода	до 1000 м ²
б) заменик управника	до 600 м ²
в) остали чиновници	до 400 м ²
г) стручне пословође	до 300 м ²

(2) Величину баште одређује за сваког појединог службеника Министар правде.

Чл. 10. — (1) Службеници завода добијају за домаћу потребу поврће, свеже воће, млеко и све млечне производе завода за 30% јевтиније од тржишне цене на велико у најближој околини а количину ових намирница одређује управник завода према броју чланова породице.

(2) Све остале животне намирнице, које завод набавља на велико, могу се продавати службеницима завода по цени коштања, рачунајући ту и режијске трошкове. Ако ове намирнице производи сам завод, могу се продавати службеницима завода за 10% јевтиније од тржишне цене на велико, а количину ових намирница одређује управник завода.

(3) Хонорарни службеници (свештеници, учитељи, лекари, марвени лекари ит.д.) могу такође добијати поврће, свеже воће, млеко и млечне производе завода за 30% јевтиније од тржишне цене у најближој околини.

Чл. 11. — (1) Чувари који врше надзор у болници, кујни и пекарници добијају бесплатно хлеб и храну прописану за болесне осуђенике.

(2) Чувари који врше стражарску службу код пољских радова изван завода на даљини већој од два километра добијају бесплатну храну која се даје радницима-осуђеницима.

(3) Чувари добијају дневно по један хлеб прописан јеловником за казнене заводе.

Чл. 12. — За неожењене и оне ожењене званичнике и служитеље, којих породице живе изван завода, основаће се при сваком заводу заједничка кујна, која ће уживати све властите из члана 10., а поред тога добијаће бесплатно: посуђе, куваре-осуђенике, дрва за кување и потребно осветлење.

Чл. 13. — Дневничари који врше службу чувара, добијају исте принадлежности као и чувари по одредбама ове Уредбе. Остали дневничари добијају принадлежности предвиђене овом уредбом за званичнике односно служитеље.

Чл. 14. — (1) Службеници средишних судских затвора и то: управник, рачуновођа, заповедник чувара, његов заменик, машиниста, ложач и целокупно чуварско особље добијају одговарајуће принадлежности из члана 6—10 ове уредбе.

(2) За хонорарне службенике и дневничаре судских затвора, важи став 3., члана 10. и члан 13. ове уредбе.

Чл. 15. — (1) Службеници државних завода за васпитање и поправљање деце и малолетника добијају исте принадлежности као и односни службеници казних завода по овој уредби, а васпитачи који станују у заводу добијају још и бесплатну храну.

(2) За хонорарне службенике државних завода за васпитање и поправљање деце и малолетника важи став 3., члана 10. ове уредбе.

IV Министарство социјалне политике и народној здравља

Чл. 16. — Службеници инвалидских домова и државних дечијих установа, и то само они, који станују у овим домовима односно установама, добијају бесплатан огрев, а осветлење ако постоји електрично или гасно постројење.

Чл. 17. — Храну за себе и чланове породице по режијској цени добијају:

- а) у државним болницама од преко 300 постеља; управник, економ, технички чиновник и магационер;
- б) у државним болницама од 150—300 постеља: економ и магационер;
- в) у државним болницама од 50—150 постеља: економ.

Чл. 18. — У свима државним болницама, без обзира на број постеља, добијају:

- а) секундарни лекари храну по режијској цени;

б) дежурни лекари бесплатну храну само за време службе, и

в) болничарско и подворно особље бесплатну храну стално.

Чл. 19. — Особље које има стан у државним болницама добија бесплатно огрев и осветлење.

Чл. 20. — Храну по режијској цени могу добијати и лекари стажисти и волонтери, апотекари и њихови помоћници и приправници, лаборанти, техничко и занатско особље и канцеларијско особље.

Чл. 21. — Нудиље и лаборанти хигијенских установа, који имају квалификације прописане у ставу 1. и 2., §-а 45 Закона о чиновницима од 31 марта 1931. г., добијају бесплатну храну. Ако у хигијенској установи не постоји кујна за исхрану особља добијају храну, било да се ова набавља у природи било да се плаћају рачуни за исхрану у гостионици но с тим, да сви ови издаци не смеју прећи суму од 450.— динара месечно од особе.

Чл. 22. — У државним болницама, у којима су смештене и клинике медицинских факултета, болничарско особље факултета може добијати храну по режијској цени.

Чл. 23. — Под режијском ценом разуме се сума стварних трошкова за све саставне де-

лове хране, који су за готовљење јела прописани по важећем болничком јеловнику, а према ценама по којима их болница набавља. На ове цене има се додати 10% на име трошкова око готовљења хране, у колико се узима из болничке кујне.

V Ойште одредбе

Чл. 24. — (1) Принадлежности у натури по одредбама ове уредбе, издају се у градицама стварне могућности.

(2) Службеници, који по овој уредби добијају бесплатно електрично осветљење плаћаће сами сијалице, а број и величину сијалице за сваки стан утврдиће посебна комисија.

Чл. 25. — Ова Уредба важи од 1. октобра, 1931. год., када престају важити: одредбе члана 2., одељка Г, Ж, и Ј Правилника о нарочитим додацима на плату у новцу или натури, ДРБр. 87000, од 3. јула, 1926., у колико су у супротности са одредбама ове уредбе; затим одредбе §§ 1–6, § 11. тачка 1, §§ 12 и 13 и став 1 и 2, § 14 Уредбе оспецијалним додацима у новцу и натури за државне службенике казних и сличних завода Бр. 5296, од 18. јануара, 1930. и одредбе §§ 1–3, 6–10, 12, 15, 16, 19 и 20 Уредбе о припадностима у нарави чиновника и осталих службеника државних и бановинских болница С.Бр. 10292. од 9. маја, 1930. год.

Службене новине Бр. 280. — LXXXIX од 30. новембра, 1931. год.

ПРАВИЛНИК

Бр. 41193. од 20. новембра, 1931. год.,

о саставу и вођењу спискова службеника Министарства грађевина и подручних му установа по рангу утврђеном по прописима Закона о чиновницима

На основу § 48. Закона о чиновницима од 31. марта, 1931. год., прописује се следећи Правилник о саставу и вођењу спискова службеника Министарства грађевина и подручних му установа по рангу утврђеном по прописима истог Закона:

Чл. 1. — За ранг чиновника и службеника из групе званичника и групе служитеља у Министарству грађевина и његовој спољној служби водиће се спискови и то:

- 1) Списак чиновника са факултетском спремом.
- 2) Списак техничара.
- 3) Списак административних и рачунских чиновника.
- 4) Списак практичних техничара.

5) Списак надзорника путова и надзорника вода.

6) Списак архивских чиновника.

7) Списак званичника.

8) Списак путара.

9) Списак служитеља.

10) Списак раденика-путара.

Чл. 2. — Спискови за вођење ранга имаће ове рубрике: тек. број, презиме и име, звање, положајна група, степен, периодска повишица, од када је у положајној групи, од када је у периодској повишици, колико има државне службе до 1. јануара 1932. год., датум рођења, примедба.

Чл. 3. — У спискове за вођење ранга по чл. 1. овог Правилника биће уписани сви службеници редом по рангу, почевши од најстаријег по рангу, а ранг службеника утврдиће се овим редом:

1) према групи;

2) према дужини службе у истој групи;

3) према рангу положаја са којег је дошао;

4) према дужини службе у истој струци;

5) према дужини службе уопште;

6) према датуму рођења.

У истој групи старији је онај који је раније добио више звање. Ранг звања одређује се према крајњој групи до које је звање распоређено.

Старешина надлештва према потчињеним службеницима има највиши ранг.

Чл. 4. — Означене рубрике у списковима за вођење ранга попуниће се тачним подацима, узетим из досијеа службеника као и из њихових службеничких листова, с тим да се овај посао има завршити најдаље у року од три месеца од дана ступања на снагу овог Правилника.

Чл. 5. — Сваки службеник има право да прегледа списак своје струке и тражи исправку ако сматра да му ранг није правилно одређен.

Чл. 6. — Овај Правилник ступа на снагу од дана обнародовања у „Службеним новинама”.

Службене новине Бр. 280. — LXXXIX од 30. новембра, 1931. год.

РЕШЕЊЕ

П.Бр. 37673. од 26. октобра, 1931. год.,

о распоређивању звања писара Српске краљевске академије наука у Београду

Министар просвете, у сагласности са претседником Министарског савета, Министром унутрашњих послова, министром правде и заступником министра финансија на основу § 347. Закона о чиновницима, а пошто звање писара Српске краљевске академије у Београду није разврстано Законом о чиновницима, 26. октобра 1931. године, решио је да се звање писара Српске краљевске академије у Београду распореди у IV и V положајну групу, с тим да то звање могу добити само она лица која испуњавају услове за секретара Министарства просвете.

П.Бр. 37673. — Из Министарства просвете, Опште одељење, од 18. новембра 1931. године, у Београду.

Службене новине Бр. 280. — LXXXIX од 30. новембра, 1931. год.

УРЕДБА

Бр. 75500. — I од 27. октобра, 1931. год.,

о додацима на скупоћу државних пензионера пензионисаних по ранијим законима

На основу члана 51. Закона о додацима на скупоћу државних службеника грађанског и војног реда, пензионера и пензионерки од 28. фебруара 1922. и чл. 2. Закона о измени законских одредаба, којима се прописује са слушање или одлучивање Министарског савета односно сагласност Финансијског одбора Народне скупштине, Претседник Министарског савета, на предлог Министра финансија, а по саслушању Министра правде и двојице по рангу најстаријих министара, под Бр. 75500/I, од 27. октобра 1931. одлучио је, да се Одлука Министарског савета о додацима на скупоћу државних пензионера и пензионерки Д.Р.Број 107201. од 8. октобра 1924. са свима изменама и допунама измени и да гласи:

I Лични додаток на скупоћу

Чл. 1. — (1) Лични додаток на скупоћу припада према разреду скупоће места у коме се пензионер стално настани.

(2) Разред скупоће и његово подручје одређује се према прописима, који у том погледу важе за активне државне службенике.

Чл. 2. — Пензионерима којима је пензија одређена према припадностима по законским прописима, који су важили пре ступања на снагу Закона о чиновницима и осталим државним службеницима грађанског реда од 31. јула 1923., Закона о устројству војске и морнарице од 9. августа 1923. и Закона о државном саобраћајном особљу од 28. октобра 1923., припада месечни лични додатак на скупоћу по овој табели:

I Онима који су пензионисани са више од 20 година службе признате за пензију:

са годишњом пензијом у динарима или крунама:	у месном разреду скупоће:		
	I	II	III
до 2999	1200	1000	900 дин.
од 3000—4999	1400	1200	1000 "
" 5000—6999	1600	1400	1200 "
" 7000 на више	1800	1600	1400 "

II Онима који су пензионисани са 20 или мање година службе признате за пензију:

са годишњом пензијом у динарима или крунама:	у месном разреду скупоће:		
	I	II	III
до 2999	900	800	700 дин.
од 3000—4999	1000	900	800 "
" 5000—6999	1200	1000	900 "
" 7000 на више	1400	1200	1000 "

III Онима који су пензионисани са звања званичника и служитеља или звања њима равног:

у месном разреду скупоће:

I	II	III
500	450	400 дин.

Чл. 3. — (1) Пензионерима из претходног члана, који су на дан пензионисања имали најмање 20 година службе признате за пензију, а пензионисани су са звања: покрајинског намењеника, бана, изванредног посланика и пуномоћног министра, председника и члана: Државног савета, Главне контроле, Касационог суда у Београду, Стола седморице у Загребу, Врховног суда у Сарајеву, Великог суда у Подгорици и Одељења Касационог суда у Новом Саду, помоћника министра, председника и потпредседника Апелационих судова, управника Управе фондова, управника Самосталне монопоске управе, Одељних престојника бивших Земаљских влада у Загребу и Сарајеву, редовног професора универзитета, ђенерала наше војске од уједињења до увођења у живот Закона о устројству војске и морнарице и ђенерала пређашње српске и црногорске војске, припада на име личног додатка на скупоћу по 3000 динара месечно, без обзира на величину пензије и место сталног становања.

(2) Овај додатак припада и пензионисаним министрима без обзира на године службе.

(3) Немају право на овај додатак они пензионери, који нису пензионисани са напред набројаних звања, без обзира на њихов ранг.

Чл. 4. — (1) Пензионерима из члана 2 који примају као пензију потпуне припадности положаја са кога су пензионисани, припада месечно лични додатак на скупоћу по овој табели:

I Онима који су пензионисани са звања чиновника:

са годишњом пензијом у динарима или крунама:	у месном разреду скупоће:			дин.
	I	II	III	
до 2999	1500	1300	1100	
од 3000—4999	1700	1400	1200	"
" 5000—6999	2000	1600	1300	"
" 7000—8999	2100	1800	1500	"
" 9000 на више	2200	1900	1600	"

II Онима који су пензионисани са звања званичника или звања њему равнo, без обзира на величину пензије.

у месном разреду скупоће:

I	II	III
750	700	650

III Онима који су пензионисани са звања служитеља или звања њему равнo, без обзира на величину пензије:

у месном разреду скупоће:

I	II	III
650	600	550

(2) Под пуним пензионерима по овом члану подразумевају се и они службеници, којима су за пензију урачунате и ратне године, те само на основу тога примају потпуне припадности положаја са кога су пензионисани.

(3) Изузетно припадају званичницима и служитељима државних саобраћајних установа, пуним пензионерима, и даље досадашњи додана скупоћу по члану 11. Закона о додацима на скупоћу активних службеника, пензионера и пензионерки државних саобраћајних установа од 30. марта 1922. са изменама и допунама од 13. априла 1922.

Чл. 5. — Породица умрлих државних службеника, којима је породична пензија одређена

према припадностима по законским прописима, који су важили пре ступања на снагу Закона о чиновницима и осталим државним службеницима грађанског реда од 31. јула 1923, Закона о устројству војске и морнарице од 9. августа 1923. и Закона о државном саобраћајном особљу од 28 октобра 1923, припада лични додатак на скупоћу из члана 2, и то:

а) по табели II ако је умрли службеник, од кога породица право доводи, био чиновник, и б) по табели III ако је умрли службеник од доба породица право доводи, био званичник или служитељ односно имао њима равнo звање.

Чл. 6. — (1) Пензионерима којима је пензија одређена према припадностима по Закону о чиновницима и осталим државним службеницима грађанског реда од 31. јула 1923. Закону о устројству војске и морнарице од 9. августа 1923. и 6. септембра 1929. и Закону о државном саобраћајном особљу од 28. октобра 1923., лични додатак на скупоћу припада по истом проценту, по коме им је одређена пензија, узимајући за основ лични додатак на скупоћу који им је припадао у часу пензионисања.

(2) Онима од напред поменутих пензионера, који су пензионисани пре 1. августа 1926, лични додатак на скупоћу, одређен по одредби претходног става, биће за онолико мањи, колико предвиђа решење Министарског савета ДРБр. 99000/26, а онима који су пензионисани у време од 1. јануара 1929. до 1. октобра 1931., и којима је у решењу о регулисању пензије узет као основ и додатак на службу односно положајни додатак, односно додатак

на чин и звање, лични додатак на скупоћу, одређен по одредби претходног става биће за онолико мањи, колико износи 5% од укупних месечних припадности изузимајући породични додатак на скупоћу.

(3) Подофицирима и жандармима којима је пензија одређена према припадностима по Закону о устројству војске и морнарице од 9. августа 1923. и 6. септембра 1929., Закону о жандармерији од 27. септембра 1930. и Уредби о изменама и допунама одредаба Закона о жандармерији, и Закона о жандармеријском пензионском фонду од 22. марта 1929. лични додатак на скупоћу припада по истом проценту, по коме им је одређена пензија, узимајући за основ овај месечни лични додатак на скупоћу:

а) за наредника-водника, вођу у ваздухопловству, вођу у морнарици, и наредника I класе у жандармерији:

у месном разреду скупоће:

I	II	III
940	752	705 дин.

б) за наредника, поднаредника и вишег и нижег музичара у војсци и морнарици, и за наредника II класе и поднаредника у жандармерији:

у месном разреду скупоће:

I	II	III
679	582	523 дин.

в) за каплара у жандармерији и жандарма:

у месном разреду скупоће:

I	II	III
523	485	465 дин.

(4) Лични додатак на скупоћу по овом члану не може бити месечно мањи од:

а) за оне који су пензионисани са звања чиновника, наредника-водника, вође у ваздухопловству, вође у морнарици и наредника I класе у жандармерији:

у месном разреду скупоће:

I	II	III
550	500	450 дин.

б) за оне који су пензионисани са звања званичника или служитеља, наредника, поднаредника и вишег и нижег музичара у војсци и морнарици, наредника II класе, поднаредника и каплара у жандармерији и жандарма:

у месном разреду скупоће:

I	II	III
400	350	300 дин.

Чл. 7. — Министрима и бановима којима је пензија одређена по одредбама Закона о чиновницима и осталим државним службеницима грађанског реда, од 31. јула 1923., Закона о допуни члана 139. Закона о чиновницима и осталим државним службеницима грађанског реда од 24. јуна 1929. и Закона о називу и подели Краљевине на управна подручја од 3. октобра 1929., припада лични додатак на скупоћу из члана 3, без обзира да ли им је пензија одређена према плати министра односно бана или према плати њиховог ранијег чиновничког звања.

Чл. 8. — Породицама умрлих државних службеника, министара и банова, којима је породична пензија одређена према припадностима по Закону о чиновницима и осталим

државним службеницима грађанског реда од 31. јула 1923., Закону о устројству војске и морнарице од 9. августа, 1923 и 6. септембра 1929. и Закона о државном саобраћајном особљу од 28. октобра 1923., припада исти лични додатак на скупоћу који су имала или би имала лица, од којих право доводе, да су стављена у пензију у часу смрти.

Чл. 9. — (1) Лицима која примају милосне опскрбине, животне ренте, помоћи, признања и потпоре, а на основу и у границама законских прописа, који су важили при ступању на снагу Закона о чиновницима и осталим државним службеницима грађанског реда од 31. јула 1923., Закона о устројству војске и морнарице од 9. августа 1923. и Закона о државном саобраћајном особљу од 28. октобра 1923., припада лични додатак на скупоћу по одредбама члана 2. према томе, да ли се уподобљавају чиновницима или званичницима односно служитељима.

(2) Лицима која примају помоћ по чл. 125. Закона о чиновницима и осталим државним службеницима грађанског реда од 31. јула 1923. и чл. 109. Закона о државном саобраћајном особљу од 28. октобра 1923., као и лицима, која примају милостињу по акту Владалачке милости или сталну месечну или годишњу помоћ с правом на додатак на скупоћу по законима о изванредној државној помоћи, донетим после 1. септембра 1923., припада минимални лични додатак на скупоћу предвиђен у ставу 4., члана 6. за чиновнике.

Чл. 10. — Сирочад државних службеника без оца и мајке, која прима узгојни принос, добија на име личног додатка на скупоћу по 10 динара дневно.

Чл. 11. — Муж и жена, обоје пензионери, имају сваки за себе право на потпун лични додатак на скупоћу. Ово важи и кад је један службеник пензионер, а други активни државни службеник.

Чл. 12. — Пензионерима на војној дужности припада лични додатак на скупоћу као у грађанству. Ако би им према чину у војсци припадао већи лични додатак на скупоћу имају право на додатак тога чина.

II Породични додатак на скупоћу

Чл. 13. — Сва лица која по овој уредби примају лични додатак на скупоћу имају право и на породични додатак на скупоћу, изузев пензионера из става 1. и 2. члана 3, пензионисаних министара и банова, из члана 7., и њихових породица, и сирочад државних службеника из члана 10.

Чл. 14. — Породични додатак на скупоћу износи 150 динара месечно и припада за закониту жену и за свако дете у законитом браку рођено или позакоњено. У овај износ рачуна се и законски додатак на децу предвиђен у члану 143 и 149 Закона о чинов-

ницима и осталим државним службеницима грађанског реда од 31. јула 1923. и чл. 129. и 135. Закона о државном саобраћајном особљу од 28. октобра 1923.

Чл. 15. — Пензионеру муслиманске вероисповести, који има више жена, припада породични додатак на скупоћу само за једну жену.

Чл. 16. — Породични додатак на скупоћу за жену не припада:

- а) кад је жена активни или пензионисани државни службеник;
- б) кад је жена у служби државе као контрактурални чиновник, дневничар или хонорарни службеник;
- в) кад жена има више од 200 динара чистог месечног дохотка, и
- г) кад жена живи одвојено услед брачних размирица, без обзира да ли је поведена бракоразводна парница или не.

Чл. 17. — Породични додатак на скупоћу за позакоњено дете припада од првог дана иза месеца у коме је дете позакоњено.

Чл. 18. — (1) Ако су отац и мати лични пензионери, или је једно од њих лични пензионер а друго активни државни службеник, право на породични додатак на скупоћу за дете припада оцу. У случају њиховог одвојеног живота или разведеног брака додатак припада

супружнику, код кога је дете на издржавању.

(2) Ако је мати лични пензионер а отац слободне професије мати нема право на породични додатак на скупоћу за дете, изузев ако је отац сиромашног стања и неспособан за привређивање. У случају њиховог одвојеног живота или разведеног брака мати има право на породични додатак на скупоћу за дете, ако је оно код ње на издржавању.

(3) Ако је жена, лични пензионер, преудата има права на породични додатак на скупоћу за дете из првог брака.

(4) Ако жена која није лични пензионер ни активни државни службеник живи одвојено од мужа државног пензионера, или је брак разведен, породични додатак на скупоћу за дете има се исплаћивати жени, ако је дете код ње на издржавању.

Чл. 19. — Породични додатак на скупоћу за дете односно разлика од законског додатка на децу до 150 динара не припада:

- а) кад дете наврши 16 година живота;
- б) кад дете у јавној или приватној служби има више од 200 динара чистог месечног дохотка у новцу или њему равног у натури;
- в) кад се дете смести у јавни, грађански, војнички, добротворни или васпитни завод, домаћи или страни, па ужива бесплатно издржавање вредност којег износи више од 200 динара месечно;
- г) кад дете било од домаћих било од страних установа прима школску или научну стипендију, помоћ или благодејање, који износе више од 200 динара месечно;

д) кад дете ступи у трговачку радњу, на занат или у какво предузеће као ученик, па му послодавац даје потребно издржавање без награде, и

ђ) кад дете има више од 200 динара месечног дохотка од имања покретног или непокретног, или кад прима породичну пензију већу од 250 динара месечно.

Чл. 20. — (1) Изузетно припада породични додатак на скупоћу за дете односно разлика од законског додатка на децу до 150 динара и после навршене 16 године живота, а под условима тачке б)–ђ) претходног члана:

а) за кћер која своје удовом оцу води кућу, и то до удаје, а најдаље до пунолетства;

б) за дете које је душевно или телесно трајно неспособно за привређивање, и

в) за дете које се школује у земљи или иностранству, у јавним или признатим приватним школама, опште или стручне наставе, и то само за оно време у коме га надлежна школска управа води као свој редовног ученика, а најдаље до навршене двадесет треће године живота, изузев ако се дете пре тог времена удоми или ожени, или ако ступи на одслужење обавезног рока у војсци.

(2) Похађање вечерњих и повремених курса у погледу породичног додатка на скупоћу за дете не сматра се као школовање.

Чл. 21. — (1) Кад деца без оца и мајке примају породичну пензију, лични додатак на скупоћу припада само најстаријем, који ће за

остале уживаоце исте пензије имати породични додатак на скупоћу.

(2) Ако деца која примају породичну пензију по оцу или мајци имају у животу једног родитеља, који је активни или пензионисани државни службеник, не припада им лични додатак на скупоћу, већ њихов родитељ има право на породични додатак на скупоћу за њих.

(3) Изузетно од претходног става лични додатак на скупоћу припада најстаријем, ако деца примају породичну пензију по оцу а имају у животу мајку, која је преудата а није активни државни службеник ни лични пензионер. Најстарији ће у овом случају примати породични додатак на скупоћу за остале уживаоце исте пензије.

(4) Ако деца примају породичну пензију по оцу заједно са маћехом, онда лични додатак на скупоћу припада маћехи, која ће за остале уживаоце исте пензије примати породични додатак на скупоћу, и то ако живе заједно. У противном лични и породични додатак на скупоћу сабирају се и цео збир се дели као пензије.

III Оиште одредбе

Чл. 22. — Бесплатно лечење у јавним болницама не утиче на право примања како личног тако и породичног додатка на скупоћу.

Чл. 23. — У случају промене у току месеца лични и породични додатак на скупоћу обрачунаће се од првог дана наредног месеца.

Чл. 24. — Пензионерима који од личног рада или имања имају више од 3000 динара чистог месечног дохотка не припада како лични тако и породични додатак на скупоћу. Ово не важи за пензионисане министре, за оне личне пензионере који су пензионисани по навршетку 20 година ефективне службе признате за пензију, и за оне пензионерке које примају породичну пензију а имају више од 65 година живота.

Чл. 25. — (1) Пензионерима који нису навршили 65 година живота а баве се самосталном радњом, за обављање које је потребно овлашћење односно дозвола надлежне власти, не припада како лични тако и породични додатак на скупоћу, без обзира на величину прихода који из овако самосталних занимања потиче.

(2) Ако пензионер услед душевне или телесне неспособности обустави рад и пре престанка дозволе, припада му право на лични и породични додатак на скупоћу.

(3) Пренос радње на лица, према којима пензионер има законску дужност издржавања, не повлачи право на лични и породични додатак на скупоћу. Ово важи и кад пензионер радњу, за коју има дозволу власти, не обавља лично већ преко других лица (пословође, помоћника, надзорника).

Чл. 26. — Под чистим дохотком по овој уредби сматра се доходак, који преостане пошто се од бруто дохотка одбију сви терети, којим је овај оптерећен.

Чл. 27. — Неспособност за рад и привређивање по овој уредби доказиваће се уверењем двају лекара у јавној служби.

Чл. 28. — (1) За примање личног и породичног додатка на скупоћу пензионер ће поднети надлежној благајници пријаву и доказе, које прописује Министар финансија. Ако пријаву не поднесе у року од 90 дана, рачунајући од дана стеченог права, лични и породични додатак на скупоћу припада му од првог дана иза месеца, у коме је пријаву поднео.

(2) За сваку промену, која повлачи губитак права на лични и породични додатак на скупоћу, мора пензионер најдаље у року од 30 дана, рачунајући од дана наступеле промене, поднети нову пријаву. За противно поступање пензионер ће бити одговоран по одредбама члана 29 ове Уредбе.

Чл. 29. — (1) Пензионер за кога се утврди, да је поднео неистиниту пријаву и по њој примао лични и породични додатак на скупоћу, губи право како на лични тако и на породични додатак на скупоћу, за једну годину, а незаконито примљена сума наплатиће се од његових пензиских принадажности административним путем по одредбама Закона о чиновницима. Одлуку о губитку права доноси Министар Финансија.

(2) Поред овога овакав пензионер ће се ставити под дисциплинско поступање и оптужити кривично за дело преваре.

Чл. 30. — (1) Сва потребна објашњења за примену ове уредбе даваће Министар финансија.

(2) Жалбе по споровима, који настану услед примене ове уредбе, подносе се Министарству финансија.

Чл. 31. — Претседник Министарског савета на предлог Министра финансија, може путем уредбе мењати величину личног додатка на скупоћу и услове, под којима се стичу и губе права на лични и породични додатак на скупоћу.

Чл. 32. — Ова уредба добија обавезну снагу првог дана наредног месеца иза месеца, у коме је обнародована у „Службеним новинама”, и тада престаје важити одлука Министарског савета ДРБр. 107201. од 8 октобра 1924 са свима изменама и допунама.

Бр. 75500/1. — Из Општег одељења Министарства финансија, од 27 октобра 1931.

Службене новине Бр. 285. — ХСШ. од 5. децембра, 1931. год.

ПРАВИЛНИК

Бр. 41195. од 24. новембра, 1931. год.,

о полагању државног стручног испита чиновничких приправника у Министарству грађевина и то: дипломираних правника, техничара, административних, рачунских и архивских чиновника, практичних техничара, надзорника путова и надзорника вода

На основу § 14 и 260 Закона о чиновницима од 31 марта 1931 год., прописује се следећи Правилник о полагању државног стручног испита чиновничких приправника у Министарству грађевина и то: дипломираних правника, техничара, административних, рачунских и архивских чиновника, практичних техничара, надзорника путова и надзорника вода:

Циљ полагања испита

Чл. 1. — Овај испит полаже се ради стицања права чиновничких приправника за постављење на чиновничка службена места.

Овим испитом има да се оцени, да ли кандидат поред теориске има и практичне спреме

за све службене радње из своје струке и да ли довољно познаје све законске прописе, у колико су му потребни за успешно отправљање свих службених послова његове струке.

Право на полагање испита

Чл. 2. — Право на полагање овог државног стручног испита стиче се после двогодишње праксе у државној, бановинској или општинској служби.

Чиновничком приправнику, који у току приправне службе промени струку пре положеног стручног испита, време provedено у ранијој струци може се рачунати у рок приправне службе у новој струци, али приправна служба у овој мора да траје најмање једну годину, с тим да са том годином не може да прекорачи крајњи рок од пет година приправне службе.

У случају ако чиновнички приправник пређе у другу струку пошто је у ранијој струци већ положио стручни испит, може се ослободити стручног испита у новој струци из оних предмета из којих је испит у претходној струци положио.

Ако чиновнички приправник прекине приправну службу са другог разлога осим због болести или због служења обавезног рока у сталном кадру, ранија приправна служба рачунаће му се само у истој струци.

Званичнику, који накнадно стекне спремну непотпуне средње школе или њој равне стручне школе, или испуни услове из § 8. Закона о чиновницима, званиничка служба је једнака приправној служби те струке.

Проведено време у пракси пре и за време школовања не узима се у обзир.

Страни поданици немају право на полагање овог испита.

Врста испита

Чл. 3. — Кандидати могу полагати испит само из оне струке, за коју су стекли стручну спремну.

Време и место полагања испита

Чл. 4. — Испити се полагају у месецу марту сваке године. Изузетно Министар грађевина може одредити још један рок ако се и кад укаже потреба.

Надзорници путова и надзорници вода, као и практични техничари са службом на подручју банских управа, полагају испит у надлежној банској управи а сви остали приправници у Министарству грађевина.

Пријаве за полагање испита

Чл. 5. — Пријаве за полагање испита подносе се писмено оној власти код које се испит полаже, и то најдаље на месец дана пре испитног рока; после овог рока поднете пријаве неће се узимати у обзир.

Уз пријаву сваки ће кандидат приложити:

- 1) школско сведочанство;
- 2) уверење о двогодишњој приправничкој служби;
- 3) уверење о поданству;
- 4) кратак опис живота и рада; и
- 5) таксу према чл. 14. овог Правилника.

Одлука о пријему кандидата

Чл. 6. — Примљене пријаве Министарство грађевина, односно банска управа, упућује испитној комисији, која ће прегледати пријаве и најдаље за 15 дана пре испитног рока одлучити, који се кандидати пуштају на испит. Ова се одлука саопштава кандидатима преко Министарства грађевина, односно банске управе писмено.

Испитна комисија

Чл. 7. — Испитну комисију за кандидате који полажу испит у Министарству грађевина одређује својим решењем Министар грађевина унапред за сваку годину, а испитну комисију за кандидате који испит полажу у банској управи одређује бан унапред за сваку годину. Истим решењем именује се и деловођа комисије.

Испитна комисија за сваку струку састоји се из три члана, којима се одређују и заменици; претседник комисије је најстарији члан по рангу.

Дужност испитне комисије је да припреми писмене задатке, да их прегледа и кандидате испита.

Писмени испит

Чл. 8. — Писмени испит састоји се из задатка, који ће кандидати имати да израде пред испитном комисијом а који рад може трајати највише шест часова. Израђене задатке кандидати ће предати претседнику комисије.

Техничари и практични техничари у пријави за полагање испита могу захтевати писмен задатак по избору из путева, железница, хидротехнике, са свима потребним објектима, из архитектуре, машинства, електромашинства и из бродарства.

Испитна комисија прегледаће израђене задатке и одлучити, који се кандидати пуштају на усмени испит, а који одбијају за идући испитни рок и одлуку о томе одмах саопштити кандидатима.

Усмени испит

Чл. 9. — Кандидати пуштени на усмени испит, имаће да одговарају на постављена питања из обима њихове струке, тако да кандидат поред практичне спреме покаже и своје теориско знање као и познавање потребних законских прописа и администрације за успешно отправљање службе.

Кандидати који на овом испиту покажу незадовољавајући успех имају понова полагати и писмени и усмени испит у наредном испитном року.

Обим испита

Чл. 10. — I За дипломиране правнике:

1) Познавање свих позитивних закона, уредаба, правилника, општих наредба и упуства у обиму потребном за правилно, тачно и брзо отправљање свих службених административно-правних послова;

2) Познавање свих службених административно-правних радња и законских облика, форме њиховог обављања;

3) Познавање свих услова потребних за законску важност административно-правног посла;

4) Правилна примена закона и законских прописа на конкретне случајеве;

5) Способност брзог и тачног уочавања суштине ствари у појединим пословима и способност кратког, прецизног и логичног излагања мисли;

6) Познавање општих и техничких услова за држање лицитација и свих правилника и општих наредба у ресору Министарства грађевина, и

7) Архивски послови по пословнику за опште управне власти.

II За грађевинске техничаре према струкама:

1) Геодезија (мернички инструменти и снимања);

2) Нацртна геометрија;

3) Доњи и горњи строј путева, железница и градских улица;

4) Друмски и железнички мостови и тунели;

5) Станична постројења;

6) Хидрографија, хидрометрија, искоришћавање водне снаге; уређење водних токова, мелиорације, снабдевање водом, канализација;

7) Све врсте фундарања на суву и води;

8) Грађевинске конструкције од дрвета, камена, гвожђа, бетона, армираног бетона и примена ових у свима грађевинским пословима;

9) Наука о грађи, и

10) Грађевинске машине.

III За машинске и електромашинске техничаре према струкама:

1) Машински елементи;

2) Парни котлови;

3) Парни мотори (турбине и машине);

4) Дизалице и пумпе свих врста;

5) Термичке и хидрауличке машине и гасни мотори;

6) Локомотиве;

7) Електрична канализација — развођење;

8) Електрична вуча;

9) Електрична машина (динамо-генератори и трансформатори);

10) Грејање, ветрење, водовод и канализација;

11) Аеротехника, и

12) Корито брода и његови делови.

IV За архитектонске техничаре:

1) Геодезија (мернички инструменти и снимања);

2) Нацртна геометрија;

3) Конструкције од дрвета, камена, гвожђа, бетона и армираног бетона, са фундарањем на суву и води, и примена ових у архитектури;

4) Познавање грађевинског алата и материјала, и

5) Главни појмови о архитектонским грађевинама.

V За све техничаре:

Кандидати, поред израде планова за мање објекте из своје струке морају да познају и израду предмера, предрачуна и анализе цена за исте објекте. Исто тако кандидати морају познавати и прописе из закона, уредаба и правилника, који су цитирани у овом правилнику за административне чиновнике, као и остале прописе из њихове струке, у колико је то потребно за успешно и правилно вршење

њихове службе као помоћних органа инжењера и архитеката.

VI. За административне чоневнике:

- 1) Устав Краљевине Југославије од 3. септембра 1931 године;
- 2) Закон о уређењу Врховне државне управе;
- 3) Закон о називу и подели Краљевине на управна подручја;
- 4) Закон о унутрашњој управи;
- 5) Закон о банској управи;
- 6) Закон о управном поступку;
- 7) Закон о устројству Министарства грађевина;
- 8) Закон о чиновницима;
- 9) Закон о државном рачуноводству;
- 10) Грађевински закон;
- 11) Закон о таксама;
- 12) Закон о државном савету и управним судовима;
- 13) Закон о Главној контроли;
- 14) Закон о радњама;
- 15) Закон о осигурању радника;
- 16) Закон о државним путевима;
- 17) Закон о недржавним путевима;
- 18) Закон о искоришћавању водних снага;
- 19) Закон о експропријацији;
- 20) Уредбе о одржавању и заштити јавних путева, мостова и пропуста;
- 21) Уредбе о путарима и надзорницима путева;
- 22) Уредба о подели Министарства грађевина на отсеке;
- 23) Уредба о овлашћеним инжењерима и архитектима;

24) Правилник о раду појединих одељења и отсека и дужностима појединих органа у Министарству грађевина;

25) Правилник за извршење радова у режији;

26) Правилник за набавку материјала за одржавање државних и недржавних путева;

27) Правилник о колаудовању и суперколаудовању;

28) Архивски послови по пословнику за опште управне власти, и

29) Администрација уопште.

VII За рачунске чиновнике:

Рачунски чиновници-приправници овај испит полажу у Министарству финансија у свему по правилнику прописаном од истог Министарства.

VIII За практичне техничаре (према струкама):

1) Познавање свих справа за цртање и свих врста цртаћег материјала;

2) Све врсте копирања планова;

3) Израчунавање површине и кубне запремине обичних геометријских тела;

4) Познавање грађевинског алата и материјала;

5) Главни елементи из зидања опеком, каменом и бетоном; израда зидова и сводова и везе дрвета у простим конструкцијама;

6) Хидрографија (кишомери, водомери, снимања попречних профила воденог тока);

7) Искоришћавање водне снаге (бране, уставе, преливи);

8) Уређење водних токова;

9) Врсте грађевинског материјала код дограђевина;

10) Насипи поред река за одбрану од поплаве;

11) Мелиорације (одводњавање и наводњавање);

12) Снабдевање водом и канализација;

13) Познавање законских прописа цитираних у овом правилнику за административне чиновнике, и то само у обиму, колико је то потребно за успешно и правилно вршење њихове службе, и

14) Администрација уопште.

IX. За архивске чиновнике:

1) Познавање законских прописа цитираних у овом правилнику за административне чиновнике у тач. 1—9 закључно;

2) Закон о таксама;

3) Уредба о подели одељења Министарства грађевина на отсеке;

4) Уредба о овлашћеним инжењерима и архитектама;

5) Правилник о раду појединих одељења и отсека и дужностима појединих органа у Министарству грађевина;

6) Архивски послови по пословнику за опште управне власти, и

7) Администрација уопште.

X. За надзорнике путева и надзорнике вода (према струкама):

1) Познавање свих врста радова на оправци и одржавању сувоземних путева и свих објеката на њима;

2) Познавање свих врста грађевинског материјала за одржавање путева и мостова;

3) Начин вађења камена као и његова прерада за употребу на путевима и мостовима;

4) Познавање грађевинског алата за оправку и одржавање путева и мостова;

5) Снимање и цртање појединих делова пута, које треба оправити, као и објеката на њима;

6) Премер и израчунавање депонованог материјала за одржавање путева и мостова и обрачунавање утрошеног материјала;

7) Руковање и чување грађевинског алата у магацинима;

8) Организација хидрографске службе (водомерне и кишомерне);

9) Израда елабората за мање објекте за регулацију река као и за мелиорацију;

10) Вршење одбране од поплаве (организација и начини);

11) Израда спискова надничара и њихових надница и спремање свих нужних реферата, и

12) Познавање законских прописа цитираних у овоме правилнику за административне чиновнике, и то само у обиму, колико је то потребно за успешно и правилно вршење њихове службе.

Оцена успеха и издавање дипломе

Чл. 11. — С обзиром на израђени писмени задатак и одговоре на усменом испиту Комисија ће оценити успех кандидата, са:

1) Положио одлично;

2) Положио врло добро;

3) Положио добро;

4) Положио;

5) Није положио.

Кандидати који су положили овај испит добиће диплому о томе, коју потписује претседник комисије, а премапотписује деловођа.

Испит се може полагати три пута

Чл. 12. — Државни стручни испит може се полагати свега три пута. Ако кандидат и трећи пут испит не положи, губи за свагда право на полагање овог испита.

Чиновнички приправник који не положи стручни испит до навршетка пете године приправне службе, или који га ни трећи пут не положи пре тога рока, мора се отпустити из приправне службе.

Осуство за полагање испита

Чл. 13. — Ако је кандидат у државној служби онда за спремање ради полагања овог испита, као и за путовање од места становања до места у коме испит полаже и натраг, има право на осуство најмање петнаест а највише месец дана.

Награда испитивачима

Чл. 14. — Претседнику, члановима и деловођи испитне комисије припадају награде по правилнику Министарства финансија ДР. Бр. 72.100. од 14 јуна 1927. год., које носе сами кандидати који полажу испит.

Накнада путних трошкова

Чл. 15. — Приправнику који полаже стручни испит ван места свог службовања признаје се право на путне трошкове ако испит положи.

Важење правилника

Чл. 16. — Овај правилник важи од дана обнародовања у „Службеним новинама” а од тога дана престаје да важи правилник о полагању државног стручног испита у ресору Министарства грађевина Бр. 31850. од 10 новембра 1926 год.

Службене новине Бр. 285. — ХСШ од 5. децембра, 1931. год.

НАРЕДБА

Бр. 83900. — 1 од 12. децембра, 1931. год.,

о пријави за пријем додатака на скупоћу по Уредби о додацима на скупоћу државних пензионера

На основу става 1, чл. 28 Уредбе о додацима на скупоћу државних пензионера Бр. 75500/1, од 27 октобра 1931 год. („Службене новине” Бр. 285—ХСIII, од 5 децембра 1931) прописује се Пријава за пријем података на скупоћу државних пензионера Бр. 75500/1, од 27 октобра 1931.:

1	Да ли се подносилац пријаве бави каквим занимањем (самосталном радњом, слободном професијом).	
2	Да ли подносилац пријаве има прихода од личног рада или имања, и колико месечно.	
3	Име жене и да ли је ова активни државни службеник, пензионер или у служби државе као контрактурални чиновник, дневничар или хонорарни службеник.	
4	Да ли жена има каквог дохотка, од чега и колико месечно.	

5	Да ли подносилац пријаве живи са женом заједно или одвојено.	
6	Име и датум рођења сваког детета и да ли је дете законито или позакоњено.	
7	За свако дете: Да ли прима пензију или има прихода било од јавне или приватне службе, било од имања покретног или непокретног, и колико месечно. Да ли је смештено у какав завод или прима стипендију, помоћ, благодетељање, од кога и у ком износу. Да ли је као ученик на занату, у трговачкој радњи или каквом предузећу, и да ли га послодавац издржава.	
8	За дете изнад 16 година: Да ли је на школовању и у којој школи. Да ли је душевно или телесно трајно неспособно за привређивање. Да ли као неудата кћи своје удовом оцу води кућу.	

Датум и место подношења пријаве:

Презиме, име и место сталног становања подносиоца пријаве:

Полеђина пријаве имаће следећи текст:
Упуство за попуњавање пријаве и докази за примање додатка на скупоћу.

I

У рубрици 1 навести свако, било трајно било повремено занимање, којим се пензионер бави.

У рубрици 2 навести величину месечног прихода и одакле овај потиче. Ако прихода нема ставити: „не-

ма никаквог прихода". Навести се мора и имање које не доноси приход. — Ово важи и за рубрике 4 и 7.

У рубрици 3 навести и звање жене и надлештво, у коме је запослена. Ако жена није у служби ставити „није службеник”.

У рубрици 5 ставити: „живи у заједничком браку” а у случају одвојеног живота „живи одвојено” и навести разлог одвојеног живота и од када траје одвојен живот.

У рубрици 6 поред имена сваког детета назначити: „законито” или „позакоњено”.

У рубрици 7 навести одговарајуће податке за сву децу испод и изнад 16 година, и то: месечни износ детиње пензије; назив и седиште завода, у коме је дете смештено; назив и седиште установе од које дете прима стипендију, помоћ или благодјејање. Ако је дете као ученик на занату у трговачкој радњи или каквом предузећу навести да ли га послодавац издржава потпуно, делимично, са наградом или без ове, или га у опште не издржава.

У рубрици 8 навести одговарајуће податке само за децу изнад 16 година, и то: име детета које похађа школу, и назив и седиште школе. Ако је дете душевно или телесно трајно неспособно за привређивање ставити: „неспособно за привређивање”. Ако дете као неударата кћи своје удовом оцу води кућу ставити: „води кућу”.

II

Свака пријава мора бити испуњена и потписана од подносиоца својеручно. Пријаве испуњене од других лица, ма и потписане од подносиоца, имају се враћати и по њима се не сме вршити исплата додатака. У случају да је подносилац пријаве неписмен, или да не може да пише, поступиће се по Закону о општем управном поступку.

III

Докази у смислу става 1, члана 28 су ови:

а) да подносилац пријаве и чланови његове породице, за које се додатак тражи, немају имања или доходака (рубрике 2, 4 и 7): уверење пореске односно општинске власти места сталног становања;

б) да подносилац пријаве живи у заједничком браку (рубрика 5): јемство два активна или пензионисана државна чиновника;

в) да је дете на школовању (рубрика 8), да не ужива стипендију, помоћ, благодјејање, и да није смештено у какав завод: уверење школске власти;

г) да послодавац дете на занату, у трговини или предузећу (рубрика 7) не издржава односно не награђује: изјава послодавца потврђена од полицијске односно општинске власти;

д) да је дете трајно неспособно за привређивање (рубрика 8): уверење двају лекара у јавној служби;

ђ) да неударата кћи своје удовом оцу води кућу (рубрика 8): јемство два активна или пензионисана државна чиновника;

е) за рубрику 3: венчаница; и

ж) за рубрику 6: крштеница, односно одлука о позакоњењу.

За све остало довољне су односне изјаве подносиоца.

Сви докази морају бити у оригиналу, или овереном препису, ако односне чињенице нису потврђене на самој пријави.

Службене новине Бр. 297. — ХCVI од 18. децембра, 1931. год.

ПРАВИЛА

Пр.Бр. 2058. од 11. децембра, 1931. год.,

о полагању државног стручног испита по струци управе
за заштиту индустриске својине

Чл. 1. — Чиновнички приправници Управе за заштиту индустриске својине могу бити постављени на једно чиновничко службено место само ако поред испуњења осталих услова положе државни стручни испит, прописан овим Правилима.

Чл. 2. — Приправник треба у пракси да се упозна са свима гранама своје струке и са свима званичним пословима концептног односно канцелариског чиновника, те је и задатак овог испита, да кандидат покаже спремину за такав рад.

Чл. 3. — Државни стручни испит се полага, према томе, коју школску спремину кандидат има и какве функције врши.

Чл. 4. — Приправници са факултетском или њој равном стручном школском спремом полажу државни стручни испит према својим специјалним функцијама, које врше из једне од ниже побројаних група.

I. Административно-судска група.

Испит за чиновнике приправнике ове групе састоји се из:

1) Теорије у главнијим цртама из административног и из грађанског права (општи део и о уговорима);

2) Позитивног законодавства, које обухвата:

а) Устав Краљевине Југославије;

б) Закон о Државном савету и управним судовима, Закон о Главној контроли, Закон о чиновницима, Уредба о организацији Министарства трговине и индустрије, Закон о уређењу Врховне државне управе, Уредба о подели на одељења Претседништва Министарског савета и Министарстава, Закон о називу и подели Краљевине на управна подручја, Закон о унутрашњој управи, Закон о банској управи, Закон о општем управном поступку са изменама и допунама и Пословником за опште управне власти;

в) Закон о таксама, Правилник о извршењу истог, Закон о државном рачуноводству;

г) Закон о заштити индустриске својине са наредбама и правилницима, који су у вези с њим, Међународне уговоре и конвенције по предметима индустриске својине, одредбе уговора о миру, које се односе на заштиту индустриске својине, одредбе закона о државним монополима уколико се односе на заштиту индустриске својине, познавање општих прин-

ципа и теорије о заштити индустриске својине и ауторског права у вези са страним законодавством, правила о лекарским специјалитетима, наредбе о жигосању мера и справа за мерење;

д) Главне прописе Грађанског закона за Краљевину Србију, Грађански судски поступак, Закон о акционарским друштвима и најглавније прописе Закона о радњама.

II. Инжињерско-техничка и хемијска група

Програм за испит за чиновничке приправнике, инжињере и хемичаре сачињавају ови предмети:

а) Устав Краљевине Југославије, Закон о чиновницима, Уредба о организацији Министарства трговине и индустрије, Закон о уређењу врховне државне управе, Уредба о подели на одељења Претседништва Министарског савета и Министарстава, Закон о називу и подели Краљевине на управна подручја, Закон о унутрашњој управи, Закон о банској управи, Закон о општем управном поступку са изменама и допунама и Пословником за опште управне власти;

б) Закон о таксама са Правилником за његово извршење у колико се примењују у раду управе, Закон о државном рачуноводству (одредбе о буџету и државним набавкама);

в) Закон о заштити индустриске својине са наредбама и правилницима који су у вези с њим, Међународни уговори и конвенције по предметима индустриске својине и одредбе уговора о миру, које се односе на заштиту индустриске својине, одредбе Закона о државним монополимима с обзиром на примену у раду управе.

Сем ових предмета, инжињери полажу још и ове предмете, и то:

Грађевински инжињери

Опште знање из:

- 1) железница и путева;
- 2) зграда за трговинска и индустријска предузећа;

3) армираног бетона и његове примене;

4) хидротехнике;

5) употребе грађевинских машина.

Машински инжињери

Опште знање из:

1) хидрауличних мотора;

2) парних мотора;

3) мотора са унутрашњим сагоревањем;

4) употреба машина алатки;

5) машина дизалица.

Електротехнички инжињери

Опште знање из:

1) употребе термичких и водених мотора код електричних централа;

2) динамо машина једносмислене и наизменичне струје;

3) врста електричних централа и њиховог уређења;

4) развођење електричних струја и трансформатора;

5) галванских елемената и акумулатора.

Архитекте

Опште знање из:

1) зграда сакралних и профаних:

а) положај, распоред, спољна и унутрашња архитектура јавних зграда, које најчешће долазе у примену, као што су: цркве, школе, болнице, суднице, административне зграде, библиотеке, железничке и њима сличне зграде;

б) конструкције од дрвета, камена, гвожђа, бетона и армираног бетона и примена ових у архитектури са њиховим статичким рачуном;

в) асанација земљишта и зграда;

2) грађевинског закона.

Хемичари

Опште знање из:

1) анорганске и органске хемије;

2) познавање правила о лекарским специјалитетима.

Хемичари инжењери

Опште знање из:

1) анорганске и органске хемије;

2) хемиске технологије са металургијом.

Чл. 5. — Одредбе за полагање рударских шумарских, пољопривредних и других инжењера, донеће се накнадно, кад се за то укаже потреба, на основу ових правила.

Чл. 6. — Приправници са потпуном средњешколском или њој равном стручном школском спремом у колико специјалним прописима нису обавезни на полагање нарочитог стручног испита, полажу само усмени државни стручни испит који се састоји из ових предмета:

1) Устав Краљевине Југославије;

2) Опште одредбе о организацији државне управе, Закон о уређењу државне управе, Уредба о подели на одељења Претседништва Министарског савета и министарстава, Закон о називу и подели Краљевине на управна подручја, Закон о унутрашњој управи, Закон о банској управи, важније одредбе Закона о

чиновницима, Уредба о организацији Министарства трговине и индустрије, Закон о општем управном поступку са изменама и допунама и Пословник за опште управне власти;

3) Закон о таксама и Правилник о извршењу истог у колико се примењују у раду управе, Закон о државном рачуноводству (одредбе о буџету и државним набавкама углавним потезима);

4) Закон о заштити индустријске својине са наредбама, правилницима и инструкцијама, које су у вези са њим, основне одредбе међународних уговора и конвенција по предметима индустријске својине.

Чл. 7. — Приправници са непотпуном средњешколском или њој равном стручном школском спремом полажу само усмени испит из следећих предмета:

Опште одредбе о организацији државне управе, а нарочито о организацији Министарства трговине и индустрије, основне одредбе закона о заштити индустријске својине и наредба у вези са њим; главнији прописи закона о таксама и правилника о његовом извршењу с обзиром на примену у раду управе; главне одредбе закона о чиновницима; инструкције о раду архивског особља и у опште темељно познавање свих архивских послова.

Чл. 8. — Испит за приправнике означене у чл. 4. овог Правилника је писмен и усмен.

Кандидат може полагати усмени само ако положи писмени испит.

Писмени испит се састоји у обради два практична случаја, које комисија за полагање државног испита одреди, и то из материје индустријске својине а који се дају кандидату на дан одређен за израду истог.

Писмени испит је тајан и траје најдуже 6 часова.

Израда писменог задатка се обавља под надзором једног члана испитне комисије.

Приправнику се при изради писменог задатка стављају на расположење службене збирке потребних закона и прописа.

Усмени испит је јаван и полаже се једног од наредних дана по положеном писменом испиту, који дан одређује претседник комисије.

Чл. 9. — Право на полагање испита стиће сваки кандидат приправник по навршењу друге године приправне службе.

Чл. 10. — Ако приправник не положи писмени испит, не пушта се на усмени испит и сматра се, да тога пута није испит положио.

Ако приправник одустане од испита пошто је већ добио дозволу да га полаже, сматра се да испит није положио.

Чл. 11. — Приправник може највише три пута полагати државни стручни испит. Размак између испита мора бити најмање шест месеци.

Приправник, који не положи стручни испит до навршетка пете године приправне службе, или који га и трећи пут не положи пре тог

рока, отпушта се из приправне службе Управе за заштиту индустријске својине.

Чл. 12. — Приправнику, који ступа у службу Управе за заштиту индустријске својине из кога другог ресора, односно струке, време проведено у том ресору, односно струци, рачуна се у рок приправне службе, али с тим да испит не може полагати пре него што проведе годину дана у служби Управе за заштиту индустријске својине. Са овом годином се не може прекорачити крајњи рок од 5 година приправне службе.

Чл. 13. — Испити се полажу у Управи за заштиту индустријске својине, пред комисијом коју образује Министарство трговине и индустрије.

Испитни рокови су мај и новембар.

Приправнику, који је већ стекао право полагања испита у времену кад овај правилник ступи на снагу, може се одобрити полагање испита и пре првог рока, који би имао по овом Правилнику.

Чл. 14. — Чланове комисије и деловођу поставља Министар трговине и индустрије решењем на две године и њихово наименовање објављује се у „Службеним новинама”.

Постављење се врши јануара месеца сваког периода.

Чл. 15. — Испитну комисију образује Претседник и два члана, и то:

1) За испитивање приправника означених у чл. 4 овог Правилника:

а) Кад припада административно судској групи, два од најстаријих чиновника Управе и један виши чиновник из ресора Министарства трговине и индустрије.

б) Кад припадају инжињерско-техничкој и хемијској групи, два од најстаријих чиновника Управе и један привремени члан техничар Управе, и то из струке којој кандидат припада.

2) За испитивање приправника означених у чл. 6. и 7. овог Правилника, три од најстаријих чиновника Управе, од којих један може бити виши чиновник Министарства трговине и индустрије.

Истим решењем поставља Министар за исти период времена и једног члана заменика из тач. 1 и 2 овога члана као и заменике привременим члановима техничарима, који су одређени за чланове испитне комисије, а исто тако и деловођу и његовог заменика, који морају бити стални чиновници са школском спремом поменутом у чл. 4.

Чл. 16. — Испитна комисија састаје се на позив Претседника управе за заштиту индустријске својине.

Претседник Управе или његов заменик увек је члан комисије и њен претседник.

Чл. 17. — Претседник комисије руководи испитом.

Деловођа води записник рада комисије и отправља све административне послове.

Чланови комисије, који су у доказаном непријатељству или у сродству по правој линији или по побочној до четвртог степена закључно, мужа и жене или сродника по браку до другог степена закључно, не могу суделовати као испитивачи.

Чл. 18. — Молбу за полагање државног стручног испита упућује приправник, преко свог непосредног старешине, Министарству трговине и индустрије.

У молби је приправник дужан да наведе податке о годинама службе и из које од прописаних група има да полаже испит.

На предлог старешине, који је дужан молбу спровести у року од 15 дана, Министарство доноси одлуку о праву приправника на полагање испита.

Чл. 19. — О одређеном дану за полагање испита, приправник се извештава преко непосредног старешине писмено.

Испит се обавља за време канцелариског рада а и после ако нарочита потреба то захте.

Чл. 20. — О току испита води се за сваког кандидата засебан записник у нарочитој књизи, у који се, поред осталих потребних података, уписује и одлука комисије, да ли је кандидат положио испит или није.

Записник потписује: претседник, сви чланови и деловођа комисије. Сваки записник оделито заводи се у деловодни протокол.

Оцене о показаном успеху кандидата су:

- 1) положио једногласно;
- 2) положио;
- 3) није положио.

Чл. 21. — Резултат испита саопштава се одмах кандидату, а по том Претседник комисије доставља препис записника рада комисије са осталим актима претседнику Управе, који извештава Опште одељење Министарства трговине и индустрије.

Чл. 22. — Ако је приправник испит положио, Опште одељење заводи решење комисије у службенички лист и персоналну књигу и о томе извештава претседника управе, ради уношења решења у примерак службеничког листа, који се код њега налази.

На захтев приправника, Претседник Управе издаје уверење о резултату испита без ознаке, да ли је испит редован или понован.

Чл. 23. — Приправници, који су у другом ком ресору положили државни стручни испит, ослобођавају се испита из оних предмета, који улазе у испитни програм по овим правилима, које су у другом ресору већ положили.

Чл. 24. — Лица са нижом школском спремом, ако накнадно стекну квалификације више школске спреме, не могу напредовати у више положајне групе и звања, за које су квали-

фикације стекли, док не положи државни стручни испит по овде прописаним правилима, који се тражи за групу и звање везано са том вишом спремом.

Чл. 25. — За припрему и полагање испита, приправницима из чл. 4 може се одобрити једномесечно осуство.

Чл. 26. — Чиновници правници, који су положили судиско-адвокатски испит, ослобођавају се полагања државног испита, прописаног овим правилима.

Чл. 27. — Овог испита се ослобођавају и чиновници техничари, који су положили државни технички испит, прописан правилима Министарства грађевина, или стручни испит предвиђен правилима других ресора и морају полагати по овим правилима само допунски испит из следећих предмета:

Закон о заштити индустријске својине са наредбама и правилницима, који су у вези са њим, међународни уговори и конвенције по предметима индустријске својине и одредбе уговора о миру, које се односе на заштиту индустријске својине и одредбе Закона о државним монополима с обзиром на примену у раду Управе.

Чл. 28. — На име хонорара претседнику, члановима комисије и деловођи, плаћају сваком:

кандидати именовани у чл. 4. по 100.— дин.
кандидати именовани у чл. 6. по 80.— дин.
кандидати именовани у чл. 7. по 50.— дин.

Чл. 29. — Ова Правила ступају на снагу
жада буду објављена у „Службеним новинама”.

Службене новине Бр. 298. — ХСVII од
21. децембра, 1931. год.

УРЕДБА

О.Бр 22480. од 14. децембра, 1931. год.,

о величини награде дневничара у ресору Министар-
ства социјалне политике и народног здравља

На основу § 166. Закона о чиновници-
ма од 31. марта 1931 прописује се ова Уред-
ба о величини награде дневничара у ресору
Министарства социјалне политике и народног
здравља:

Чл. 1. — Награда дневничара одређује се,
према врсти службе коју врше и разреду ску-
поће места у коме су постављени, по овој та-
бели:

Ред. број	ВРСТА СЛУЖБЕ	Почетна награда у разреду скупов е		
		I	II	III
		месечно динара		
1	Дневничарима, који врше службу званичника, без обзира на квалификације	до 1100	до 950	до 850
2	Дневничарима који врше службу служитеља	до 950	до 850	950 750
3	Дневничарима са стручним техничким и запатским квалификацијама, ако врше службу која одговара овим квалификацијама	до 1200	до 1100	до 1000
4	Дневничарима са потпуном факултетском спремом, ако врше службу која одговара овим квалификацијама	до 1400	до 1300	до 1200

Чл. 2. — После сваке друге године непрекидне и беспрекорне службе награда се може повећати, и то:

- а) дневничарима под ред. бр. 1 табеле са 50 динара
- б) " " " " 2 " " 40 "
- в) " " " " 3 " " 60 "
- г) " " " " 4 " " 80 "

Чл. 3. — Дневничари који се на дан ступања на снагу ове Уредбе затекну у служби државе са већом наградом, задржавају дотадашњу награду с тим, да им се рокови за повећање награде из члана 2. имају рачунати

од дана постављења и од највише почетне награде, предвиђене за дотичну врсту службе у табели члана 1.

Чл. 4. — Ова Уредба ступа на снагу на дан обнародовања у „Службеним новинама”.

Службене новине Бр. 299. — ХСVIII од 22. децембра, 1931. год.

УРЕДБА

Бр. 76000. — 1 од 5. децембра, 1931. год.,

о додацима на скупоћу државних пензионера, пензионисаних по новом закону

На основу §§ 127. и 148. Закона о чиновницима од 31. марта 1931 и §§ 133 и 154 Закона о државном саобраћајном особљу од 22 јуна 1931, прописује се ова Уредба о додацима на скупоћу државних пензионера:

I Лични додатак на скупоћу

Чл. 1. — Лични додатак на скупоћу припада према разреду скупоће места у коме се пензионер стално настани, а разред скупоће и његово подручје одређује се према прописима који у том погледу важе за активне државне службенике.

Чл. 2. — Муж и жена, обоје пензионери, имају свако за себе право на потпун лични додатак на скупоћу.

(2) Одредба претходног става важи и кад је један супружник пензионер а други активни државни службеник.

II Породични додатак на скупоћу за жену

Чл. 3. — (1) Породични додатак на скупоћу припада за закониту жену.

(2) Пензионеру муслиманске вероисповести, који има више жена, припада породични додатак на скупоћу само за једну жену.

Чл. 4. — Породични додатак на скупоћу за жену не припада:

а) кад је жена активни или пензионисани државни службеник;

б) кад је жена у служби државе као контрактурални чиновник, дневничар или хонорарни службеник;

в) кад жена има више од 200 динара чистог месечног дохотка; и

г) кад жена живи одвојено услед брачних размирица, без обзира да ли је поведена бракоразводна парница или не.

III Породични додатак на скупоћу за дете

Чл. 5. — (1) Породични додатак на скупоћу припада на свако дете у законитом браку рођено или позакоњено.

(2) Породични додатак на скупоћу за позакоњено дете припада од првог дана наредног месеца иза месеца у коме је дете позакоњено.

(3) Породични додатак на скупоћу за дете не припада министрима и бановима који имају

пензију тога звања (ст. 3, § 127 Ч.З.), и њиховим породицама (ст. 1, § 148 Ч.З.).

Чл. 6. — (1) Ако су отац и мати лични пензионери, или је једно од њих лични пензионер а друго активни службеник, право на породични додатак на скупоћу за дете припада оцу. У случају њиховог одвојеног живота или разведеног брака додатак припада супружнику код кога је дете на издржавању.

(2) Ако је мати лични пензионер а отац слободне професије, мати нема право на породични додатак на скупоћу за дете, изузев ако је отац сиромашног стања и неспособан за привређивање. У случају њиховог одвојеног живота или разведеног брака, мати има право на породични додатак на скупоћу за дете, ако је оно код ње на издржавању.

(3) Ако је жена лични пензионер, преудата, има право на породични додатак на скупоћу за дете из првог брака.

(4) Ако жена која није лични пензионер ни активни државни службеник, живи одвојено од мужа државног пензионера, или је брак разведен, породични додатак на скупоћу за дете има се исплаћивати жени, ако је дете код ње на издржавању.

Чл. 7. — Породични додатак на скупоћу за дете не припада:

а) кад дете наврши 16 година живота;

б) кад дете у јавној или приватној служби има више од 200 динара чистог месечног дохотка у новцу или њему равног у природи;

в) кад се дете смести у јавни, грађански, војнички, добротворни или васпитни завод, домаћи или страни, па ужива бесплатно издржавање вредност којег износи више од 200 динара месечно;

г) кад дете било од домаћих било од страних установа прима школску или научну стипендију, помоћ или благодетељање, који износе више од 200 динара месечно;

д) кад дете ступи у трговачку радњу, на занат или у какво предузеће као ученик, па му послодавац даје потребно издржавање без награде; и

ђ) кад дете има више од 200 динара чистог месечног дохотка од имања покретног или непокретног, или кад прима породичну пензију већу од 250 динара месечно.

Чл. 8. — (1) Изузетно припада породични додатак на скупоћу за дете и после навршене 16 године живота, а под условом тачке б)–ђ) претходног члана:

а) за кћер која своје удовом оцу води кућу, и то до удаје, а најдаље до пунолетства;

б) за дете које је душевно или телесно трајно неспособно за привређивање; и

в) за дете које се школује у земљи или иностранству; у јавним или признатим приватним школама, опште или стручне наставе, и то само за оно време у коме га надлежна школска управа води као свог редовног ученика, а најдаље до навршене двадесет треће године живота, изузев ако се дете пре тог времена удоми или ожени, или ако ступи на одслужење обавезног рока у војсци.

(2) Похађање вечерњих и повремених курсева у погледу породичног додатка на скупоћу за дете не сматра се као школовање.

Чл. 9. — (1) Кад деца без оца и мајке примају породичну пензију, лични додаток на скупоћу припада само најстаријем, који ће за остале уживаоце исте пензије примати породични додаток на скупоћу.

(2) Ако деца која примају породичну пензију по оцу или мајци имају у животу једног родитеља који је активни или пензионисани државни службеник, не припада им лични додаток на скупоћу, већ њихов родитељ има право на породични додаток на скупоћу за њих.

(3) Изузетно од претходног става, лични додаток на скупоћу припада најстаријем, ако деца примају породичну пензију по оцу а имају у животу мајку која је преудата а није активни државни службеник ни лични пензионер. Најстарији ће у овом случају примати породични додаток на скупоћу за остале уживаоце исте пензије.

(4) Ако деца примају породичну пензију по оцу заједно са маћехом, онда лични додаток на скупоћу припада маћехи, која ће за остале уживаоце исте пензије примати породични додаток на скупоћу, и то ако живе заједно. У противном, лични и породични додаток на скупоћу сабирају се и цео збир се дели као и пензија.

IV Ойште одредбе

Чл. 10. — Бесплатно лечење у јавним болницама не утиче на право примања како

личног тако и породичног додатка на скупоћу.

Чл. 11. — У случају промене у току месеца, лични и породични додаток на скупоћу обрачунаће се од првог дана наредног месеца.

Чл. 12. — Пензионерима који од личног рада или имања имају више од 3000 динара чистог месечног дохотка не припада како лични тако и породични додаток на скупоћу. Ово не важи за пензионисане ministre, за оне личне пензионере који су пензионисани по навршетку 20 година ефективне службе признате за пензију и за оне пензионерке које примају породичну пензију а имају више од 65 година живота.

Чл. 13. — (1) Пензионерима који нису навршили 65 година живота а бабе се самосталном радњом, за обављање које је потребно овлашћење односно дозвола надлежне власти, не припада како лични тако и породични додаток на скупоћу, без обзира на величину прихода који из овако самосталног занимања потиче.

(2) Ако пензионер услед душевне или телесне неспособности обустави рад и пре престанка дозволе власти, припада му право на лични и породични додаток на скупоћу.

(3) Пренос радње на лица према којима пензионер има законску дужност издржавања не повлачи право на лични и породични до-

датак на скупоћу. Ово важи и кад пензионер радњу, за коју има дозволу власти, не обавља лично већ преко других лица (пословође, помоћника, надзорника).

Чл. 14. — Под чистим дохотком по овој уредби сматра се доходак који преостане пошто се од бруто доходака одбију сви терети којим је овај оптерећен.

Чл. 15. — Неспособност за рад и привређивање по овој уредби доказиваће се уверењем двају лекара у јавној служби.

Чл. 16. — (1) За примање личног и породичног додатка на скупоћу пензионер ће поднети надлежној благајници пријаву и доказе, које прописује Министар финансија. Ако пријаву не поднесе у року од 90 дана, рачунајући од дана стеченог права, лични и породични додаток на скупоћу припада му од првог дана иза месеца у коме је пријаву поднео.

(2) За сваку промену која повлачи губитак права на лични и породични додаток на скупоћу мора пензионер најдаље у року од 30 дана, рачунајући од дана наступеле промене, поднети нову пријаву. За противно поступање, пензионер ће бити одговоран по одредбама члана 17 ове уредбе.

Чл. 17. — (1) Пензионер за кога се утврди да је поднео неистиниту пријаву и по

њој примао лични и породични додаток на скупоћу губи право како на лични тако и на породични додаток на скупоћу за једну годину дана, а незаконито примљена сума наплатиће се од његових пензијских припадљивости административним путем по одредбама Закона о чиновницима. Одлуку о губитку права доноси Министар финансија.

(2) Поред овога, овакав пензионер ће се ставити под дисциплинско поступање и оптужити кривично за дело преваре.

Чл. 18. — (1) Сва потребна објашњења за примену ове уредбе даваће Министар финансија.

(2) Жалбе по споровима који настану услед примене ове уредбе подносе се Министру финансија.

Чл. 19. — Ова уредба добија обавезну снагу првог дана наредног месеца иза месеца у коме је обнародована у „Службеним новинама”, и важи за личне и породичне пензионере којима је пензија одређена према припадљивостима по Закону о чиновницима од 31 марта 1931 и Закону о државном саобраћајном особљу од 22 јуна 1931.

Службене новине Бр. 301. — ХСIX од 24. децембра, 1931. год.

ПРАВИЛА

од 18. децембра, 1931. год.,

о државним стручним испитима за чиновничка звања у поштанско телеграфској струци

На основу §§ 14 и 260 Закона о чиновницима од 31 марта 1931 год. прописују се ова Правила о државним стручним испитима за чиновничка звања у поштанско-телеграфској струци:

I Опште одредбе

Чл. 1. — Чиновнички приправници могу бити постављени на чиновничко службено место у поштанско-телеграфској струци ако претходно положи државни стручни испит по овим правилима (§ 12 и 14 Ч. з.).

Исто важи за подофицире и званичнике који би се имали поставити на чиновничко службено место (§ 8 и 66 Ч. з.).

Поштанско - телеграфски чиновници у струци по ст. 2 § 45 Ч. з. могу добити административно, рачунско и техничко звање, ако

претходно положи допунски испит по члану 9 ових правила.

Чл. 2. — Циљ је државног стручног испита, да се утврди има ли кандидат довољно познавања опште државне, а нарочито поштанско-телеграфске организације и администрације и има ли довољно спреме за службене радње које спадају у поштанско-телеграфску струку.

II Испитни предмети

Чл. 3. — Предмети који се испитују на државном стручном испиту деле се на пет група:

Административну (А),
Поштанску (Б),
Телеграфско-телефонску (Ц),
Техничку (Д) и
Рачунско-благајничку и економну (Е).
По групама предмети су ови:

Група А:

- 1) Устав Краљевине Југославије;
- 2) Закон о уређењу Врховне државне управе;
- 3) Закон о називу и подели Краљевине на управна подручја;
- 4) Закон о Банској управи;
- 5) Устројство Министарства саобраћаја, а нарочито поштанско-телеграфске управе;
- 6) Устројство Поштанске штедионице;
- 7) Закон о пошти, телеграфу и телефону;
- 8) Правилник о делокругу и надлежности Дирекција пошта и телеграфа;

- 9) Правилник о уговорним државним поштама;
- 10) Правилник о организацији телеграфско-телефонске техничке службе код Дирекција пошта и телеграфа;
- 11) Правилник о додацима за теренске радове;
- 12) Закон о општем управном поступку;
- 13) Закон о држављанству;
- 14) Закон о организацији финансиске управе;
- 15) Закон о унутрашњој управи;
- 16) Закони и Уредбе о устројству осталих Министарстава;
- 17) Закон о чиновницима;
- 18) Уредба о накнади путних и селидбених трошкова;
- 19) Уредба о додацима на скупоћу;
- 20) Остале Уредбе и Правилници који проистичу из Закона о чиновницима (о контрактуалним чиновницима и дневничарима, о службеном стању и т.д.);
- 21) Закон о Државном савету и Управним судовима;
- 22) Закон о пословном реду у Државном савету и Управним судовима;
- 23) Кривични законик — главе 2/1 и 2, 9, 12, 13, 18, 19, 22, 27/1 и 28;
- 24) Кривични судски поступак (подношење тужбе, правни лекови, правноснажност пресуде, искључење и изузеће у вези са дисциплинским поступком, помиловање);
- 25) Грађански законик и грађански судски поступак — одредбе о уговорима;
- 26) Закон о осигурању радника;
- 27) Закон о штампима.

Г р у п а Б:

- 1) Правилник за унутрашњу поштанску службу;
- 2) Светска поштанска конвенција и Угодбе са правилницима о њиховом извршењу;
- 3) Поштанско-царински правилник;
- 4) Правилник за штедну и чековну службу код пошта;
- 5) Правилник о давању под закуп и вршењу преноса поштанских пошиљака на сувоземним путовима;
- 6) Правилник о раду у амбулантним поштама;
- 7) Правилник о поштанском аутомобилском саобраћају;
- 8) Правила о општинским поштама;
- 9) Поштанска тарифа и
- 10) Поштанска географија.

Г р у п а Ц:

- 1) Правилник о телеграфској служби у унутрашњем саобраћају;
- 2) Правилник о телефонској служби у унутрашњем саобраћају;
- 3) Међународна телеграфска конвенција са правилником;
- 4) Међународна радио-телеграфска конвенција са правилницима;
- 5) Правилник о пријемним радио-апаратима;
- 6) Манипулација Морзевим апаратом (отправљање и примање).

Г р у п а Д:

- 1) Апарати и централе за жичну и бежичну телеграфију и телефонију;

- 2) Телеграфске и телефонске инсталације;
- 3) Испитивање телеграфских и телефонских апарата;
- 4) Градња и одржавање телеграфско-телефонских линија;
- 5) Полагање и одржавање каблова;
- 6) Познавање телеграфског и телефонског материјала и апарата за испитивање истога;
- 7) Осигурање постројења са слабом струјом од индустријске струје;
- 8) Испитивање телеграфско-телефонских линија и изналажење и отклањање сметња;
- 9) Телеграфска и телефонска мерења и
- 10) Познавање и одржавање електричних елемената за телеграф и телефон.

Група Е:

- 1) Закон о државном рачуноводству са Правилником о извршењу одељка „Б” уговори и набавке;
- 2) Правилник о раду отсека рачуноводства Министарстава и специјалних рачуноводстава;
- 3) Закон о Главној контроли;
- 4) Правилник о раду месних контрола и комесара за ванредне прегледе;
- 5) Закон о непосредним порезима;
- 6) Закон о таксама са правилником;
- 7) Правилник о пословању новцем код пошта, телеграфа и телефона;
- 8) Благајничка служба и рачунополагање;
- 9) Обрачунавање са страним поштанско-телеграфско-телефонским управама;
- 10) Прописи о економној служби;
- 11) Правилник за вршење обрачуна између Поштанске штедионице и Управе пошта и телеграфа.

Чл. 4. — У струци по ст. 3 § 45 Ч. з. испит се полаже или за административну или за техничку службу.

За административну службу чиновнички приправник полаже испит из ових предмета:

- из групе А: све;
- из групе Б: све;
- из групе Ц: све;
- из групе Д: 1, 2, 10;
- из групе Е: све.

Предмети из групе Д испитују се уз предмете из групе Ц.

За техничку службу чиновнички приправник полаже испит из ових предмета:

- из групе А: 1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 17, 18, 19, 20, 21, 23, 24, 25, 26;
- из групе Б: 1, 7;
- из групе Ц: све;
- из групе Д: све;
- из групе Е: 1, 2, 3, 4, 6, 10.

Предмете из групе Б испитује члан комисије за групу Е.

Чл. 5. — У струци по ст. 2 § 45. Ч. з. испит се полаже или за поштанско-телеграфску или за техничку службу.

За поштанско-телеграфску службу чиновнички приправник полаже испит из ових предмета:

- из групе А: 1, 2, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 17; 18, 19, 20, 21 и 23;
- из групе Б: све;
- из групе Ц: све;
- из групе Д: 1, 2, 8, 10;
- из групе Е: 1, 3, 4, 6, 7, 8 и 10.

Предмете из групе Д испитује члан комисије за групу Ц, а предмете из групе Е испитују чланови за групу А, Б, Ц.

За техничку службу чиновнички приправник полаже испит из ових предмета:

из групе А: 1, 2, 5, 7, 8, 10, 11, 17, 18, 19, 20, 26;

из групе Б: 1, 7 (предмет под 1 у смањеном обиму);

из групе Ц: 1, 2, 3, 4, 5 и 6 (предмете под 3 и 4 у смањеном обиму);

из групе Д: све;

из групе Е: 1, 3, 6, 10.

Овај испит полажу чиновнички приправници са свршеним електро-машинским одсеком Средње техничке школе.

Предмете из групе А под 1 и предмете из групе Е под 1, 3 и 6 испитује члан комисије за групу А, а предмет из групе Б под 7 и предмете из групе Е под 10 испитује члан комисије за групу Д.

Чл. 6. — У струци по ст. 1 § 45 Ч. з. испит се полаже или за поштанско-телеграфску или за техничку службу.

За поштанско-телеграфску службу чиновнички приправник (званичник, подофицир) полаже испит из ових предмета:

из групе А: 1, 2, 5, 6, 7, 8, 9, 17, 18, 19 и 23 у најпотребнијем обиму;

из групе Б: све (предмете под тач. 2, 5 и 7 у најпотребнијем обиму);

из групе Ц: све (предмете под 3 и 4 у најпотребнијем обиму);

из групе Д: 1, 2, 8 и 10 (у најпотребнијем обиму);

из групе Е: 1, 3, 4, 6, 7, 8 и 10 (предмете под 1, 3, 4 и 6 у најпотребнијем обиму).

Предмете из групе Д испитује члан комисије за групу Ц, а предмете из групе Е испитују чланови за групу А, Б, Ц.

За техничку службу чиновнички приправник (званичник, подофицир) полаже испит из ових предмета:

из групе А: 1, 2, 5, 7, 8, 10, 11, 17, 18, 19 (предмете под тачком 1, 2, 5, 7, 8, 17, 18 и 19 у најпотребнијем обиму);

из групе Ц: 6;

из групе Д: све (предмете под тачком 3, 5, 6, 7 и 9 у најпотребнијем обиму);

из групе Е: 1, 6 и 10 (предмете под тач. 1 и 6 у најпотребнијем обиму).

Предмети из групе Ц и Е испитују се заједно.

Чл. 7. — За прелаз из ниже чиновничке струке у струку по ст. 3 § 45 Ч. з. полаже се испит: за административну службу из свих предмета групе А и Е, а за техничку службу из свих предмета групе Ц и Д, без обзира на раније положене испите.

За прелаз из ниже чиновничке струке у струку по ст. 2 § 45 Ч. з. полаже се испит у целости по чл. 5 ових правила, без обзира на раније положене испите.

Чл. 8. — За прелаз из друге струке државне службе, из самоуправне или из контрактуралне службе у поштанско-телеграфску струку полажу се испити у целости по чл. 4, 5,

или 6 ових правила, у колико односно лице не буде ослобођено полагања испита по § 55. Ч. з.

Чл. 9. — У струци по ст. 2 § 45 Ч. з. могу се полагати допунски испити за административну, рачунску и техничку службу.

За прелаз у административну службу полаже се:

из групе А: 4, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 22, 24, 25, 26, 27;

из групе Е: 1, 2, 3, 4, 5;

За прелаз у рачунску службу полаже се:

из групе А: 11, 14, 18, 19, 20, 25, 26;

из групе Е: све;

За прелаз у техничку службу полаже се:

из групе А: 10 и 11;

из групе Д: све;

из групе Е: 1, 3, 6, 10.

Предмети из групе А и Е испитују се заједно.

III Испитне комисије и њихов рад

Чл. 10. — Државни стручни испити полажу се у Министарству и у Дирекцијама пред комисијама, чије чланове почетком сваке године одређује Министар својим решењем.

За сваку групу одређују се бар по два члана.

Истим решењем одређује се деловођа и његов заменик.

Чл. 11. — Пред испитном комисијом у Министарству полажу испит сви кандидати за

звања у струкама по ст. 2 и 3 § 45 Закона о чиновницима, као и они кандидати за звања у струкама по ст. 1 § 45 Ч. з., који су постављени у Министарству.

Остали кандидати за звања у струкама по ст. 1 § 45 Ч. з. полажу испит при надлежним Дирекцијама.

Испити се полажу одвојено по струкама.

Чл. 12. — Када и где ће који кандидат полагати испит као и то када ће који члан бити у комисији, одређује се решењем Министра односно Директора. Чланови комисије и кандидати морају се о томе обавестити најмање десет дана пре одређеног рока за полагање испита.

Чл. 13. — По рангу најстарији члан комисије уједно је и Претседник; деловођа за време испита ради по његовим упутствима.

Чл. 14. — Испит је усмен и јаван и мора се завршити истог дана за одређене кандидате.

Питања на испитима дају се писмено на листићима, којих мора бити најмање двапут толико колико има кандидата, који их извлаче.

Из сваке групе мора на сваком листићу бити најмање десет питања. Постављена питања морају бити таква, да се из одговора на њих може просудити опште знање кандидата дотичне групе.

Једна иста питања не смеју се понављати за остале кандидате који се једновремено испитују.

Чл. 15. — Одговоре кандидата на поједина питања цене сви чланови комисије.

При одлучивању о успеху испита решавају се два питања: да ли је кандидат положио испит или није, и ако јесте, какву је оцену заслужио. Код решавања ових питања одлучује већина; при једнакој подели гласова одлучује глас претседника.

Оцене су: одличан, врло добар и добар.

О успеху испита саставља се за сваког кандидата записник који потписују чланови комисије и деловођа.

Успех испита саопштава претседник кандидатима одмах, и објављује се у „Веснику” и уводи у службеничке листове.

IV Пријаве за испит и поступак

Чл. 16. — Државни стручни испит може кандидат полагати по навршетку друге године приправне службе, од чега најмање једна година мора да је проведена у поштанско-телеграфској струци (§ 13 и 15 Ч. з.).

Допунски стручни испит у струци по ст. 2 § 45 Ч. з. може се полагати три године после положеног испита за поштанско-телеграфску службу а по претходном одобрењу Министра.

Званичник који има школску спрему за чиновника у струци по ст. 1 § 45 Ч. з. може

испит полагати по навршетку треће године званиничке службе у поштанско-телеграфској струци (§ 66 Ч. з.).

Званичник који нема школску спрему за чиновника може испит за струку по ст. 1 § 45 Ч. з. полагати по навршетку десет година непрекидне и ваљане званиничке службе на раду у поштанско-телеграфској струци (§ 8 Ч. з.). Овима је за полагање испита потребно претходно одобрење Министра.

Подофицири морају испит полагати у току припремне службе (чл. 74 Закона о устројству војске и морнарице).

Чл. 17. — Прописно таксирану пријаву за полагање испита предаје кандидат непосредно старешини а овај је без одлагања спроводи надлежним путем Министарству односно Дирекцији.

У пријави мора кандидат навести, за који се испит јавља и да ли испит полаже први, други или трећи пут.

Истовремено шаље кандидат упутницом на адресу деловође комисије испитни хонорар који износи:

- а) за испит у струци по ст. 1 § 45 Ч. з. за сваког члана по 50 дин.
- б) за испит у струци по ст. 2 § 45 Ч. з. за сваког члана по 80 дин.
- в) за испит у струци по ст. 3 § 45 Ч. з. за сваког члана по 100 дин.

Сем тога деловођи припада од сваког кандидата по 80% од хонорара одређеног за једног члана.

Чл. 18. — Пријаву и хонорар прима деловођа, који води нарочиту „књигу пријава” и „књигу хонорара” хронолошким редом.

При издавању хонорара деловођа одбија порез и шаље га као приход државној каси.

Чл. 19. — Ако кандидат одустане од полагања испита пре него испит почне, враћа му се хонорар; ако одустане у току испита, сматра се да је испит полагао и да га није положио.

Чл. 20. — Стручни испит у истој струци може се два пута поновити. Размак између испита мора бити најмање шест месеци.

Испити се могу полагати најдаље до завршетка пете године приправничке службе.

Чл. 21. — Уверење о положеном испиту издаје се по наплати прописане таксе а на основу записника о испиту.

Чл. 22. — Ова правила ступају на снагу од дана обнародовања у „Службеним новинама.”

Службене новине Бр. 301. — XCIX од 24. децембра, 1931. год.

РЕШЕЊЕ МИНИСТРА САОБРАЋАЈА

Бр. 21997. од 11. септембра, 1931. год.,

о дневницама за путовање раденика

Раденици за сталну службу када су на службеном путовању уживаће поред нормалне сатнине, коју имају кад су на раду у својој јединици, још и дневнице за путовање и то:

1) квалификовани раденици за првих десет дана пуну дневницу од 40 динара, а после десет дана скраћену од 25 динара;

2) полуквалификовани раденици за првих десет дана пуну дневницу од 30 динара, а после десет дана скраћену од 20 динара;

3) прости - физички раденици за сталну службу за првих десет дана пуну дневницу од 25 динара, а после 10 дана скраћену од 15 динара.

За обрачун путних дневница поменути раденицима рачуна се време од поласка из места службовања па до доласка, односно повратка у стално место службовања.

Време поласка и доласка и број воза, оверава на налогу за путовање дежурни саобраћајни чиновник, а накнадно, такође, и шеф јединице којој раденик припада.

По повратку са службеног путовања раденик има право на шесточасовни одмор, ако је путовање у повратку било ноћу и трајало дуже од 12 часова, или ако је до самог поласка на пут за место сталног службовања отправљао тежак и напоран рад.

Одмор се рачуна од момента доласка воза, односно брода, којим је дотични раденик приспео са службеног пута.

Ако време одмора пада у редовно радно време, платиће му се нормална његова сатнина и за то време но с тим, да је на стални посао ступио одмах по истеку одмора.

За време службеног путовања раденик ужива и своју редовну нормалну сатнину, која је прописана за нормално радно време у његовој јединици.

За телеграфско-телефонске и блокисигналне раденике важи оно што и за раденике мостовских и машинских радионица.

Магацински раденици, који путују возовима ради утовара и истовара робе, имају исте споредне принадлежности за ова путовања као и кочничари теретних возова.

Код секцијских раденика сматра се сталним местом службовања територија целог среза у коме су стално запослени.

Путујућим чистачицама кола не припада никаква посебна награда за путовања до одређених станица и натраг.

Бр. 21997/31. — Из Министарства саобраћаја, 11 септембра 1931 године, Београд.

Службене новине Бр. 301. — ХСІХ од 24. децембра, 1931. год.

УРЕДБА

З.Бр. 364. од 21. децембра, 1931. год.,

о величини награде дневничара председништва Министарског савета

На основу § 166 Закона о чиновницима од 31 марта 1931, прописује се ова Уредба о величини награде дневничара председништва Министарског савета.

Чл. 1. — Дневничари који врше службу званичника, без обзира на квалификације, постављају се са почетном месечном наградом до 1100 динара.

Чл. 2. — Дневничари који врше службу служитеља постављају се са почетном месечном наградом до 950 динара.

Чл. 3. — Дневничари са стручним техничким или занатским квалификацијама, ако врше службу која одговара овим квалифика-

цијама, постављају се са почетном месечном наградом до 1200 динара.

Чл. 4. — Дневничари са потпуном факултетском спремом, ако врше службу која одговара овим квалификацијама, постављају се са почетном месечном наградом до 1400 динара.

Чл. 5. — После сваке друге године непрекидне и беспрекорне службе месечна награда се може повећати, и то:

- а) дневничарима из члана 1 са 50 динара;
- б) дневничарима из члана 2 са 40 динара,
- в) дневничарима из члана 3 са 60 динара;
- г) дневничарима из члана 4 са 80 динара.

Чл. 6. — Дневничари који се на дан ступања на снагу ове Уредбе затекну на раду у служби државе са већом наградом задржавају дотадашњу награду, с тим да им се рокови из члана 5 имају рачунати од дана постављења и од највише почетне награде за дотичну врсту службе.

Чл. 7. — Ова Уредба ступа на снагу на дан обнародовања у „Службеним новинама.”

Службене новине Бр. 306. — С. од 30. децембра, 1931. год.

УРЕДБА

Бр. 84600. — 1 од 12. децембра, 1931. год.,

о накнади путних и сеобних трошкова државних службеника грађанског реда

На основу члана 51 Закона о додацима на скупоћу државних службеника грађанског и војног реда, пензионера и пензионерки од 28 фебруара 1922 и члана 2 Закона о измени законских одредаба којима се прописује саслушање или одлучивање Министарског савета односно сагласност Финансијског одбора Народне скупштине, Претседник Министарског савета, по предлогу Министра финансија, а по саслушању Министра правде и двојице по рангу најстаријих министара под Број 84600/1 од 12 децембра 1931 одлучио је, да се Уредба о накнади путних и сеобних трошкова државних службеника грађанског реда Бр. 13400/1 од 15 марта 1930 измени и да гласи:

1 Накнада трошкова за службена путовања

1 Опште одредбе

Чл. 1. — Државном службенику који по надлежном наређењу а ради обављања др-

жавног посла путује даље од 2 километра од места свог службовања, припада из државне касе дневница и накнада осталих трошкова по одредбама ове Уредбе.

Чл. 2. — (1) Под местом службовања сматра се грађевински реон места, у коме је службеник постављен или на рад додељен.

(2) У местима која имају градски — ужи и ванградски — шири грађевински реон, под местом службовања сматра се само градски — ужи грађевински реон.

(3) У случају спора о границама грађевинског реона одлучује Министарство грађевина.

Чл. 3. — (1) Службено путовање се може наредити само ако се службени посао не би могао друкчије обавити.

(2) За више службених послова, који се могу једновремено обавити, има се наредити једно службено путовање.

(3) У наредби о службеном путовању мора се означити сврха, трајање, правац и начин путовања.

Чл. 4. — Службено путовање се мора обавити онако како је најјефтиније за државну касу. Скупљи начин путовања може се одобрити само кад је саобраћај прекинут, што се има доказати уверењем надлежне државне односно општинске власти, или кад то захтева интерес службеног посла, што сваки пут има да оцени и о томе донесе одлуку орган, кога за то овласти ресорни министар односно бан.

Чл. 5. — Приликом службеног путовања морају се употребити директне саобраћајне везе. Где ове постоје, прекидање путовања ради одмора или преноћишта повлачи сразмерно смањење дневнице (чл. 9) и губитак права на накнаду за пренос ручног пртљага (чл. 12).

2 Дневница

Чл. 6. — (1) За време службеног путовања у границама Краљевине Југославије припада ова дневница:

Редни број	ВРСТА СЛУЖБЕНИКА	Динара
1	Чиновницима у положајној групи I, II 1 степена и II 2 степена	180 200
2	Чиновницима у положајној групи III 1 степена и III 2 степена	140 160
3	Чиновницима у положајној групи IV 1 степена и IV 2 степена	126 140
4	Чиновницима у положајној групи V и VI	99 110
5	Чиновницима у положајној групи VII и VIII	87 90
6	Чиновницима у положајној групи IX и чиновничким приправницима са факултетском спремом	72 80
7	Чиновницима у положајној групи X и чиновничким приправницима са потпуном средњом школом	63 70
8	Чиновничким приправницима са непотпуном средњом школом и званичницима	54 60
9	Служитељима	45 50

(2) Дневница се умањује са 1/4 после 15 а са 1/2 после 30 дана проведених у једном истом месту.

(3) Изузетно од претходног става, службеницима који врше теренски рад ван места службовања, умањује се дневница са 1/3 после 10 дана рада на терену, без обзира на трајање теренског рада и кретање из једног места у друго. Који се рад има сматрати теренским утврдиће правилником ресорни министар у споразуму са Министром финансија.

(4) У случају изванредних животних и службених прилика може Министарски савет одобрити дневницу из става 1 у пуном износу, без обзира на дужину бављења у једном истом месту. На исти начин и са истих разлога може се ова дневница повећати са 1/4.

(5) Службенику који се у часовима прописаног радног времена без службене потребе удаљи из места рада не припада дневница за тај дан.

(6) Службенику који за време службеног путовања тако оболи, да не може вршити службу, припада одговарајућа дневница док болест траје, изузев времена проведеног на лечењу у јавној болници. Немогућност вршења службе услед болести доказује се уверењем државног лекара, а где овог нема уверењем самоуправног лекара.

(7) Службено путовање предузето из места службеног изаслања не прекида по повратку у то место рокове из става 2.

Чл. 7. — Изузетно од става 1 и 2, члана 6, припада врховним инспекторима при

Претседништву Министарског савета дневница од 22 ¹⁰⁰ динара, без обзира на дужину бављења у једном истом месту.

Чл. 8. — (1) Службеницима који врше теренски рад у месту службовања (чл. 2), припада $\frac{1}{3}$ од пуне дневнице, и то само ако тај рад врше за све време канцеларијског рада, и по унапред утврђеном плану одобреном од ресорног министра или од њега овлашћеног органа.

(2) Службеницима који у месту службовања врше премере у циљу одржавања катастра, и то само кад раде цео дан на терену, припада $\frac{1}{4}$ од пуне дневнице.

Чл. 9. — (1) Време за дневницу рачуна се од часа поласка па до часа повратка. За свака пуна 24 часа припада цела дневница. За остатак преко 12 а испод 24 часа припада цела дневница, а за остатак од 12 или мање часова пола дневнице. Ако је цело путовање трајало 12 часова, или више од 12 а мање од 24 часа, припада цела дневница. Ако је цело путовање трајало 6 часова, или више од 6 а мање од 12 часова, припада пола дневнице. Ако је цело путовање трајало више од 3 а мање од 6 часова припада четвртина дневнице. Ако је цело путовање трајало 3 или мање часова не припада дневница.

(2) Кад се службеник за време трајања службеног путовања враћа у место службовања (чл. 2), сабраће се број часова проведених на раду ван места службовања и дневни-

ца ће се обрачунати према одредбама предњег става.

(3) Кад се у рачуну не назначи час поласка и повратка, припада за дан поласка и повратка по пола дневнице.

(4) Код путовања железницом или бродом час поласка и повратка рачуна се пола часа пре одласка односно пола часа по доласку воза или брода.

3 Накнада за лични превоз

Чл. 10. — (1) За службено путовање железницом или бродом припада накнада за возну карту, и то:

а) чиновницима у положајној групи I—V закључно железницом или бродом I класе;

б) свима осталим чиновницима и чиновничким приправницима са факултетском спремом и потпуном средњом школом железницом II класе а бродом I класе; и

в) чиновничким приправницима са непотпуном средњом школом, званичницима и служителјима железницом III класе а бродом II класе.

(2) Службенику који има право на бесплатну возњу ма по ком основу и ма којом класом не припада накнада за лични превоз.

(3) Службенику који има право на повлашћену возњу припада накнада за снижену вредност возне карте оне класе, која му припада по ставу 1., без обзира да ли се правом повлашћене возне карте користио или не.

(4) Кад на железници или броду не постоји класа, на коју службеник има право,

припада му накнада за возну карту оне класе коју је могао употребити.

(⁵) Ако се службенику, коме припада нижа класа, по нарочитој службеној потреби нареди, да путује уз министра, бана или чиновника коме припада виша класа, признаће му се накнада за возну карту више класе.

(⁶) Службеник има право на употребу свих возова осим луксузних (симплон и експрес-оријент). Изузетно од овога, службенику који прати министра или бана на службеном путу, и који по њиховом писменом наређењу употреби луксузни воз, припада накнада за возну карту и кола за спавање луксузног воза по поднетом доказу.

(⁷) Службенику који по ставу 1 има право на употребу I класе, припада накнада за кола за спавање на железници односно за кабину за спавање на броду, ако до циља службеног путовања не може поред редовних саобраћајних веза стићи за најмање 8 часова ноћног путовања. Ноћ по овом пропису рачуна се од 19 до 6 часова. Издатак се мора доказати потврдом надлежне саобраћајне благајнице.

Чл. 11. — (¹) На одстојањима на којима не постоји саобраћај железницом или бродом, припада накнада за превоз по километру, и то: чиновницима и чиновничким приправницима са факултетском спремом и потпуном средњом школом по 4 динара, а чиновничким приправницима са непотпуном средњом школом, званичницима и служитeljима по 3 динара од једног километра.

(²) Кад два или више службеника могу употребити заједничко превозно средство, при-

пада им километража за 1 динар мања од прописане километраже.

(³) За одстојање меродавна су уверења техничких одељака, техничких одељења и Министарства грађевина, километричне карте и сатопказатељи државног издања.

(⁴) Разломак испод једног километра рачуна се као цео километар.

(⁵) Кад има више одстојања по једном поднетом рачуну, сабраће се сва одстојања и разломак у укупном збиру рачунаће се као цео километар.

(⁶) Кад се могу употребити државна или самоуправна превозна сретства, службенику припада износ, који се за превоз овим средствима плаћа, ако је он са свима узгредним накнадама мањи од километраже. У противном припада му километража.

(⁷) Код теренских радова километража не припада за кретање по терену, већ само за одлазак до центра простора, на коме се теренски рад врши, и обратно. Промена овог центра, у циљу предузимања рада на другом простору, повлачи право на километражу до новог центра, ако одстојање износи више од 3 километра.

4 Накнада за пренос и подвоз пртљага

Чл. 12. — (¹) Приликом путовања железницом и бродом, или државним и самоуправним превозним средствима која имају сталну станицу, припада за пренос пртљага до станице и обратно, као и у спојним станицама, по 10 динара дању и 15 динара ноћу, и то ако путовање траје дуже од 48 часова, и ако ста-

ница није у непосредној близини. Време од 48 часова рачуна се по одредби става 4 члана 9.

(²) Ако је станица ван места службовања (чл. 2), уместо накнаде из става 1, припада накнада за превоз колима по утврђеној тарифи. Где тарифе нема, а постоји саобраћај колима, припада по 20¹ динара дању и 30² динара ноћу, односно километража ако је већа од ових износа. Дан се рачуна од 6—19 а ноћ од 19—6 часова.

(³) Уз накнаду из става 1 припада за унос и износ ручног пртљага по 5 динара.

(⁴) Службенику који приликом службеног путовања употреби државне бродове, припада накнада из става 1 и 3 за прво укрцање и последње искрцање, као и за искрцање ради преноћишта на копну и укрцање приликом повратка на брод.

(⁵) Званичницима и служитељима не припада накнада за пренос пртљага.

Чл. 13. — Кад службено путовање траје дуже од 15 дана, припада само накнада за превоз ручног пртљага, до 30 кгр. по утврђеној саобраћајној тарифи и поднетом доказу о плаћеном подвозу. Ова накнада не припада приликом путовања сувим у приватним превозним средствима.

5 Накнада за изванредне трошкове

Чл. 14. — (¹) Кад службеник приликом обављања службеног посла учини изванредне трошкове, који овом Уредбом нису предви-

ђени, а који су се морали учинити, у циљу успешног извршења повереног посла, припада му накнада према поднетом доказу.

(²) Накнада подвозних трошкова, учињених приликом путовања на преноћиште и обратно, припада само онда, ако у месту службеног изаслања не постоји могућност за преноћиште, што се има доказати уверењем надлежне државне или самоуправне власти.

(³) Кад циљ службеног путовања није удаљен више од 2 километра од места службовања (чл. 2), припада накнада за лични превоз колима по утврђеној тарифи. Где тарифе нема, а постоји саобраћај колима, припада по 20¹ динара дању и 30² динара ноћу. Дан се рачуна од 6—19 а ноћ од 19—6 часова. Ова накнада припада само онда, ако се није могло употребити јефтиније превозно средство, и ако циљ службеног путовања лежи ван делокруга редовне службе.

6 Нарочите одредбе

Чл. 15. — (¹) Док према Закону о српској православној цркви и Црквеном уставу не буде извршена организација Српске православне цркве, припада за време службеног путовања и рада у Синоду односно Великом духовном суду:

а) члановима Св. архијерејског синода, свима осталим архијерејима и претседнику и потпредседнику Великог духовног суда дневница од 200 динара;

б) члановима Великог духовног суда, који не станују стално у месту заседања суда, дневница од 140 динара, и

в) члановима Великог духовног суда, који станују стално у месту заседања суда, дневница од 70 динара, ако нису активни или пензионисани државни чиновници.

(2) Члановима Св. архијерејског синода Српске православне цркве и свима осталим архијерејима, кад према Закону о српској православној цркви и Црквеном уставу буду прешли у самоуправну службу цркве, реис-ул-улеми, врховном рабину, католичким надбискупима, бискупима и апостолским администраторима, старокатоличком бискупу и евангелистичким и реформираним бискупима, припада за време службеног путовања дневница од 200 динара, а осталим верским службеницима свих усвојених и признатих конфесија дневница од 110 динара. За службено путовање ових лица сматра се оно путовање, које на терет државне касе претходно одобри Министар правде.

(3) Уз дневницу припадају свима напред наведеним лицима и накнаде осталих трошкова предвиђене овом Уредбом за службено путовање, и то у оном износу у ком исте припадају државним службеницима, са којима су они у погледу дневнице према табели става 1, члана 6 изједначени.

(4) Дневница и накнада осталих трошкова припада само под условима, који важе за активне државне службенике.

Чл. 16. — (1) Пензионерима којима је пензија одређена према припадностима по Закону о чиновницима од 31. марта 1931 и Закону о државном саобраћајном особљу од 22 јуна 1931, припада за време службеног путо-

вања дневница и накнада осталих трошкова оне положајне групе, у којој су пензионисани.

(2) Пензионерима којима је пензија одређена према припадностима по Закону о чиновницима и осталим државним службеницима грађанског реда од 31 јула 1923 и Закону о државном саобраћајном особљу од 28 октобра 1923, припада за време службеног путовања дневница и накнада осталих трошкова оне положајне групе, која саобразно § 249 Чиновничког закона одговара групи, у којој су пензионисани.

(3) Пензионерима којима је пензија одређена према припадностима по Закону о устројству војске и морнарице од 9 августа 1923, 6 септембра 1929 и 30 септембра 1931, припада за време службеног путовања дневница и накнада осталих трошкова оне положајне групе, која одговара чину, у коме су пензионисани.

(4) Пензионерима којима је пензија одређена према припадностима по законским прописима, који су важили пре ступања на снагу Закона набројаних у ставу 2 и 3, припада дневница и накнада осталих трошкова, и то:

онима који су пензионисани са систематском платом:	}	као службеницима из табеле става 1, члана 6 под редним бројем:
а) од 9000 динара навише или од III чиновног разреда навише		2
б) од 7000—8999 динара или у IV и V чиновном разреду		3
в) од 5000—6999 динара или у VI и VII чиновном разреду		4
г) од 3000—4999 динара или у VIII и IX чиновном разреду		5
д) испод 3000 динара или у X и XI чиновном разреду		7

(5) Свима осталим пензионерима висину дневнице и накнаде осталих трошкова одређиваће за сваки случај посебно, Министар финансија по предлогу ресорног министра.

(6) Дневница и накнада осталих трошкова припада само под условима, који важе за активне државне службенике.

Чл. 17. — (1) Контрактуалним чиновницима и дневничарима припада за време службеног путовања дневница и накнада осталих трошкова, и то:

<i>I Контрактуалним чиновницима:</i>	као службеницима из табеле става 1, члана 6 под редним бројем:
а) са годишњом наградом од 60.000 динара и више	2
б) са годишњом наградом од 45.000 до 59.999 динара	3
в) са годишњом наградом од 30.000 до 44.999 динара	4
г) са годишњом наградом од 20.000 до 29.999 динара	5
д) са годишњом наградом мањом од 20.0000 динара	7

II Дневничарима:

а) који се узимају на рад званичника	8
б) који се узимају на рад служитеља	9

(2) Пензионерима који се налазе на раду у служби државе као дневничари, припада за време службеног путовања дневница и накнада осталих трошкова, и то:

а) онима који се узимају на рад званичника: као званичницима; и

б) онима који се узимају на рад служитеља: као служитељима.

Чл. 18. — (1) Хонорарним службеницима припада за време службеног путовања дневца и накнада осталих трошкова, и то:

а) онима који врше службу чиновника: као контрактуалним чиновницима, са којима су они у погледу висине хонорара по члану 17 изједначени; и

б) онима који врше службу званичника: као званичницима.

(2) Надничари се не могу одређивати на службена путовања.

Чл. 19. — (1) Лицима која нису државни службеници, а буду одређена да обаве државни посао у границама Краљевине, висину дневнице и накнаду осталих трошкова одређиваће за сваки случај посебно, Министар финансија по предлогу ресорног министра.

(2) За службено путовање ван места становања дневница се има рачунати по одредбама члана 9 с тим, да за путовање које је укупно трајало мање од 6 часова припада четвртина дневнице.

(3) За обављање државног посла у месту становања припада пола дневнице за сваки дан рада, без обзира на број часова проведених на раду.

(4) За поједине групе тачно одређених случајева може Министар финансија, по предлогу ресорног министра, прописати висину дневнице и накнаду осталих трошкова генералним решењем.

Чл. 20. — (1) Бановинским и општинским службеницима, којих звања су подељена на

положајне групе, саобразно Закону о чиновницима, припада за време службеног путовања по послу државе дневница и накнада осталих трошкова у истим износима и под истим условима као државним службеницима једнаке положајне групе.

(²) Бановинским и општинским контрактуралним чиновницима, дневничарима и хонорарним службеницима, припада за време службеног путовања по послу државе дневница и накнада осталих трошкова по одредбама и под условима члана 17 и 18.

Чл. 21. — (¹) За службено путовање у иностранство и из иностранства висину дневнице и трошковни паушал одређиваће, за сваки случај посебно и пре предузетог путовања, Министар финансија по предлогу ресорног министра.

(²) Дневница и трошковни паушал одређује се: за путовање у земљу или из земље са здравом валутом у монети дотичне земље, а за путовање у земљу или из земље са обесцењеном валутом у динарима по берзанском курсу на дан доношења одлуке о дневници.

(³) Дневница и трошковни паушал припада од односно до часа прелаза границе. За свака пуна 24 часа припада цела дневница. За остатак испод 24 часа дневница и трошковни паушал се деле на број часова проведених на иностраној територији. Започети час рачуна се као цео.

(⁴) За време проведено на територији Краљевине припада дневница по ставу 1, члана 6,

и то према броју часова. Час поласка и повратка рачуна се пола часа пре поласка односно пола часа по доласку воза или брода.

(⁵) Уз дневницу и трошковни паушал припада још само накнада стварно учињених трошкова за лични превоз железницом или бродом. Право на употребу класе и кола односно кабине за спавање одређује Министар финансија по предлогу ресорног министра.

(⁶) У рачуну се мора назначити монета у којој су издаци учињени. Исплата страних монета вршиће се у динарима по средњем берзанском курсу, за време проведено у иностранству. Ако је изузета аконтација већа од суме признате по рачуну, вишак ће се вратити у истој монети у којој је аконтација исплаћена, или у динарима по берзанском курсу на дан исплате рачуна. Вишак ће се изнаћи свођењем свих по рачуну признатих сума на вредност оне монете, у којој је аконтација примљена, а по средњем берзанском курсу времена проведеног на службеном путу. Ако путовање није обављено, или ако рачун није поднесен па је потраживање застарело, изузета аконтација вратиће се у истој монети у којој је исплаћена, или у динарима по берзанском курсу на дан доношења одлуке о исплати.

(⁷) При поласку и повратку припада на територији Краљевине накнада за пренос, унос и износ ручног пртљага и километража по одредбама и под условима члана 11 и 12.

Чл. 22. — (¹) За службено путовање по члану 21 не могу се одобрити веће дневнице од ових:

ВРСТА СЛУЖБЕНИКА	За путовање до 30 дана	За путовање дуже од 30 дана
	Швајц.	Фран.
Чиновницима у положајној групи I, II 1 степена и II 2 степена	40 50	82 40
Чиновницима у положајној групи III 1 степена и III 2 степена	32 40	28 35
Чиновницима у положајној групи IV 1 степена и IV 2 степена	28 35	24 30
Чиновницима у положајној групи V и VI	24 30	20 25
Чиновницима у положајној групи VII и VIII	20 25	18 20
Чиновницима у положајној групи IX и чиновничким приправницима са факултетском спремом	18 22	15 18
Чиновницима у положајној групи X и чиновничким приправницима са потпуном средњом школом	16 20	14 17
Чиновничким приправницима са непотпуном средњом школом и зваичницима	15 18	12 15
Служитељима	12 15	10 13

(²) У предњој табели утврђене максималне дневнице у швајцарским францима служиће као основа за одређивање висине дневнице по члану 21.

(³) За пензионисане државне службенике, контрактуалне чиновнике, дневничаре и хонорарне службенике важи максимална дневница, која је по табели става 1 одређена за службенике, са којима су они у погледу дневнице изједначени, према одредбама члана 16., 17 и 18.

Чл. 23. — (¹) Кад су приватна лица — правна и физичка — по закону дужна да снесу трошкове за излазак државних службеника, било по позиву приватног лица, било по наређењу законском или службеном, дневница и остали трошкови наплаћиваће се у оним износима, који су за дотичног службеника одређени у овој Уредби, у колико није посебно законским прописима друкчије наређено.

(²) Дневница и накнада осталих трошкова наплаћиваће се за сваки излазак ван канцеларије, без обзира да ли се посао обавља у месту службовања (чл. 2) или ван овога.

(³) Дневница се наплаћује по одредбама члана 9, с тим, да за излазак који је укупно трајао мање од 6 часова, припада четвртина дневнице.

(⁴) За путовање железницом или бродом важе одредбе члана 10. Службеник мора употребити класу, која му по ставу 1 члана 10 припада, и не сме се користити повлашћеном возњом. У противном, од службеника ће се наплатити разлика у корист државне касе. Накнада за целу возну карту признаће се по поднетом доказу о плаћеном износу.

(⁵) Километража ће се наплаћивати под условима члана 11, а накнада за пренос и подвоз пртљага, као и накнада за изванредне трошкове, под условима члана 12, 13 и 14.

(⁶) Приватна лица имају код дотичног надлештва унапред положити приближно одговарајућу суму, а старешина надлештва дужан је да у року од 14 дана одреди излазак службеника. Из положене суме има се исплатити изасланом службенику прописана аконтација, а по свршеном послу дневница и накнада оста-

лих трошкова по поднетом рачуну, прегледаном и овереном од стране Месне контроле. Вишак положене суме, ако га према визи Месне контроле, буде било, врагиће се депоненту, а мањак ће депонент исплатити накнадно.

(¹) Кад се овакви изласци врше истог дана по пословима више лица, сматраће се да је учињен један излазак, а трошкове ће накнадити сва заинтересована лица према утрошеном времену, које ће се за сваког од њих констатовати у дневнику рада.

II Накнада сеобних трошкова

1 Опште одредбе

Чл. 24. — (¹) Државним службеницима, контрактуалним чиновницима, стручном техничком особљу постављеном у својству дневничара и дневничарима финансијске контроле, кад се по потреби службе премештају у друго место службовања, без обзира колико је оно удаљено од места дотадањег службовања (чл. 2), припада накнада сеобних трошкова, и то:

а) дневница лична и за сваког пресељеног члана породице;

б) накнада за превоз лични и за сваког пресељеног члана породице; и

в) накнада за сеобу покућанства.

(²) Накнада сеобних трошкова припада од места премештаја до места новог опредељења. Ако се сеоба не врши од места премештаја или до места новог опредељења, припада она накнада сеобних трошкова, која је повољнија за државну касу.

(³) Накнада сеобних трошкова не припада кад се сеоба изврши пре доношења акта из кога проистиче право на накнаду.

Чл. 25. — (¹) Накнада сеобних трошкова из члана 24 припада још и:

а) пензионерима који се пензионишу по навршетку потпуних година службе, као и њиховим породицама на случај њихове смрти, и то од места пензионисања до места сталног становања;

б) пензионерима који се враћају у активну службу по § 126 Закона о чиновницима, и то од места сталног становања до места новог постављења;

в) пензионерима који се реактивирају без молбе — по потреби службе, и то од места сталног становања до места реактивирања;

г) свима дневничарима кад се услед укидања или премештања надлештва, у коме су постављени, распоређују у друго место, и то од места укинутог надлештва до места новог опредељења;

д) државним службеницима, контрактуалним чиновницима и свима дневничарима, постављеним при сталним државним установама у иностранству, кад буду пензионисани или отпуштени, као и њиховим породицама на случај њихове смрти, и то од места сталног службовања до места сталног становања у Краљевини; и

ђ) породицама умрлих државних службеника, и то од места дотадањег службовања умрлог службеника до места сталног становања.

(²) Ако се сеоба не врши онако како је одређено у тачки а—ђ претходног става, накнада ће се одредити у смислу става 2, чл. 24.

(³) Право на накнаду застарева, ако се сеоба не изврши у року од 6 месеци, рачуна-

јући за лица из тачке а) и д), и њихове породице, од дана разрешења од дужности пензионисаног, односно отпушеног службеника, а за породице из тачке ђ) од дана службеникове смрти.

(4) Породици припада она накнада сеобних трошкова, која би припадала службенику, од кога она ово право доводи.

Чл. 26. — Где се сеоба може извршити железницом или бродом, не сме се извршити колима, коњима, једрилицама, чамцима и другим превозним средствима на води, изузев ако би овај начин сеобе био повољнији за државну касу, или ако би саобраћај био прекинут.

Чл. 27. — Сеобу породице и покућанства службеник мора извршити одједном и истовремено са својим одласком на нову дужност. Ако то из оправданих разлога не би могао учинити, припадају му оне накнаде, које су одређене за службеника који се сели без покућанства. Кад буде преселио породицу и покућанство, исплатиће му се само разлика тако, да укупне накнаде сеобних трошкова не пређу суму која би му припадала, да је породицу и покућанство са собом преселио.

Чл. 28. — За чланове породице по овој Уредби сматрају се законита жена и деца у законитом браку рођена или позакоњена, и то мушка до пунолетства а женска до удаје. Изу-

зетно за чланове породице сматрају се и она пунолетна мушка деца, која су трајно неспособна за привређивање, или су на редовном школовању до навршене 23 године живота, као и она удата женска деца, која су надлежно разведена, па се услед тога враћају под родитељску власт.

Чл. 29. — (1) Кад се муж и жена државни службеници селе из истог места и у исто место, онда се жена у погледу права на накнаду сеобних трошкова сматра као члан породице, без обзира да ли је премештена по потреби службе или по молби. Ако је муж премештен по молби а жена по потреби службе, онда се жена сматра као носилац права на накнаду сеобних трошкова.

(2) Жена државни службеник, удата за државног пензионера или за лице које није државни службеник, има право само на дневницу и накнаду за лични превоз за себе. Но ако живи одвојено од мужа услед брачних размирица, или ако јој је муж и сиротног стања, и неспособан за привређивање, онда има право и на накнаду за чланове породице и сеобу покућанства. Сиротно стање мужа доказује се уверењем општинске власти, а неспособност за привређивање уверењем двају лекара у јавној служби.

Чл. 30. — Удовци и удове без деце и суружници, који живе одвојено услед брачних размирица а немају деце, или их имају али нису код њих на издржавању, сматрају се у

погледу права на накнаду сеобних трошкова као самци.

Чл. 31. — Исплата страних монета по поднетим рачунима за сеобу у иностранство или из иностранства, вршиће се у динарима по средњем берзанском курсу за време проведено на сеобном путовању.

Чл. 32. — Службеници запослени у иностранству при државним установама привременог карактера, као и службеници који се упућују у иностранство ради свршавања извесног државног посла, немају право на накнаду трошкова за сеобу породице и покућанства.

2 Дневница

Чл. 33. — (1) За време сеобе у границама Краљевине припада лична дневница као за време службеног путовања, а за сваког пресељеног члана породице по 1/4 од личне дневнице.

(2) За време сеобе у иностранство и из иностранства дневница из претходног става рачунаће се: за сеобу у земљу или из земље са обесцењеном валутом у динарима, а за сеобу у земљу или из земље са здравом валутом у француским францима.

(3) Ако је сеобно путовање укупно трајало 12 или мање часова има се, изузетно од става 1, члана 9, рачунати цела дневница.

3 Накнада за лични превоз

Чл. 34. — За сеобу железницом или бродом припада накнада на лични превоз као и

код службеног путовања, а за чланове породице накнада за возну карту исте класе.

Чл. 35. — (1) Кад се за сеобу не може употребити железница или брод услед недостатака ових превозних средстава, припада за сваки километар пута, а по одредбама става 3, 4, 5 и 6 члана 11:

а) чиновницима, чиновничким приправницима са факултетском спремом и потпуном средњом школом, и контрактуалним чиновницима

самцу	34 динара
са породицом до двоје деце	45 динара
са породицом преко двоје деце	57 динара

б) чиновничким приправницима са непотпуном средњом школом, званичницима, служитељима, техничким дневничарима, и дневничарима финансијске контроле

самцу	23 динара
са породицом до двоје деце	34 динара
са породицом преко двоје деце	46 динара

(2) У случају делимичне сеобе (чл. 27) службенику припада километража одређена за самца. Кад буде накнадно преселио породицу, и то ако сели више од једног члана породице; у противном исплатиће му се километража предвиђена за самца.

4 Накнада за сеобу покућанства

Чл. 36. — (1) Накнада за сеобу покућанства одређиваће се по овој табели:

ВРСТА СЛУЖБЕНИКА	ПОРОДИЧНО СТАЊЕ
Чиновницима у положајној групи III 1 степена и III 2 степена	Самцу Са породицом до двоје деце Са породицом преко двоје деце
Чиновницима у положајној групи IV 1 степена и IV 2 степена	Самцу Са породицом до двоје деце Са породицом преко двоје деце
Чиновницима у положајној групи V и VI	Самцу Са породицом до двоје деце Са породицом преко двоје деце
Чиновницима у положајној групи VI и VIII	Самцу Са породицом до двоје деце Са породицом преко двоје деце
Чиновницима у положајној групи IX и чиновничким приправ. са фак. спремом	Самцу Са породицом до двоје деце Са породицом преко двоје деце
Чиновницима у положајној групи X и чинов. приправ. са потпуном сред. школом	Самцу Са породицом до двоје деце Са породицом преко двоје деце
Чиновничким приправницима са непотпуном средњом школом и званичницима	Самцу Са породицом до двоје деце Са породицом преко двоје деце
Служитељима	Самцу Са породицом до двоје деце Са породицом преко двоје деце

КОД СЕОБЕ ЖЕЛЕЗНИЦОМ ИЛИ БРОДОМ				Код сеобе колима на име свих пакнада	
За превоз покућанства	За паковање и распакивање, превоз до станице и обратно, утовар и оштећење и осигурање покућанства, од сваког килограма стварно пресељеног покућанства само до максималне тежине	За превоз пртљага	За личне издатке од станица до станице и обратно		
				до максималне тежине од килограма	до максималне тежине од килограма
1000	<p>по један децијар</p> <p>0.70g/m</p> <p>по десет пара</p> <p>0.60</p> <p>по десет пара</p> <p>0.55</p> <p>по десет пара</p> <p>0.50</p> <p>по десет пара</p> <p>0.50</p> <p>по десет пара</p> <p>0.40</p> <p>по десет пара</p> <p>0.30</p> <p>по десет пара</p>	50	40	50	376
6000		120	100	120	976
8000		150	120	1600	1280
900		50	50	422	375
4500		120	100	995	750
6000		150	120	1280	3244
800		50	50	390	1275
3500		120	100	760	508
5000		150	120	970	726
700		50	50	376	160
2500		120	80	592	413
3000		150	100	760	608
600		50	50	270	216
2000		100	80	480	384
2400		120	100	592	473
500	50	40	240	192	
1500	100	70	440	352	
2000	120	90	546	436	
500	50	40	220	176	
1500	100	70	400	320	
2000	120	90	500	400	
—	—	—	—	—	
1000	80	60	280	224	
1200	100	80	370	296	
—	—	—	—	—	
800	60	—	220	176	
1000	80	—	300	240	

Зак. о чиновницима

(2) При одређивању накнаде по предњој табели узима се у обзир само број деце која се селе.

(3) За покућанство се сматра само покућанство у ужем смислу. Потрошне ствари као што су: огревна дрва, животне намирнице (зимнице), домаћа стока и живина и томе слично не спадају у покућанство.

(4) За сеобу из иностранства накнада за паковање и распакивање, превоз до станице и обратно, утовар и истовар, оштећење и осигурање, као и накнада за личне издатке од стана до станице и од станице до новог стана рачунаће се: за сеобу из земље са обесцењеном валутом у динарима, а за сеобу из земље са здравом валутом у француским францима.

(5) Код сеобе железницом дужан је службеник који се сели да у товарном листу и његовом дупликату, у рубрици одређеној за уписивање прописаних или допуштених изјава, без обзира да ли ће се за пошљку платити возарина као за денчану робу или за колски товар, упише: тражим да железница званично утврди тежину". За противно поступање службеник губи право на накнаду одређену у табели става 1 за паковање и распакивање, превоз до станице и обратно, утовар и истовар и оштећење и осигурање покућанства.

(6) Покућанство у тежини до 2000 кг. мора се отправити као денчана роба. Но ако би се и за тежину до 2000 кг. употребила посебна железничка кола, признаће се возарина за колски товар само онда, ако је она равна или мања од возарине која би се платила, да је покућанство отправљено као ден-

чана роба. У противном признаће се само возарина прописана за денчану робу.

(7) Кад се за сеобу употребе кола за покућанство (Меблваген), не сме се у товарни лист уносити њихова сопствена тежина нити износ плаћен за њихов превоз.

(8) Накнада за превоз покућанства преко максималне тежине може се признати само службенику, који поседује ствари неопходно потребне за вршење саме службе. Одлуку доноси Министар финансија по претходној оцени и предлогу ресорног министра.

(9) Службенику самцу који се сели са покућанством не припада накнада за превоз пртљага.

(10) Службенику који се сели без покућанства, припада само накнада за превоз пртљага и накнада за личне издатке од стана до станице и обратно, како је одређено за самца.

(11) Све што је прописано у ставу 5, 6, 7, 8, 9 и 10 важи и код сеобе бродом, у колико има примене и на овај начин сеобе.

(12) Код сеобе и железницом и бродом накнада за паковање и распакивање, превоз до станице и обратно, утовар и истовар и оштећење и осигурање покућанства, као и накнада за личне издатке од стана до станице и обратно, припада само једанпут.

Чл. 37. — (1) Код сеобе колима разломак испод једног километра рачуна се као цео километар.

(2) Ако се за превоз покућанства сувим користе бесплатна државна или самоуправни

превозна средства, припада само једна трећина од свих накнада предвиђених код сеобе колима за дотично одстојање.

(3) Службенику који се сели без покућанства, припада на име накнаде за превоз пртљага само једна трећина од износа, који на дотичном одстојању припада самцу за превоз покућанства. Ако за превоз пртљага користити бесплатна државна или самоуправни превозна средства, не припада му накнада за превоз пртљага.

Чл. 38. — Код сеобе коњима важе одредбе као код сеобе колима.

Чл. 39. — Ако се због недостатка редовно уведених линија, превоз покућанства не може извршити бродом, већ чамцем, једрилицом и другим саобраћајним средствима на мору, припада накнада као код сеобе колима, рачунајући једну морску миљу (1852 м.) у један километар.

Чл. 40. — Код сеобе железницом и колима, или бродом и колима, или железницом, бродом и колима, припадају све накнаде предвиђене за дотично одстојање код сеобе железницом или бродом, и 60% од свих накнада предвиђених за дотично одстојање код сеобе колима. Ако има више одстојања пропутованих колима, накнада од 60% одређује се према укупном збиру тих одстојања.

III Остале одредбе

Чл. 41. — (1) После сваког службеног путовања односно сеобе има се поднети рачун, који мора садржати ове податке:

а) име, презиме, звање и положајну групу подносиоца рачуна;

б) дан, месец и годину подношења рачуна;

в) циљ и правац пута односно сеобе;

г) час поласка и повратка односно прелаза границе код службених путовања, а час поласка и доласка код сеобе;

д) суму примљену на рачун путних односно сеобних трошкова, у којој монети и на којој каси;

ђ) све повластице у подвозним средствима;

е) број пресељене деце, као и дан, месец и годину њиховог рођења.

(2) Податци садржани у рачуну морају бити проверени, а рачун мора бити оверен да је службено односно сеобно путовање извршено. Оверу на рачуну за службено путовање, ставиће старешина, који је издао наредбу за путовање. Оверу на рачуну за сеобно путовање ставиће старешина кадештва, у које је службеник премештен. Оверу на рачуну лица из тачке а), д) и ђ) става 1, члана 25 ставиће месна државна или, где ове нема, општинска власт.

(3) Поред осталих доказа, рачуну се мора приложити још и:

а) акт из кога проистиче право на накнаду путних односно сеобних трошкова у оригиналу или овереном препису; и

б) код сеобе колима или коњима, потврда полазне и долазне општине да је покућанство пресељено.

Чл. 42. — На рачун путних и сеобних трошкова може се пре или после завршеног путовања издати по приближном прорачуну до две трећине укупне суме.

Чл. 43. — (1) Сва потраживања по овој Уредби застаревају ако нису пријављена за шест месеци од дана свршеног путовања односно сеобе. У случају делимичне сеобе (чл. 27) рокови за пријаву потраживања имају се рачунати независно један од другог.

(2) Кад је на рачун путних односно сеобних трошкова изузета извесна сума, мора се у року од тридесет дана по извршеном путовању поднети уредан рачун (чл. 41). У противном изузета сума наплатиће се административним путем, и то:

а) код активних државних службеника од прве наредне плате;

б) код пензионисаних државних службеника од прве наредне пензије;

в) код контрактуалних чиновника, дневничара и хонорарних чиновника од половине месечних награда;

г) код осталих платеника од половине месечног примања на државној каси; и

д) код лица која нису државни службеници од ма којег њиховог примања на државној каси, односно судским путем.

(3) Ако је узета сума већа него што је по поднетом рачуну према одредбама ове У-

редбе признато, вишак се има одмах вратити државној каси. Ако се то не учини, вишак ће се наплатити административним путем од првих укупних припадности. Овако ће се поступити и онда кад је потраживање застарело.

Чл. 44. — За истинитост поднетог рачуна и докумената подносилац рачуна одговоран је материјално, дисциплински и кривично.

Чл. 45. — (1) Одредбе ове Уредбе не важе за све оне врсте државних службеника, којима су накнаде трошкова било за службена путовања било за сеобу регулисане посебним законским прописима. Но кад ови службеници врше службена путовања по послу државних установа, за које важе одредбе ове Уредбе, припада им накнада трошкова по одредбама ове Уредбе.

(2) Исто тако одредбе ове Уредбе, које се односе на дневницу и накнаду трошкова за службена путовања, не важе за оне службенике, који по посебним законским прописима имају за службена путовања накнаду у облику нарочите дневнице, путног паушала или награде отсеком.

Чл. 46. — (1) За аутентично тумачење ове Уредбе надлежан је Министар финансија.

(2) Жалбе по споровима који настану услед примене ове Уредбе подnose се Министарству финансија. По рачунима исплаћеним без примедбе подносиоца рачуна жалбе су недопуштене.

Чл. 47. — Министарски савет по предлогу Министра финансија може износ дневнице и осталих накнада повећавати или смањивати.

IV Прелазна наређења

Чл. 48. — Министарски савет, по предлогу Министра финансија, прописаше уредбом накнаду трошкова за службена путовања и сеобу министара и банова у активи, пензији и на расположење. Док се ова Уредба не пропише важе у том погледу досадањи прописи.

Чл. 49. — Док се не пропишу правилници из ст. 3, чл. 6, важе досадањи прописи о томе.

Чл. 50. — Чиновницима са платом државног потсекретара припада и надаље накнада путних и сеобних трошкова по одредбама Уредбе о накнади путних и сеобних трошкова државних службеника грађанског реда Бр. 13400/I, од 15 марта 1930.

Чл. 51. — Ова Уредба добија обавезну снагу на дан обнародовања у „Службеним новинама”, и важи за сва службена и сеобна путовања која су завршена тога и после тога дана, без обзира када су започета.

Бр. 84600/I. — Из Општег одељења Министарства финансија, 12 децембра 1931.

Службене новине Бр. 306. — С од 30 децембра, 1931.

Inv. br. 1976
SIGN. _____

34983

